

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/16, kesäkuu-elokuu 2016, 15. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kiky osoitti kuinka kansaa kusetetaan !

Kiky-kansan kusetusta s. 4
Perintäjärjestelmän kuviot s. 5
Lähi-idän kaaoksesta s. 6
Korean Työväenpuolueen 7. kokous, s. 12
Venezuelan tilanne s. 13
Suomalaiset fasistit (2) s. 15
Menneisyys otettiin takaisin (2) s. 16
Yhtenäinen vaalipäivä 2016 s. 17

Helsingissä 27.5.16 protestoitii TTIP- sopimusta vastaan. Ay-liike loisti poissaolol- laan (kuva).

Kenttäväki ei niele ay-johdon petosta, jota puolusteltiin SSS-jengin uhkauksilla rajuista leikkauksista. Entä sitten? Siksihän ay-liike on olemassa, että torjumme tällaiset suunnitelmat kasvattaa kapitalistien voitoja. Oma "nahkaansa" ay-pomot tällä perääntymisellä suojelivat. Myös TTIP-protestissa 27.5. kysyttiin "Missä on ay-liike?". Valmistaudutaan siirtymään uusliberalismista kansanvaltaan.

Sivut 2, 3, 4 ja 8

Sivut 2-3

- Kiky-tulonsiirto työltä pääomalle
- Tarvitaan todellinen muutos
- Vapun juuret Yhdysvalloissa
- Suomi rähmällään-kansalle lasku
- Maksat kilpailukyvystä turhaan

Sivut 4-5

- Kiky eli miten kansaa kusetetaan
- Kilpailukykyso- pimus-siis mikä
- Perintäjärjestelmä horjuttaa oikeusvaltioperiaatetta

Sivut 6-7

- Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhka
- Ruotsi pois sauhan tieltä

Sivut 8-9

- SSS-jengi luulojen varassa
- Holhousyhteiskunnasta kieltoyhteiskunnaksi
- Puustellinmetsän historian äärellä
- Meitä petetään ja ihan urakalla
- Arviota osuuskauppavaalista
- Niinistön mielensähyvittäjän puhe

Sivut 10-11

- Taisteleva vappu Helsingissä ja Pietarissa
- Natoa vastaan voitonpäivänä

Sivut 12-13

- Korean Työväenpuolueen 7. edustajakokous
- Bolivaarinen Venezuela agression keskiössä
- Orvel ja historian väärentäminen

Sivut 14-15

- Pan-turkkilaisuus Euroopassa
- Eskolan arvostelun arvostelua
- Suomalaiset fasistit (2)

Sivut 16-17

- Menneisyys otettiin takaisin
- yhtenäinen vaalipäivä 2016
- Ei enää palaakaan Keskuspuistosta

Sivut 18-19

- Kansan ääni muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Rauhaa ja puolueetonta ulkopoliitiikkaa
- Dialektinen materialismi ilmestyi
- Natoa vastaan voitonpäivänä

Taisteleva Vappu Helsingissä ja Pietarissa

Yleisvenäläisen Sodan lapset-järjestön edustajia Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen vapputilaisuudessa Pietarin lisäksi aukiolla.

Vapunpäivän vietolla osoittautui edelleen olevan selkeä ideologinen "lataus". Yhdysvalloista 130 vuotta sitten alkanut työväenluokan taistelupäivä kehittyi koko työväenluokkaa yhdistäväksi kapitalisminvastaiseksi luokkataistelutapahtumaksi. Kapitalistit pyrkivät häivyttämään sen ideologista ja taistelevaa merkitystä muuttamalla sitä markkinavoimien karnevaaliksi. Tästä huolimatta työläiset viettivät taistelevaa vappua eri puolilla maailmaa mm. Amerikassa, Helsingissä ja Pietarissa.

Sivut 2 ja 10

On lopetettava kaikki Nato-yhteistyö

Voitonpäivää vietettiin Maailmanrauhan patsaalla Helsingissä. Ideologinen kamppailu Nato-jäsenyydestä käy kiivaana.

Vastoin perustuslakia allekirjoitettu "Isäntämaasopimus" on liitetty valtiosopimustemme joukkoon. Sen perusteella meille saapui kutsumatta Nato-maiden mm. USA:n joukkoja harjoittelemaan Suomen valtausta. Rauhanaktivistit järjestivät Nato-vastaisia protesteja Helsingissä, Rissalassa, Niinisalossa ja Hankoniemellä. Perustellusti vaadittiin maamme irtaantumista Nato-suuntauksesta, normalisoimaan suhteemme Venäjään ja palaamista puolueettomaan ulkopoliittikkaan.

Sivut 3, 11 ja 20

Suurprotesti 3.9. Helsingissä
ay-johto ja hallitus tilille
Uusliberalismista kansanvaltaan
Loppu kusetukselle

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 20.6.2016

Kilpailukyky sopimus – valtaisa tulonsiirto työväeltä pääomalle

Ammattiyhdistysliikkeen enemmistön alistuminen kilpailukyky sopimukseen on historiallinen häpeätahra Suomen työväenliikkeen historiassa. Ay-liikkeestä on nykymuodossaan tullut lähinnä aluperäisen tarkoituksensa irvikuva: kapitalistien apulainen työväen vastaisessa taistelussa. Kilpailukyky sopimus runnottiin läpi voimallisen mediapropagandakampanjan siivittämänä. Maailman vapaimmaksi väitetty media oli ryhmittynyt yksimielisesti ja kritiikittömästi hallituksen ja elinkeinoelämän äänitorveksi.

Hallitus jallitti ay-liikkeen sopimuksen taakse "veroporkkanan" avulla. Harva uskalsi kysyä, miten Suomella on yhtäkkiä varaa puolen miljardin euron – koko vaalikauden aikana jopa miljardin – palkkaveron kevennyksiin. Tähän asti meille on jankutettu kestävyysvajeesta ja siitä, kuinka on täysin välttämätöntä leikata menoja ja toteuttaa säästöjä miljardien eurojen edestä. Viimeistään nyt on selvää, että kestävyysvaje on pelkkä keksitty veruke, jolla hallitus puolustelee leikkauspolitiikkaansa.

Lupaamallaan palkkaveron kevennyksillä hallitus pyrkii paikkaamaan kiky-sopimuksen aiheuttamia pahimpia vaurioita, kuten palkkaleikkausten aiheuttamaa ostovoiman heikkenemistä. Veronkevennykset yhdistettynä palkansaajien työehtojen heikennyksiin tarkoittavat käytännössä, että valtiovalta maksaa julkisista varoista osan yrityksille kuuluvista palkkakustannuksista.

Palkkaveron kevennykset koituvat lopulta vähävaraisten maksettaviksi, kun kevennyksen kattamiseksi on entisestään leikattava julkisia palveluita ja sosiaaliturvaa, korotettava arvonlisäveroa jne. Tätä näkökulmaa ei ole tuotu käytännössä lainkaan esille keskusteluissa veroalennuksista. On pöyristyttävää, että ay-liike on valmis myymään nahkansa näin halpamaisella ja epäsolidarisella tavalla. Ryhdikäs ay-liike olisi torjunnut työehtojen heikennykset ja vaatinut sen sijaan ennätyksellisiä osinkojuhlia viettäviä kapitalisteja tilille.

Hallitus uskottelee sopimuksen tuovan jopa 35 000-45 000 uutta työpaikkaa. Myös aiempien yrityksille tehtyjen myönnytysten, kuten työnantajan Kela-maksun poiston sekä yritysveron alennuksen, piti tuoda kymmeniä tuhansia uusia työpaikkoja. Todellisuudessa työttömyys on koko ajan pahentunut, eikä kilpailukyky sopimus tuo muutosta asiaan. Todellisen työllisyyspolitiikan sijaan hallitus vain vetoaa yrityksiin työpaikkojen luomiseksi. Kilpailukyky sopimus ei ole muuta kuin massiivinen tulonsiirto työntekijöiltä kapitalisteille.

Oma lukunsa kestävyysvaje- ja leikkauspropagandan keskellä on Suomen lähivuosille kaavailemat hävittäjä hankinnat. Uusien monitoimihävittäjien, joita ilmeisesti kaavailaan lähetettäväksi imperialistiin sotiin, elinkaarikustannukset ovat arviosta riippuen 30–85 miljardia euroa. On käsittämätöntä, ettei tähtitieteellisen kalliita hankintoja kyseenalaista juuri kukaan – kaikkein vähiten ne, jotka vaahtoavat eniten kestävyysvajeesta.

Yhdysvaltojen sotaharjoituksista Suomen maaperällä alkaa tulla arkipäivää. Hävittäjät ostetaan todennäköisesti Yhdysvalloista. Suomea sidotaan näin yhä tiiviimmin sotilaallisesti ja taloudellisesti Yhdysvaltoihin ja sen johtamaan sotaliitto Natoon. Samalla olemme kääntäneet selkämme tärkeimmälle naapurillemme Venäjälle. Tulevaisuutemme turvaamiseksi on palattava puolueettomuuspolitiikan ja hyvien naapurisuhteiden linjalle.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Tarvitaan todellinen muutos

SKP:n Yrjö Hakanen kutsui HOK-Elannon vaaleissa kommunistien ja edistysmielisten listalle osallistuneita SKP:n Helsingin vaalityöryhmään keskustelemaan osallistumisesta kevään 2017 kuntavaaleihin. Kutsussa todetaan: "Ensi kevään kuntavaaleissa äänestäjillä on mahdollisuus ottaa kantaa porvarihallituksen leikkauspolitiikkaa vastaan. Samalla vaaleissa on kyse muun muassa siitä, karsitaanko julkisia lähipalveluja, jatketaanko suurtyöttömyyttä, alistetaanko sosiaaliset perusoikeudet kauppatavaraksi ja syrjäytetäänkö kunnallinen demokratia yhä laajemmin yhtiövallalla." Varmasti Hakasen kutsusaan esittämät asiat ovat oikeita, mutta jotain tärkeää siitä puuttuu.

V. 2007 eduskuntavaaleissa KTP ja SKP kilpailivat omilla listoillaan. Kommunisien Liitto esiintyi kansanrintamapuolue STP:n listoilla. Tarvitaan kuitenkin yksi yhteinen uusliberalisminvastainen poliittinen voima. Sen kehittämisessä STP on mukana ilman ennakkoehtoja.

Uusliberalismi on tämän päivän kapitalismia

STP:n ja Kansan äänen järjestöt ovat ilmaisseet kantanaan, että tärkein tavoite on politiikan suunnan muutos. Suomessa toteutetaan täysin markkina-ehtoista uusliberalistista politiikkaa. Kaikki alistetaan markkinavoimille. Suunnitelmat ovat pitkällä julkisen omaisuuden myymiseksi ja yksityistämiseksi mukaan lukien terveydenhuolto, tie- ja rautatielaitos, alkoholiliike, kaikki valtionyritykset jne. Saavutettuja etuja ja leikataan urakalla. Toimeentulon kaventamisesta on tehty kapitalisteille voittoja ja kilpailukykyä lisäävä tekijä. Perinteiset vasemmistopuolueet sekä Perussuomalaiset yhteiskunnallisen vaikutusvaltansa säilyttääkseen hyväksyivät 90-luvulta saakka uusliberalistisen EU-suuntauksen politiikan raamiksi. Viimeisin esimerkki työväen- ja ay-liikkeen johdon petoksesta oli äsken hyväksytty kilpailukyky sopimus.

Tarvitaan laaja yhteisrintama uusliberalismia vastaan

Tällä hetkellä ei ole poliittista voi-

maa, joka ajaisi yhteiskuntapolitiikan suuntaan muutosta. Erilaiset uusliberalisminvastaiset ryhmät saivat 2014 EU-parlamentin vaaleissa 0,6 % ja 2015 eduskuntavaaleissa 0,8 % ääniosuuden. Näillä äänillä ei uusliberalistista EU-suuntausta käännä. Siksi ainoa keino on työväenliikkeen pitkäaikaiseen luokkataistelulokemukseen perustuen muodostaa yhteinen kansanrintama, joka kehittää poliittisen vaihtoehdon nykyiselle uusliberalismille ja sitoutuu taistelemaan sen puolesta pitkällä aikajänteellä. On varmaa, että yksikään nykyisistä pienryhmistä ei tähän yksin kykene.

SKP:n taktiikalla ei luoda demokraattista rintamaa

STP ja Kansan äänen järjestöt esiintyivät SKP:n kanssa v. 2014 yhteisillä listoilla EU-vaaleissa. Tämä perustui siihen, että silloin käymiemme keskustelujen perusteella oli aihetta uskoa, että EU-vaaliyhteistyöstä lähtisi liikkeelle työ uusliberalisminvastaisen kansanrintaman rakentamiseksi. Välittömästi vaalien jälkeen selvisi, ettei SKP:llä ollut minkäänlaisia valmiuksia lunastaa antamiaan lupauksia. SKP:n taktiikkana on ollut

kerätä kylkeensä erilaisia yhteisöjä toimimaan "SKP:n yhteydessä." Silloinen yhteistyömme EU-vaaleissa SKP:n piirissä ymmärrettiin lopuksi vain tämän taktiikan onnistumisena.

Osuuskauppavaali ei avannut yhteisrintamaa

HOK-Elannon ja Tradekan vaalien osalta esitimme jo varhaisessa vaiheessa, että tulee rakentaa laaja yhteisrintama, joka voisi olla alku uusliberalisminvastaisen poliittisen yhteistyön syntymiselle. Neuvotteluissa kuitenkin sekä KTP että SKP suostuivat "yhteistyöhön" vain kommunisteihin samaistuvalla listalla. Se ei vienyt eteenpäin ajatusta uusliberalisminvastaisesta kansanrintamasta. Suostuimme osallistumaan tälle listalle siksi, että halusimme säilyttää yhteyden näiden järjestöjen kesken.

Vaalien tulos kommunistien ja demokraattien osalta vuoden 2014 EU-vaaleissa ja kevään 2016 osuuskauppavaaleissa oli kielteinen. Tämä osaltaan osoittaa, että nyt tarvitaan laaja uusliberalisminvastainen yhteisrintama.

Poliittinen yhteisrintama ei pysähdy vaaleihin

Kirjeessään Hakanen esitti joukon tavoitteita SKP:n listan rakentamiseksi. Onko niissä jotain laadullisesti uutta? Uusliberalismin puitteissa Perussuomalaiset, SDP ja Vasemmistoliitto esittävät aivan samanlaisia tavoitteita. Niitä esittävät myös KTP ja IPU. Uutta poliittista lisä-arvoa näillä esityksillä ei saavuteta, jos ne tähtäävät ainoastaan SKP:n omaan vaalimenestykseen. Olisi aivan toinen asia, jos rakentaisimme jo näihin vaaleihin yhteistä rintamaa, joka rakentaa pysyvää poliittista muutosta markkinaehtoisesta EU-suuntausta vastaan, eikä pysähdy pelkkiin vaaleihin. Ne voimat, jotka tänään esiintyvät joukkovoiman kaltaisissa liikkeissä saisivat poliittisen hyväksyttävän kanavan toiminnalleen ja voimaa tavoitteidensa taakse.

STP ja Kansan äänen järjestöt etsivät kuntavaaleihin osallistumiseksi muotoja, jotka parhaiten edistävät laajan uusliberalisminvastaisen kansanrintaman syntymistä.

Suomen Työväenpuolue
Kommunistien Liitto
EU:n Vastainen Kansanrintama

Vapun juuret ovat Yhdysvalloissa

"Tänä vuonna tulee kuluneeksi 130 vuotta siitä, kun Vappu tai Kansainvälinen Työn Päivä syntyi. Siihen aikaan Amerikan työläisten keskusjärjestö (American Federation of Workers) järjesti maanlaajuisia lakkoja, joissa vaadittiin oikeutta 8 tunnin työpäivään. Chicagossa Haymarketin marttyyrit, jotka olivat ryhmä työväenluokan militantteja, hirtettiin tekaistun synn perusteella, kun heidät lavastettiin syyllisiksi pommin asentamiseen."

Workers World puolueen ehdokas USA:n presidentinvaaleissa on Monica Moorehead. Kuva puolueen vaalilaisluudesta (New York City, Union Square (14th Street) in Manhattan), jossa hän puhuu.

"Enemmistö kansalaisista täällä Yhdysvalloissa ei edelleenkään tiedä johtuen harhaanjohtavasta koulutuksesta, että Vapun alkuperä

ja juuret ovat Yhdysvalloissa. Useammat tietävät Vapun maailmanlaajuisesta merkityksestä. Mutta koska Yhdysvaltojen työväenluokka muuttuu yhä monikansalliseksi johtuen kansainvälisen pääoman harjoittaman riiston syvenemisestä, tulee maamme työväenluokan tietoisuus kasvamaan enemmän kapitalismin ja imperialismi vastaiseen sekä sosialismia puoltavaan suuntaan.

Tehtävämme on käyttää Vappua kutsuna solidaarisuuden osoittamiseen kaikkia työläisiä kohtaan, jotka ovat suuryhtiöiden ahneiden pomojen hyökkäyksen kohteena – erityisesti matalapalkkatyöläisiä kohtaan. Näiden enemmistö on tummaihoisia naisia, jotka kamppailevat 15 dollarin tuntipalkan ja ammatillittonsa puolesta."

Monica Moorehead
lainaus Vappupuheesta
käännös: Tommi Lievemaa

Suomi rähmällään – kansalle hirvittävä lasku

Tänä päivänä hävittäjäkaupoilla on entistäkin suurempi ulkopoliittinen merkitys. Maamme poliittinen eliitti on viemässä Suomea hinnalla mil-lä hyvänsä lähemmäksi Natoa ja Yhdysvaltoja. Ei ole liioiteltua sanoa, että johtavat poliitikkomme - esimerkiksi ulkoministeri Timo Soini - ovat Yhdysvaltojen edessä täysin rähmällään. Samalla olemme kääntäneet tylästi selkämme itäiselle suurvaltanaapurillemme Venäjälle. Suomen nykyistä poliittista ilmapii-riä kuvastaa hyvin se, että julkisuu-
dessa esillä olleiden hävittäjäehdokaiden joukossa ei ole lainkaan venäläisvalmisteisia koneita.

Todennäköinen valinta uusiksi monitoimihävittäjiksi on kyseenalaista mainetta niittäneen yhdysvaltalaisen Lockheed Martin -yhtiön valmistama F-35-hävittäjä. Se on myös ylivoimaisesti kallein esillä olleista vaihtoehdoista. F-35:n elinkaarikustannukset (65 hävittäjää) ovat norjalais- ja kanadalaisarvioiden mukaan noin 30 miljardia euroa. Lisäksi on tehty maltillisen ja vakavan riskin arviot, joiden mukaan kustannukset voivat kohota 60 miljardiin (maltillinen riski) tai jopa 85 miljardiin (vakava riski). Vertailun vuoksi: Suomen valtion vuosibudjetti on 55 miljardia ja puolustusvoimien vuosibudjetti 2,8 miljardia euroa. Väitetty kestävyysvaje on 5-6 miljardia euroa, ja hallituksen kaavailemat leikkaukset ja säästöt lähes samaa luokkaa.

Hävittäjien merkitys ilmatorjunnalle vähäinen

Ruotsalaisen Saabin valmistaman JAS Gripen -hävittäjän lentotunnin hinta on 4100 euroa. Suomen nykyisten Hornetien lentotunti maksaa 10 000 €, ja näiden seuraajaksi vahvasti ehdolla olevan F-35:n len-

Suomi valmistautuu lähivuosina hankkimaan uusia monitoimihävittäjiä, joilla on tarkoitus korvata nykyiset Hornetit. Hornetien hankinnan aikainen puolustusministeri Elisabeth Rehn on sittemmin myöntänyt, että hävittäjien ostamisella Yhdysvalloista haluttiin antaa vahva poliittinen signaali Suomen suuntautumisesta länteen. Rehn on lisäksi paljastanut, että Hornetien hankinnasta päätettiin hallituksen sisällä pienessä piirissä, johon kuuluivat Rehnin lisäksi pääministeri Esko Aho sekä valtiovarainministeri Iiro Viinanen.

Touko-kesäkuun aikana ideologinen väittely on kiihtynyt Naton ja USA:n tuotua joukkojaan Suomeen venäjänvastaiseen manööveriin. Halutaan muuttaa ihmisten suhtautumista Nato- myönteisemmäksi. On myös järjestetty useita Nato-vastaisia tapahtumia. Naton ja asevarustelun yhteydessä ei kysellä maksaako se Suomen vuoden budjetin verran vaiko vieläkin enemmän. Kuva: rauhanmarssi 14.5.2016.

totunti maksaa puolestaan 27 000 €, eli yli kuusi kertaa enemmän kuin ruotsalaiskoneen (lähde: IHS Jane's). JAS Gripen on mukana yhtenä vaihtoehdona hävittäjäpohdintoissa, vaikka sillä ei liene mahdollisuuksia tulla valituksi Hornetien seuraajaksi johtuen poliittisen eliittimme USA-kiimasta.

Mutta mihin tällaisia monitoimihävittäjiä sitten tarvitaan? Ilmatorjunnan kannalta niillä ei ole juuri merkitystä, sillä maasta tapahtuvan ilmatorjunnan osuus kokonaisuudesta on pudotustilastojen mukaan tilanteesta riippuen 87-99 %. Maasta tapahtuva ilmatorjunta muodostaa siis ilmatorjunnan rungon. Entisen ilmatorjunnan tarkastajan, eversti evp. Antti Lapin

mukaan ilmatorjunnan suorituskyvyssä on tällä hetkellä paljon aukoja - Suomella ei muun muassa ole korkeatorjuntakykyä sen jälkeen, kun venäläinen BUK M1 -kalusto poistui käytöstä (MOT 23.5.).

Uusilla, hyökkäysominaisuuksilla varustetuilla monitoimihävittäjillä tähdätäänkin selvästi kansainvälisiin, Nato- ja USA-vetoisiin sotatoimiin maailman eri konfliktipisteissä. Suomen poliittinen eliitti ja kenraalikunta ovat toisin sanoen valmiita polttamaan kymmeniä miljardeja euroja veronmaksajien rahoja taivaan tuuliin vain siksi, että he pääsisivät käperlymään Yhdysvaltojen ja Naton kainaloon. Onko Suomen leikat-tava, säästettävä ja yksityistettävä

kaikki, mikä liikkuu vain siksi, että rahat tarvitaan tähtitieteellisen kalliisiin monitoimihävittäjiin?

Kokoomuksen kansanedustaja Pertti Salo-lainen sanoi suoraan (MOT 23.5.), että yhdysvaltalaiskoneiden ostamisessa on kyse siitä, että "meidän on oltava hyvissä väleissä kaikissa suhteissa Yhdysvaltojen kanssa, niin taloudellisesti, sotilaallisesti kuin puolustuksellisesti". Myös entinen Puolustusvoimien komentaja Juhani Kaskeala tote- si laittavansa amerikkalaisen hävittäjän etusijalle, koska "meidän Yhdysvaltain suhde on tässä äärimmäisen tärkeä". Nämä lausunnot heijastanevat hyvin porvarieliittimme yleisiä tunteja hävittäjä-
siassa.

Suomea sidotaan USA:n politiikkaan

Entinen europarlamentaarikko Esko Seppänen on ilmaissut huolensa Suomen sitomisesta asekauppojen ja isäntämaasopimuksen avulla Yhdysvaltojen politiikkaan. Seppänen kirjoittaa blogissaan: "Suomi on ajautunut USA:n poliittiseen aseloukkuun. Me emme voi tehdä mitään, joka ei olisi linjassa USA:n poliittisen tahdon kanssa, jotta me emme menettäisi USA:n 'luottamusta'. USA:n hallinnosta riippuvainen asehankintatoimi estää meitä hoitamasta ulkopoliittisia suhteitamme vapaasti ja pitäen mielessä geopolitiittisen (maantieteellis-poliittisen) sijaintimme". (US Puheenvuoro, 24.4.2016)

Puolustusvoimien komenta-

ja Jarmo Lindberg antoi hiljattain Iltalehdelle haastattelun, jossa hän kertoo kahdella aukeamalla sympatioistaan USA:n aseteollisuutta kohtaan. Lindberg myös allekirjoitti Suomen edustajana maallemme erittäin vaarallisen isäntämaasopimuksen, joka mahdollistaa vieraan sotavoiman (Nato) maahan-tulon ja -tuonnin ilman Suomen hallituksen lupaa. Eduskunta sivuutettiin täysin tässä elintärkeässä asiassa. Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa, että Nato on käytännössä USA:n sotavoiman peitejärjestö.

Seppänen toteaa edelleen blogissaan: "Toki meillä pitää olla hyvät suhteet USA:han. Se ei kuitenkaan saa edellyttää tällaista riippuvuutta, joka muistuttaa meitä niistä kahdesta kerrasta vuosina 1918 ja 1940-1944, jolloin Suomi oli lähes samalla tavalla liitossa Saksan kanssa. Silloin Suomi oli käytännössä Saksan siirtomaa".

Hävittäjähankintaa kuten ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa laajemminkin leimaa avoimuuden puute ja epädemokratisuus. Sekä puolustusministeri Jussi Niinistö (ps) että puolustusvoimien komentaja Lindberg kieltäytyivät asiaa käsitelleen MOT-ohjelman haastattelusta. Kansalaisilla on oikeus tietää, millä perusteella uusia, ilmatorjunnan kannalta lähes tarpeettomia monitoimihävittäjiä ollaan hankkimassa. Hankinnassa on kyse jättimäisestä summasta veronmaksajien rahaa. Kansalaisilla on myös oikeus nousta vastustamaan kasvavaa militaristista pullistelua, jota järjettömän kalliit yhdysvaltalishävittäjät edustavat.

Tommi Lievemaa

Lähde: Yle TV1, MOT 23.5.2016

Maksat kilpailukyvyystä – turhaan

Yritys, jolla ei ole omalla alallaan kilpailukykyä, ei pärjää markkinoilla ja kiih-tuu pois elinkelvottomana. Sille mikään hallitus ei voi mitään. Meidän tavisten kannalta hallitukset toisensa perään ovat tehneet jo iät ja ajat niin väärää politiikkaa kuin kuvitella saattaa, mutta Sipilän hallitus on pohjanoteeraus. Pahoinvointi on jo käsin kosteltavaa. Sipilä lupaa satatuhatta uutta työpaikkaa. Niin ovat tehneet aikaisemmatkin hallitukset. Mutta työ vähenee, kurjuus ja kärsimykset lisääntyvät hallitusten lupauksista huolimatta.

Pääministeri Sipilän lempiäiheita on ollut tuottavuusloikka. Sipilä on jättänyt sanomatta, mitä hän sillä tarkoittaa. Hän luottaa siihen, että herrat tietävät, mutta kansa ei, että kyse on yritysten voittojen hyp-päyksellisestä kasvattamisesta. Sipilä puhuu työn tuottavuuden parantamisesta, se on työn vähentämisestä, jonka hän varmasti tietää. Keskeinen ongelma on, niin kummalliselta kuin se kuulostaakin, että ei tiedetä, mitä kansantaloudessa työn tuottavuus tarkoittaa.

Syy on siinä, että loppupeleis-

sä sillä ei ole yrityksille mitään merkitystä. Jokainen yritys tietää oman työn tuottavuutensa. Se riittää heille, mutta tieto kilpailijoiden työn tuottavuudesta on elämän ja kuoleman kysymys. Hallituksilla ei ole edes keinoja puuttua työn tuottavuuteen. Siksi kun poliitikot puhuvat tuottavuudesta, ne puhuvat aina yritysten voitoista, vain voitoista.

ooo

Kansantaloudessa työn tuottavuudella on suuri merkitys. Kun tuotannon ja työn tuottavuuden muutosvauhti tiedetään, silloin tiedetään myös työllisyyden kehitys-suunta.

Vuoden 2015 kokonaistuotannossa 358,4 miljardia euroa oli sekä kansantulo että varastojen uusinta. Jos nyt talous kasvaa 1,0 prosentin ja 96,86 euron työn tuottavuus 1,3 prosenttia, niin työn tarve vähenee 0,3 prosenttia, 11 miljoonaa tuntia, 6 500 työvuotta ja työttömyys lisääntyisi. Siinä tapauksessa, että työn tuottavuus kasvaa vain 0,8 prosenttia se olisi 0,2 prosenttia tuotannon kasvua hitaampi, joten samaan tuotantoon tarvitaan lisää työtä 7,3 miljoonaa tuntia, 4 500 työvuotta ja työttömyys vähenisi.

Tässä yhtälössä (kokonaistuotanto – työntuottavuus – työtunnit) kaikki osat korreloivat, kun yksi muuttuu, muuttuvat kak-

si muutakin. Yhtälö on yksinkertainen. Sen Marx todisti jo 160 vuotta sitten, mutta siitä huolimatta se on edelleen kansantalousmiehille täyttä hepreea. Joten kun kilpailukykysovimuksessa hallitus vaatii työn tuottavuutta ylös, se vaatii vähentämään työvoimaa. Se on yrityksille puhdasta voittoa. Sipilä vaatii myös yleistä tuottavuuden parantamista työvoimakustannuksia ja työehtoja huonontamalla. Sekin tuo yrityksille puhdasta voittoa. Sipilällä on ketunhantä kainalossa.

ooo

Hallitus varmasti tietää, että pienellä joukolla (9 % tulonsaajista) on rahaa ja tuloja, joilla voitaisiin hoitaa kaikki vajeet eikä se aiheuttaisi kenellekään kärsimyksiä eikä pahoinvointia. Nostamalla yli 55 000 euroa tuloa saaneiden (2014) tuloveroaste 31,2 prosentista 51,3 prosenttiin se toisi lisää verotuloja 7,8 miljardia euroa. Muutoksen jälkeen näiden nettotulo olisi alimmillaan 3 364 ja ylin 11 280 euroa kuukaudessa.

Aikana, jolloin Suomea rakennettiin, yritysten veroaste oli 50 prosenttia. Kun omaa tavaratuotantoa alettiin 90-luvun alussa ajamaan alas, vero alennettiin hiljalleen 20 prosenttiin. Aina alennusten perusteluissa on vaahdottu sen myönteisistä dynaamisista vaikutuksista,

vaikka jo ennakoon jokaisen piti tietää, ettei homma niin toimi. Nyt se tiedetään konkreettisesti. Perustelut ovat aina olleet puhdasta pötyä. Suomen talous ei ole koskaan voinut niin huonosti kuin nyt, kun yritysvero on täysin olematon. Nostamalla yritysten veroaste takaisin 50 prosenttiin, yhteiskunta saisi lisää verotuloja 11,6 miljardia euroa. Nyt tämä ruokottoman suuri määrä euroja valuu yksityisten koti- ja ulko-maisten kapitalistien taskuihin.

ooo

Sotessa on ryhdytty suunnittelemaan sairaaloiden ja muidenkin laitosten yhtiöittämistä. Siihen on haudattu vähintään kaksi jättikokoista koiraa. Ensimmäinen on demokratiavaje, toinen kiinteistöt. Demokratiavaje syntyy, kun yhä harvempi päättää, mikä sinulle kuuluu ja mikä ei, sillä yleensä toimitusjohtajalla – siis yhdellä henkilöllä – on muita suurempi päätösvalta. Jos ja kun tässä seurataan yksityisiä yrityksiä, tilanne muuttuu hyvinkin pian sietämättömäksi.

Jos verovaroilla jo maksetut kiinteistöt siirretään perustettaville yhtiöille uushankintahintaan, tulee vuokrista niin korkeat, että kustannukset karkaavat käsistä. Niin tapahtui, kun kuntien kirjanpito muutettiin yritysten kanssa vertailukelpoisiksi. Sairaalat, terveysasemat, koulut jne. ovat maksa-

neet vuokraa itselleen, yleensä rakennusvirastolle. Ilman valtion kirjanpitolautakunnan tämänlaatu-
isia ohjeita kuntien palvelut olisivat olleet yksityisiin verraten ylivoimaisesti kannattavampia. Mutta määräyksillään valtio tuki mm. yksityisiä lääkärikeskuksia, terveystaloja, jotka ovat paisuneet kuin pullataikinat.

ooo

Hallitukset toisensa perään ovat tehneet kansan kannalta väärää politiikkaa. Se on ollut mahdollista, kun vasenlaita vuotaa. Siellä yhä useampi kuvittelee kuuluvansa keskiluokkaan. Mutta jos puhutaan Sinun työehdoistasi kuulut, halusit tai ei, työväenluokkaan koulutuksesta ja ammatista riippumatta.

Miljoonan jäsenen SAK se on voima, jolla voi parantaa työläisten palkkoja ja työehtoja, mutta nyt sen johtajat ovat muutuneet lampaiksi ja tekevät kaiken päinvastoin – yritysten mieliksi! He eivät halua ymmärtää, että kapitalisti, joka ei itse pysty huolehtimaan kilpailukyvyystään on elinkelvoton ja hiipuu pois. Se on armoton kapitalismin laki. Sille yksikään hallitus ei voi mitään, joten maksat kilpailukyvyystä turhaan.

Kai Kontturi

Kiky-sopimus eli kuinka kansaa kusetetaan

Työajan pidennys ei lisää työllisyyttä?

Nyt SAK:n ja muun ay-liikkeen johdo väittää, että tuon mielenilmauksen seurauksena hallitus ja työnantajat taipuivat neuvottelemaan kilpailukyky (kiky) sopimuksesta. SAK teki syksyllä oman esityksensä kiky-sopimukseksi. Esitys tarkoitti työntekijöiden ansiotason laskua. Sekään ei hallitukselle kelvannut, työnantajista puhumattakaan.

Monen mutkan jälkeen kiky-sopimus solmittiin työmarkkinakeskusjärjestöjen kesken 29.2.2016. Järjestöjen mukaan sopimuksen tavoitteena on: Suomalaisen työn ja yritysten kilpailukykyyn parantaminen, talouskasvun lisääminen, uusien työpaikkojen luominen, julkisen talouden sopeuttamisen tukeminen sekä paikallisen sopimisen edistäminen työehtosopimusten kautta. Näitä tavoitteita osapuolet sopivat edistettävän mm työaika lisäämällä 24 tunnilla vuodessa ansiotasoa muuttamatta ja työnantajamaksujen siirtämisellä työntekijöiden maksettavaksi. Sopimuksessa on ns. kriisilauseke, johon vedoten työnantaja voi vaatia työehtoja heikennettäväksi yrityksen huonoon taloudelliseen tilaan vedoten! Toteutus on tosin sopimisen ja monen mutkan takana, mutta varmasti työnantajat sen toteuttamista tulevat yrittämään.

Kukaan ei ole vielä pystynyt kertomaan, miten kolmen päivän vuotuisen työajan pidennys lisää työllisyyttä. Sitä ei pystytäkään kertomaan, koska se ei työllisyyttä lisää, vaan vähentää. 24 tunnin vuotuinen työajan lisäys nykyisellä työvoiman määrällä tarkoittaa n. 30 000 ihmisen vuosityöaikaa. Sen verran työpaikkoja katoaa työajan lisäyksen seurauksena.

Metallin liittokokous esitti työajan lyhentämistä

Helmikuun lopun jälkeen ammattiliittojen hallinnot tekivät päätöksensä, ovatko mukana kiky-sopimuksessa vai eivät. Sopimuksesta irtautuivat mm. Elintarvikeliitto, Rakenusliitto sekä Auto ja Kuljetusalan liitto AKT. Sopimuksessa mukana olevat alat kävivät omat kiky-soveltamisneuvottelunsa kevään aikana.

Perinteisesti on ollut niin, että yhtäkään keskitettyä sopimusratkaisua ei Suomessa synny, jos Metalliliitto ei ole siinä mukana. Metalliliiton liittokokous-vaalit käytiin keuhkilla. Niissä ei mitään suurta muutosta tapahtunut. Voimasuhteet demarien ”Yhteistyön vaaliliiton” ja vasemmiston ”Metallin vaikuttajat vaaliliiton” välillä säilyivät lähes ennallaan. Metallin vaikuttajat etenivät hieman. Liittokokous päätti, että liitto pyrkii pitkällä aikavälillä lyhentämään työaika. Monet kokousedustajat tekivät työajan lyhentämiseen tähtääviä esityksiä, siksi se liittokokouspäätöksiin tuli.

Miksi talous kääntyi ”oi-kealla hetkellä” nousuun

Tällä kertaa Metalliliitto ei ollutkaan ensimmäinen, joka neuvottelunsa sai päätökseen! Muut sopimuksensa tehneet liitot asettivat ehdoksi metallin mukanaolon, ikään kuin eivät itse osaisi tehdä päätöstä. Tästä seurasi, että katseet ja paineet koh-

Sipilän SSS-hallitus aloitti vuosi sitten rajun vyörytyksen työväenluokkaa vastaan. Se teki ensitöikseen aloitteen yhteiskuntasopimuksen aikaansaamiseksi, jolla se halusi heikentää työntekijöiden työehtoja ja vastaavasti lisätä kapitalistien voittoja. Hallitus kiristi AY – liikettä uhkaamalla lakeja muuttamalla tehdä heikennykset. Työnantajakeskusjärjestö elinkeinoelämän keskusliitto EK oli hallituksen esityksiin tyytyväinen. Suomen yrittäjät räksyttivät ja räksyttävät edelleen, että hallituksen toimet eivät riitä. He halusivat lopettaa työehtosopimusten yleissitovuuden kokonaan heti. EK ja teknologiateollisuus ry. pyrkivät samaan. Ay – liike näytti nousevan vastarintaan vuosi sitten loppukesällä. Se järjesti mielenilmauksen Helsinkiin 18.9., jonne saapui paikalle n. 30.000 ihmistä. Ihmetystä herätti, ettei suoraan julistettu yleislakkoa tuolle päivälle, vaan toivottiin paikallisesti päätettävän työnseisauksista. Tämä aiheutti hämmennystä työpaikoilla. Hämmennystä ja suuttumusta aiheutti sekin, että mielenilmaukseen oli annettu mahdollisuus hallitusporvareiden tulla lässyttämään ainoan oikean politiikkansa välttämättömyyttä. Miksi ihmeessä?

Ei tämä joukko Rautatientorilla 18.9.2015 kikytyä vaatinut. Heidät petettiin.

Muutosta vaadimme 3.9., eikä tämä jää tähän.

distuivat Metalliliiton ja työnantaja-liitto Teknologiateollisuus ry:n väliin neuvotteluihin. Näistäkin neuvotteluista ei käänteitä puuttunut. Ne kertaalleen katkesivat, kun Metalliliitto totesi, ettei edellytyksiä sopimukselle ole. Sipilän, Lylyn ja Häkämiehen vedottua osapuoliin, ne aloittivat neuvottelut uudelleen ja saivat neuvottelutuloksen aikaiseksi 3.6.2016. Samana päivänä saimme tiedotusvälineistä kuulla, että Suomen talous onkin kääntynyt nousuun. Kumma, ettei siitä vielä edellisenä päivänä tiedetty mitään!

Metalliliiton hallitus hyväksyi neuvottelutuloksen äänestyksen jälkeen äänin 12 - 8. Äänestyksen tulos ei noudattanut ryhmärajoja, vaan sekä demari- että vassariryhmissä oli neuvottelutuloksen hyväksyjä ja vastustajia. Tässä vaiheessa uutisoitiin jo kiky:n syntyneen. Metalliliiton säännöissä kuitenkin lukee, että sopimukset hyväksyy liiton valtuusto, joka liittokokousten välillä käyttää suurinta päätösvaltaa. Liittovaltuusto koontui perjantaina 10.6.2016 päättämään asiasta. Kokous oli suuren mielenkiinnon kohteena. Paikalla suorastaan vilisi toimittajia ja kuvajia. Liittovaltuuston jäsenet kävivät vilkkaan keskustelun neuvottelutuloksesta. Puheenvuoroja käytettiin 25. Heti ensimmäinen puhuja esitti neuvottelutuloksen hylkäämistä – ja seuraava kannatti. Hylkäysesityksiä tuli vielä kaksi kannatettua esitystä lisää. Koska neuvottelutulosta esitettiin myös hyväksyttäväksi, kokous äänesti. Äänestyksen tulos oli 32 – 24 ja sopimus tuli hyväksytyksi. Tämäkään äänestys ei täysin noudattanut ryhmärajoja. Toki enemmistö hylkäämistä kannalla olevista oli ”Metallin vaikuttajien” ryhmästä. Metallin valtuuston ratkaisu merkitsee sitä, että kiky-sopimus lähes varmasti tulee hyväksytyksi.

Ay-liike unohti vaatimuksensa turhan nopeasti

Metallin liittokokouspäätös työajan lyhentämisestä unohtui turhan nopeasti osalta valtuuston jäsenistä. Ei ollut ensimmäinen kerta eikä varmasti viimeinenkään, kun päätöksiä aletaan tulkitsemaan parhain päin. Mutta pari viikkoa on melko lyhyt ai-

ka muistin menetykseen.

Ihmetystä on herättänyt AY – liikkeen vaatimukset veron kevennyksistä. Miten verojen keventäminen tukee julkista taloutta kuten kiky edellyttää? Mitä tapahtuu, kun verotusta kevennetään 500 miljoonaa? Tuleeko lisäleikkauksia? Järki sanoo, että tulee, koska työllisyys ei lisääntynyt, vaan vähenee. Yhteiskunnan verokertymä pienenee sitäkin kautta ja se taas tietää lisäleikkauksia jne. Missä olivat AY-liikkeen vaatimukset pääomaveron korotuksista ja harmaan talouden kuriin laittamisesta? Missä olivat AY – liikkeen vaatimukset osinkojen verottamisesta? Ei missään! Eikä näitä vaatimuksia tule, ennen kuin liiton jäsenet valitsevat sellaiset johtajat, jotka kokevat olevansa työväenluokan palveluksessa.

Ay-liike nieli taistelutta vuosisadan kusetuksen

Kilpailukykykysopimus – siis mikä

Pääministeri Sipilän hallitus edellytti, että kilpailukykyä on parannettava merkittävästi talouskasvun ja viennin lisäämiseksi. Se vaatii työntuottavuuden parantamista, yksikkötyökustannusten supistamista, palkkojen jäädyttämistä, työajan pidentämistä ja työehtojen paikallista sopimista, vain niin saadaan uusia työpaikkoja. Ay-liike ei tunnu ymmärtävän, että kapitalismi on luokkakapitalismin, jossa kapitalistit omistavat yhteiskunnassa määräävät osat pääomasta. Kapitalisti yksin suveleenistä päättää, mihin hän rahansa sijoittaa. Pääoma on aina elotonta. Saadakseeseen siihen tuotannossa eloa hänen on palkattava monen sorttisia työläisiä. Mitä halvemmalla hän onnistuu työläiset palkkaamaan, sitä suuremman osan hän kahmaisee työnarvosta lisäarvona, voittona.

Ay-liike ymmärsi, että hallituksen vaatima kilpailukykykysopimus heikentää palkansaajien palkka- ja työehtoja. Sen hyväksyminen olisi selän kääntämistä palkansaajille, jäsenistölle. Lopulta hallitus tarjosi syötiksi palkkaveron alennuksia. Ay-liike nielaisi syötin koukuineen.

Vastuu yrityksiin sijoitettujen pääomien kilpailukykyvyydestä, niiden talouskasvun lisäämisestä ja uusista työpaikoista ei ole ay-liikkeen. Vastuu on yksin omistajakapitalistien, jotka voivat siirrellä ja myös siirtelevät pääomiaan mielensä mukaan. Kun Suomea valmisteltiin EU:n, aloitettiin teollisuuden rakennemuutos. Yrityksiä ajautui konkursiin, kannattavia lopetettiin muuten tai vietiin pois maasta.

Kansantaloustieteilijöiden ongelma niin merkilliseltä kuin se kuulostaakin on se, että he eivät osaa laskea työn tuottavuutta. Se on salaisuus, joka on vain yritysten hallussa ja kullakin vain omansa, sillä se on yritysten välisen kilpailun tärkein tekijä. Kaikesta huolimatta työn tuottavuus saadaan, kun kokonaistuotanto jaetaan tehdyillä työtunneilla. Suurin ongelma tulee siitä, että kaikki kuvittelevat, että bkt on jotain, vaikka se on puolet Kansantalouden tilinpidon kokonaistuotannosta.

Kaudella 2005-2014 ko-

keissa oloissa. Silloin työn tuottavuus oli jotain aivan muuta, mitä se nyt on ja silti se saavutettiin.

Suomalaiset pörssiyritykset jakoivat viime vuoden tuloksistaan 12 miljardia euroa osinkoja. Listaamattomien yritysten osinkojen jaosta ei ole tietoa. Rahaa yhteiskunnassa pyörii valtavia summia. Työaika voidaan lyhentää vaikka heti kuuteen tuntiin päivässä. Sata vuotta sitten edes kapitalisti ei osannut laskea eikä uneksia miljardeista. Sata vuotta sitten työväenliike pystyi yhtenäisenä esiintyen taistelemaan työajan lyhennyksen. Nyt ollaan yhtäkkiä tilanteessa, jossa kahdeksan tunnin työaikalaki on murtumassa! Ja ihan itse sopien! Sietäisi KIKY:n hyväksyjien hävetä.

Maan hallituksen vedätys ja kiristys onnistui paremmin, kuin se edes itse uskoi. Ay-liikkeen johdosta lähti neuvottelemaan heikennyksiä sadan vuoden aikana kovan taistelun jälkeen saavutettuihin etuihin ja liittojen hallinnot ne hyväksyivät. EK: n herrat, kapitalistit ja hallitus varmasti nauravat makeasti.

Luovuttaminen ei tule kysymykseen

Ei ole kuitenkaan mitään syytä jäädä tuleen makaamaan ja ruikuttamaan. Ei porvarien kieroudessa mitään uutta ole. Aina ne ovat työläisiä päähän potkineet. Taistelu työväen oikeuksien puolesta vaikeutuu ja muuttuu kovemmaksi, mutta luovuttaminen ei tule kysymykseen, vaikka kuinka kikyttää. Ammattiosastojen yhteistyöverkosto jatkaa toimintaansa ay-liikkeen suunnan muuttamiseksi ja joukkovoimalliseksi suunnittelee Helsinkiin suurmielenosoitusta 3.9. Viime elokuussa joukkovoiman mielenosoituksessa oli paikalla 12 000 ihmistä. Seuraavaan on tulossa kymmeniä tuhansia, vähintään kolminkertainen määrä. Hallitukselle, työnteekijöille ja muille ”maan etua” ajaville on silloin mahdollisuus näyttää, mitä mieltä kansa kikytyksestä on!

Markku Nieminen

-toimituksen väliotsikointi

konaistuotanto kasvoi 9,7 % ja työn tuottavuus 15,4 %. Sen vuoksi työn määrä väheni 4,9 %. Teollisuudessa tuotanto kasvoi 8,8 %, mutta työn tuottavuus 32,1 %. Sen seurauksena tehdyn työn määrä väheni 126,1 miljoonaa tuntia, 17,7 %. Näin yksin teollisuudessa palkka- ja sivukulut siis yksikkötyökustannukset supistuivat yhteensä 3,95 miljardia euroa.

Aina kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa hitaammin, työ lisääntyy, mutta kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin, työ vähenee. Kun tätä ei tiedetä, sopimukset tehdään silmät ummessa.

Lisäksi ay-liike sekaantui asioihin, jotka eivät sille kuulu ja tuli julkeasti petetyksi. Se ei halua nähdä, että palkkojen ja työehtojen huonontamisessa on käynnissä kansainvälinen kilpajuoksu. Joskus vauhti on kova, joskus hitaampi. Hallituksen kilpailukyky-sopimus on jyrkässä ristiriidassa työllisyystavoitteiden kanssa, mutta hyvässä sovussa kapitalistien voitontavoittelun kanssa.

Kai Kontturi

Perintäjärjestelmä horjuttaa oikeusvaltioperiaatetta

Suomen valtio ulosmittaa pakkokeinoin neljää miljardia puolelta miljoonalta kansalaiseltaan – järjestelmässä ei ole mitään järkeä. Pakkoulosotto- ja perintäjärjestelmä ja ulosoton pakkohuutokaupat rikkovat räikeästi oikeusvaltioperiaatetta. Järkyttäviin mittasuhteisiin paisunut pakkoperintäjärjestelmä tulee ajaa alas.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori
Neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Suomessa oli vuonna 2015 540 000 henkilöä ulosotossa valtion pakkokeinojen kohteena. Heistä 485 000 oli yksityishenkilöitä ja muut yrityksiä ja muita niin sanottuja oikeushenkilöitä. Ulosottoja päättyy vuoden mittaan ja tulee uusia ulosottoja. Siksi vuoden 2015 lopussa oli ulosotossa 227 000 henkilöä, joista 211 000 oli yksityishenkilöitä. Osa ulosotoista on pitkäkestoisia, osa usean vuoden ja vuosikymmenen mittaisia.

Pitkäkestoisuutta lisää se, että ulosotettaville summille peritään nykyisellään 7 prosentin viivästyskorkoja. Ne paisuttavat summia. Vedotaan maksumoraaliin, mutta siitä ei ole kyse, vaan viivästyskorot paisuttavat summia enemmän kuin niitä pakkokeinoin maksetaan. Pakkoulosotto kestää lain mukaan 15 vuotta ja jos asiaan on liitetty rikos, 20 vuotta. Lisäksi vanheneminen lasketaan oikeuden päätöksestä. johon voi kulua 3-5 vuotta. Siksi todellinen ulosoton kesto onkin 18-20 vuotta. Järjestelmä on siten rakennettu, että kun rahat otetaan, jää uusia lainoja hoitamatta ja maksuja maksamatta. Näistä tulee uusia ulosottoja, jotka taas kestävät 15-20 vuotta.

Tällaisen menettelyn vaikutuksesta Suomessa on ihmisiä, joiden ulosotto voi kestää 30-35 vuotta, jopa 40 vuotta. Taposta ja murhasta ei saa yhtä pitkiä tuomioita.

Neljän miljardin pakko-ulosotto

Suomen valtio ulosmittasi pakkokeinoin 4,1 miljardia euroa. Summa on sattumoisin yhtä suuri kuin kestävyysvajeeksi laskettu summa, jota on käytetty valtion budjettileikkauksen perusteluna. Valtio pakkoulosmittaa vuosittain 1,1 miljardia euroa. Kun vastaavasti tulee uusia ulosottoja, pakkoulosotossa oleva summa ei pienene neljästä miljardista. Tällaista rasitetta ihmisille ylläpidetään koko ajan. Näiden summien ja lukujen lisäksi ovat perintäyhtiöiden suoraan velkomat summat, jotka eivät näy ulosottoluvuissa.

Suuri osa ulosotosta peritään palkoista, eläkkeistä, toimeentuloetuksista ja korvauksista, joiden ulosmittaamista ei ole erikseen kielletty sekä tekijänoikeuskorvauksista ja apurahoista.

Pakkohuutokauppavasarat paukkuvat

Tämän rinnalla on 2010-luvulla kärjistynyt omaisuuksien pakkomyynti, piittaamatta perustuslain ja ihmisoikeussopimusten mukaisesta omaisuuden suojasta.

Ulosottovirastojen voudit pakkohuutokauppasivat vuonna 2015 yhteensä 551 kotia ja muita kiinteistöjä 1371 kpl. Se sisältää maatiloja, metsätiloja, liiketiloja ja kesämökkejä. Muun irtaimen omaisuuden realisoiteja oli 1109 kappaletta muun muassa autoja, veneitä ja moottoripyöriä. Huutokaupoista kertyi yhteensä noin 80 mil-

joonaa euroa. Vuosina 2010-2015 pakkomyyntejä on 15 000 kpl. Niistä noin 8 000 on ollut kiinteistöjä, joista 3 000 oli asuntoja.

Vasarat paukkuvat 1930-luvun malliin. Vuosina 1929-1936 pakkohuutokaupattiin 16 000 maatilaa. 1990-luvun pankkikriisissä pankit myivät vakuutena ollutta yksityisten ihmisten ja yritysten omaisuutta ilman oikeuden päätöstä alhaisiin hintoihin, jotka eivät kattaneet lainoja. Ero on, että nykyisin pakkohuutokaupat tehdään pääasiassa Mezzoforte Oy -nimisen yhtiön nettihuutokaupan kautta. Ulosotto on siirtynyt ostopalveluihin. Julkisen tehtävän yksityistämisen toteutuu tässäkin.

Vuosina 2006-2015 ulosottovirastojen voudit pakkomyyivät omaisuutta 400 miljoonalla eurolla. Jos hinnat ovat keskimäärin kolmanneksen alle käyvän hinnan, myydyn omaisuuden arvo on 600 miljoonaa euroa. Tiedossa on kuitenkin pakkomyyntejä, joissa hinnat ovat erittäin alhaisia verrattuna ostoarvoon, jopa vain puolet tai vielä vähemmän. Lisäksi ulosotolla on takavarikossa omaisuutta huomattavat määrät. Siten varovaisesti arvioiden pakkomyynteissä ja takavarikoissa on ollut 10 vuoden aikana kyse 700-800 miljoonan euron omaisuudesta.

Pakkoulosotto ja perintäyhtiöt rahantekobisneksenä

Suuri pakkoulosottotulojen saaja ovat pankit ja perintäyhtiöt. Verot ja julkiset maksut kuten sairaanhoidon laskut ovat suurin osa ulosotoista. Järjestelmä toimii siten, että pankki irtisanoo lainan, ja se tai muu maksu siirretään perintäyhtiölle. Perintäyhtiöitä ovat sellaiset kuin Lindorff, Intrum Justia ja PRA Suomi Oy. Ne ovat ulkomaisia yhtiöitä, joiden hyväksi valtio pakkoulosottaa varoja. Perintäyhtiöille ulosotto ja perintä on rahantekojärjestelmä, jonka palkkiot tuovat voitot.

Perintäyhtiöitä on sähköverkkoyhtiöiden ja terveystalojen tapaan jäänyt kiinni veron kierrosta siirtämällä voitot veroparatiiseihin, joissa niitä ei veroteta. Panama-papereista paljastui, miten Nordea on ollut avustamassa veronkiertoa. Muun muassa poliisien ammattijärjestö vaihtoi tästä syystä pankkiasiakkuuden pois Nordeasta Sdp:n, Vasemmistoliiton, Perussuomalaisen ja ammattiliitto AKT:n perässä. Monet yksityiset ihmiset harkitsevat samaa.

Kun perintäyhtiö saa velan tai maksun hoitaakseen, se hakee päätöstä kärjäoikeudelta. Oikeus hyväksyy nämä asiat läpihuutojuttuina kansliapäätöksin ja lisää summiin perintäyhtiöiden ja asianajotoimistojen palkkiot sekä viivästyskorot. Sen jälkeen ne menevät ulosottoon, joka pakkoulosottaa perintäyhtiön, pankin tai verottajan nimiin.

Julkiset maksut menevät suoraan ulosottoon ilman kärjäoikeuden päätöstä. Jos kärjäoikeuden päätöksestä valitetaan, se menee hovioikeuteen ja jos siitä valitetaan, korkeimpaan oikeuteen. Ne eivät kumoa kärjäoikeuden eivät-

kä ulosottoviraston päätöksiä, mutta perivät tuomioistuimen käsittelymaksut.

Pakkoulosotettavasta 4 miljardista eurosta puolet tai enemmänkin on viivästyskorkoja ja asianajotoimistojen ja ulosoton perimiä palkkioita. Ilman niitä ulosmittattava summa olisi ehkä pari miljardia. Jos olisi maksujärjestelyitä pankkien ja verohallinnon kanssa nykyistä enemmän, kokonaissumma olisi ehkä miljardi ja järjestelmä olisi suurimmalta osin purettavissa.

Oikeuslaitoksen haaksirikko

Pankit, perintäyhtiöt ja verottaja on opetettu siihen, että kärjäoikeudet hyväksyvät velkojen vaatimukset. Tämä on paisuttanut järjestelmän hallitsemattomaksi. Laman aikaan vuonna 1995 oli velkomisasioita kärjäoikeuksissa 50 000 kpl ja vuonna 2005 70 000 kpl. Nykyisellään lukumäärä on kuusinkertainen eli 300 000 kpl. Kaikkiaan asioita on 450 000. Muiden kuin velkomisasioiden määrä on suunnilleen sama kuin 1995, jopa hieman vähemmän. Kärjäoikeuksien ruuhka johtuu velkomusasioista, joiden käsittelystä kärjäoikeudet ja oikeuslaitos ei enää selviä. Se on vaarantanut kansalaisten oikeusturvan pahemmin kuin mikään muu asia nykypäivän Suomessa. Puhutaan summeerisistä menettelyistä, joka tarkoittaa, ettei tutkita, onko velkaa tai ei tai velan oikeaa määrää, eikä oteta huomioon velkojan vastuuta ja virheitä.

Luottohäiriömerkinnöillä kyykyttäminen

Olenainen osa järjestelmää ovat luottohäiriömerkinnät, joita tekee Suomen Asiakastieto Oy. Se oli nimestään huolimatta Bahrainista omistettu ja siirsi voittonsa Bermuda-saarten kautta verottajan ulotumattomiin. Vuoden 2015 syksyllä se tuli Suomen pörssiin ja kasvattaa voittojansa velkomisen uhrien kustannuksella.

Suomen Asiakastiedolla oli vuoden 2015 lopussa luottohäiriömerkinnät 426 000 henkilölle. Se on noin 200 000 henkilöä enemmän kuin oli ulosotossa. Suomen Asiakastieto tekee uusia luottohäiriömerkintöjä vuosittain kaksi miljoonaa. Niitä on paljon enemmän kuin henkilöitä, koska samalla henkilöllä voi olla useampia maksuja ulosotossa ja lisäksi ovat muut luottohäiriömerkinnät kuin ulosoton kautta menevät. Luottohäiriömerkinnöillä saadaan aikaan, ettei saa tehtyä lainajärjestelyitä, mutta on paljon muutakin ongelmaa. Vuokra-asunnon saannissa, hotellien ja matkojen varaamisessa pankkikortilla ynnä muussa asiassa merkintä on esteenä. Samoin merkintä estää monien työpaikkojen saannin. Jos pakkoulosotossa oleva tekee rahavaikeudessaan jonkin virheen, joka tulkitaan rikokseksi, seurauksena voi olla vankeustuomio, työpaikan menetys, yritystoiminnan kieltä ja muita seurauksia.

Väärin velkoja ei joudu vastuuseen

Järjestelmä on siten rakennettu, et-

Kuva: Heikki Mannikko

Pankkien "Vastuun ja uhrien muistopäivää" vietimme jo 17.10.2011 Helsingin Nordean konttorin luona. Nordea on joutunut "tikun nokkaan tekemiensä virheiden vuoksi", joista oikeuslaitos ei ole aiemmin asettanut sitä vastuuseen. Tuomitseminen pankkien hyväksi asiakkaita vastaan on pitkään ollut pankkituen ja korruption keskeinen muoto. Puhumassa Pekka Tiainen.

tä velkojalla ei ole mitään vastuuta, vaikka velkominen olisi virheellistä tai velan tai maksun viivästys olisi henkilöstä johtumatonta tai seurausta työttömyydestä, sairaudesta tai muusta elämäntilanteen vaikeudesta tai pienituloisuudesta. Kaup-pakaareissa on pykälä, että jos on väärin velkominen, se pitää poistaa, ja väärin velkojan on maksettava puolet ylimääristä väärin velkomastaan summasta sille, jota väärin velkoo. Tätä lain kohtaa ei Suomen nykyoikeuskäytännössä sovelleta.

Sen sijaan järjestelmä nojaa lähtökohtaan, että velalliseksi väitetty välttelee verojen, lainojen ja maksujen maksamista. Vaikka tästä ei olisi kyse, sitä ei oteta huomioon, vaan tuomitaan. Summeerisessä oikeusmenettelyssä velan olemassaoloa, syitä ja seurauksia ei tutkita, vaan tuomitaan kokonaisu-harkinnan perusteella. Kokonaisu-harkinnan tarkoitus on osaltaan se, että kaikkia kohdellaan yhdenmukaisesti. Nykykäytäntö on ajautunut siihen, että kokonaisu-harkinta sisältää asenteen, että maksukyvyttömäksi ja ylivelalliseksi väitetty on maksukyvytön ja ylivelkainen, vaikka tästä ei olisi kyse.

Tuomioasenteet jääne menneisyydestä

Maksukyvyttömyyden käsittelyn juuret jäljittyvät antiikin aikoihin. Asetus konkurssista oli välttämätön osa joikaista oikeusjärjestelmää kuten Hammurabin laki (2250 eKr.), Rooman tasavalta (450 eKr.), Tal-mud (200 jKr.) ja Corpus Juris Civilis (534 jKr.). Antiikin laeissa käytettiin erilaisia menetelmiä jakaa tappiot luotonantajien välillä. Velkojen tyytyväisyys saatiin, kun velallinen voi tulla vangituksi, orjuutetuksi tai tapetuksi tai toteutuivat kaikki kolme. Englannissa konkurssilaisa vuodelta 1542 otettiin käyttöön

nykyaikainen tasavertaisuusperiaate (eli suhteellisuus) tappioiden jakautumiseksi velkojen kesken. Kuitenkin vuoden 1542 laissa heijastui edelleen vanha ajatus, että ihmiset, jotka eivät voineet maksaa velkojaan olivat rikollisia, ja vaaditaan velallisia vangittavaksi.

Maksukyvyttömyyslainsäädännön pitkä uudistusprosessi alkoi Englannin velallislaisista (Debtors Act) vuonna 1813 ja uudistustyötä kesti vuoteen 1914 eli 100 vuotta. Lainsäädännössä alettiin ottaa huomioon maksukyvyttömän asemaa. Sijoittajien vastuun rajaaminen vuonna 1855 oli osa tätä prosessia.

Eri aikoina on eri maissa kehitetty vastaavaa lainsäädäntöä. Asiat eivät ole kuitenkaan läheskään aina onnistuneet. Eräs kasvu-alusta natsismin nousussa oli työttömyyden ja maatalojen vaikeuksien rinnalla rahoittajien koronkiskuruus, jota heikoksi koettu hallinto ei kyennyt estämään.

Verotuksen virheet korjattava samalla kun veronkiertoa kitketään

Suomessa keskustelua käydään koko ajan siitä, että 1990-luvun pankkikriisi muutti oikeuskäytännön pankkeja suosivaksi. Pulassa olevat pankit piti pelastaa kokonaisedun nimissä oikeussuojan kustannuksella. Tämä merkitsi oikeuskäytännön linjavaihtoa, joka kärjistyy nykyisessä oikeusjärjestelmän kriisissä, ja josta Kreikan velkominen Saksan ja Ranskan pankkien hyväksi on esimerkki. Pankkien vakavaraisuuden turvaamisen nimissä EU ja Euroopan Keskuspankki sekä rahoitusvalvonta ottivat tehtäväkseen pankkien tukemisen. Oikeussuoja ja kansalaisoikeudet jäivät pankkien tuke-

Jatkuu sivulle 8

Ulosotto ja perintä pähkinän kuoressa

Koonnut: Pekka Tiainen

(Lisäksi on perintäyhtiöiden suora perintä)

Ulosotossa vuoden 2015 aikana	540 000	Henkilöä
Ulosotossa vuoden 2015 lopussa	227 000	Henkilöä
Luottohäiriömerkinnät vuoden 2015 lopussa	426 000	Henkilöä
Ulosotossa vuonna 2015	4,1	miljoonaa euroa
Ulosotetaan vuodessa Saman verran tulee ulosottoon lisää vuosittain)	1,1	miljardia euroa
Uusia ulottoja vuodessa (enemmän kuin yksi henkilöä kohden)	4,5	miljoonaa kappaletta
Uusia luottohäiriömerkintöjä vuodessa	2	miljoonaa kappaletta
Asuntoja, kiinteistöjä ja muuta omaisuutta ulosotto pakkohuutokaupaksi 2010-2015	15 000	kohdetta
Asuntoja ulosottovirastot pakkohuutokauppasivat vuonna 2015	551	asuntoa ja kotia
Muita kiinteistöjä (maatiloja, keämökkejä, metsätiloja, liiketiloja) ulosotto pakkohuuto kaupaksi vuonna 2015	1371	kiinteistöä
Irtainta omaisuutta kuten autoja ja veneitä ulosotto pakkohuutokaupaksi vuonna 2015	1109	kappaletta

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (3)

Pertti Multanen

Sunniväestön syrjäyttämisen Irakissa satoi "islamistien laariin"

Jotta nykytilanne avautuisi, on ymmärrettävä, mitä tapahtui Irakissa amerikkalaisten miehittäessä Irakin vuonna 2003. Miehityksen huomassa Saddam patsas Bagdadissa kaadettiin tv-kameroiden eteen järjestetyssä propagandanäytöksessä maaliskuussa 2003. Olin matkalla Irakissa vuodenvaihteessa 2012 - 2013 ja asuin Tahrir-aukiolla hotelli "Palestiinassa". Samalla aukiolla seisoi sittemmin miehityksen symbolina kaadettu Saddam Husseinin patsas.

Samassa hotelli Palestiinas- kuoli ja haavoittui myös useita eri uutiskanavien toimittajia ja uutisryhmien teknistä henkilökuntaa. Amerikkalaismiehittäjien panssareista alettiin tulittaa hotelleja miehitysjoukkojen ylittäessä hotellin läheisyydessä olevaa Tigris-joen siltaa. On sanomattakin selvää, että tällä interventiolla, kansainvälistä oikeutta rikkovalla hyökkäyksellä suvereeniin maahan, Irak ajettiin yhä tänäänkin jatkuvaan pahenevaan sekasortoon, jonka vaikutukset ulottuvat koko Lähi-itään.

Amerikkalaisjoukkojen Irakissa vuosikausia jatkuneen miehityksen aikaisten nukkehallituksen politiikka mielestäni selittää Lähi-idän nykyistä kaameata tilannetta olennaiselta osalta. Irakin amerikkalainen miehityshallinto järjesteli asiat niin, että heidän asettamansa ja hyväksymänsä Irakin pääministeri ja hallitus edustivat pelkästään shiiaisluslimeja. Sunniväestö, joka Saddaminkin aikana oli keskeinen Irakin valtion organisaatioiden tukipylväs ja edusti lähes puolta Irakin väestöstä, syrjäytettiin lähes täydellisesti. Vanha hallinto purettiin ja lähdettiin tyhjistä rakentamaan uutta hallintoa. Historiaa tuntevat ymmärsivät heti, että tämän politiikan todennäköinen lopputulos tulisi olemaan kaaos.

Sunniväestön puhdistus tapahtui myös Irakin armeijassa. Saddaminkin aikainen armeija ja kaikki turvallisuuselimet hajotettiin. Kaikki sunnimuslimi-upseerit ja sunnimuslimiväestöä edustava miehistö heitettiin "kilometritehtaalle". He joutuivat virattomiksi. Heidän kunniansa, jonka merkitys islamilaisessa kulttuurissa on äärimmäisen tärkeä, häpäistiin. Tämä tilanne jatkui lähes yhden sukupolven ajan. Koko tämä puhdistusoperaatio, jolla Irakissa suuri osa väestöstä syrjäytettiin ja erityisesti kaikki Saddaminkin aikaisen Irakin valta-alueen - Baath-puolueen - jäsenet joutuivat siirty-

mään syrjään, oli maalle kohtalokas. Siinä menetettiin valtava määrä ns. inhimillistä pääomaa. Baath-puolueen jäsenyys oli Saddaminkin aikana kuitenkin monille lähes pakollinen. Jos olit Irakissa esimerkiksi yliopistolla töissä, niin olit todennäköisesti Baath-puolueen jäsen, riippumatta siitä, miten sen ideologiaan suhtauduit. Nyt sen jäsenet puhdistettiin paitsi yliopistoista, niin kaikista valtionhallinnon organisaatioista.

Tähän yhteiskunnasta syrjäyttämiseen ja kunnian riistämiseen perustui mielestäni se, että monien vaiheiden ja erimuotoisen miehityksen vastaisen liikehdinnän luomalla maaperällä kaivattiin vahvaa vastarintaa edustavia liikkeitä. Tätä tyhjiötä täyttämään tulivat myös Irakissa aiemmin tuntemattomat islamistiset aseelliset- tai terrorismiin turvautuvat järjestöt. Kun ne sitten vahvistuttuaan kokosivat rivinsä ISISin ja sitä edeltäneiden järjestöjen piiriin, niin ne saivat ainakin alkuvaiheessa tukea syrjäytetyiltä väestöosilta. Tämä näkyi erityisesti ISISin levittäytyessä Irakin pohjoisosiin. ISISin miehityksen ja terrorin todellisuus on sitten jälleen tuonut pettymyksen myös sitä levittäytymisen alkuvaiheessa tukeneelle sunniväestölle. USA:n miehityshallinnon viratomiksi syrjäyttämät Saddaminkin armeijan upseerit olivat joka tapauksessa keskeisiä strategijoita, kun ISIS lähti laajentamaan vaikutusvaltaansa sekä Syyrian että Irakin puolelle. Saddaminkin armeijan arabinationalismin kylvyn saaneille upseereille ISISin tukeminen ei ollut mikään uskonnollinen harjoitus. Kysymys oli enemmänkin kunnian palauttamisesta ja samalla kustosta kaikelle sille, mitä he kokivat joutuneensa kohtaamaan.

Lännessäkin sunniväestön tukea ISISille aluksi ihmeteltiin, mutta Irakin lähihistoriaa tuntevat ymmärsivät väestön sympatian juuret varsin hyvin. Nyt jopa monet yhdysvaltalaisetkin tutkijat ovat kirjoittaneet kirjoja ja artikkeleita tästä miehityskauden virheiden sarjasta ja sen aiheuttamista "oheisvahingoista". ISISin levittäytymisen alkuvaiheessa kaikki olivat "suu auki", että miten Irakin al-Qaidana aiemmin tunnettu järjestö, jonka pohjalta kasvoi Daesh, ISIS tai ISIL- nimillä tunnettava organisaatio, lähti niin nopeasti laajentamaan alueitaan. Taustalla oli nimenomaan Irakissa tämä sunnitaistelijoiden kokemus kohtalo ja ne virheet, joita tehtiin miehityksen aikana sekä ns. "uuden Irakin" rakentamisyrityksissä.

Historiasta tuttu "hajota ja hallitse-politiikka" nyky-päivän Lähi-idässä

Tapahtunut kehitys on merkinnyt pienempien uskonnollisten ryhmien, erityisesti erilaisten kristittyjen kirkkojen, -yhteisöjen ja -seurakuntien, mutta myös monien muiden vähemmistöuskontojen edustajien kohdalla vainojen kohteeksi joutumista. Monet kansalliset ja uskonnolliset vähemmistöt ovat joutuneet pakenemaan, jos ovat ehtineet sen tehdä. Monet on pakotettu lähtemään ISISin terrorin alta. Näitä olivat mm. Jesidit, jotka tunnustavat muinaista Persian zarathustralaisuudesta kehittyneitä uskontoja. Kaikki nämä eri uskontoja edustavat vähemmistöt ovat joutuneet lähtemään maista ja alueilta, joissa ne olivat tuhansia vuosia asuneet yhteistyössä paikallisten islamististen yh-

Jatkuuko sota ja pakolaistulva? Miltä näyttää Lähi-idän uusi vuosi? Näitä aiheita käsitteli kansainvälisten suhteiden historian dosentti Pertti Multanen Helsingin yliopistolta Vallilan kirjastossa 12.1.2016 järjestetyssä luentotilaisuudessa. Järjestäjänä toimi Demokraattinen Sivistysliitto DSL. Julkaisemme luennon useammassa osassa. Ensimmäinen ja toinen osa ilmestyivät KÄ:n edellisissä numeroissa (1/16-2/16).

Kuva: Heikki Mämmikkö

Viimeksi Israel hyökkäsi Gazaan 7.7.2014 ilmaiskuin. Erikoisjoukkojen hyökkäys alkoi 13.7 ja maahyökkäys 17.7, jolloin lento HM17 putosi. Ukrainan tapahtumien varjossa uutiskanavat eivät juurikaan huomioineet Israelin rikoksia Gazassa. Kuva kansalaisjärjestöjen mielenilmauksesta Gazan puolesta 23.8.2015.

teisöjen sekä sunnien että shiiaisluslimien ja kristittyjen sekä juutalaisten kanssa. Juuri tästä syystä roomalaistalon kirkon pään, paavi Ambrosiuksen ja Venäjän ortodoksien kirkon lähettiläiden tapaamisissa on jo vuodesta 2013 kiinnitetty huomiota siihen, että "länsimaat eivät unohtaessaan Lähi-idän hädän ole enää kristillisiä".

Myös maanantaina 11.1.2016 YLE:n esittämässä Gideon Gitain ohjaamassa dokumentissa "Jumalan nimissä" tuli katsojalle selväksi, että uskontojen väliset rajalinjat Lähi-Idässä eivät mene kovin kauas historiassa. Ne perustuvat tietoiseen vanhaan kolonialismiin liittyvään kansainväliseen politiikkaan jo roomalaisten ajasta tunnettuun "hajota ja hallitse" (divide et impera) -periaatteeseen. Tämän politiikan avulla pyrittiin murskaamaan kansallisen vastarinta. Tämä tavoite tarvitsi myös eri etnisten ja uskonnollisten ryhmien vastakkainasettelua.

Kun tälle pahalle annettiin pikkusormi, niin kohta se vei koko käden. Viime vuosina on myös tämä imperialismien hegemonistisen valtapoliitiikan lasku langennut maksettavaksi karmealla tavalla. Nyt eletään tilanteessa, jossa nämä tietoisesti lietsotut uskonnolliset ristiriidat ovat selvästi syventyneet. Niitä on aktiivisesti nostettu esiin, jotta tämän alueen hallitseminen olisi helpompaa. Jälleen kerran "hajota- ja hallitse"-politiikka on otettu käyttöön. Jo George W. Bushin hallinnon aikoina Yhdysvalloissa julkaistiin karttoja (siellä oli ja on tutkijoita, jotka edelleenkin piirtävät näitä karttoja), joissa Lähi-idän nykyvaltiot on jaettu uskonnollisten ja etnisten ryhmien asumien alueiden jakamiin pieniin maakuntiin tai kantoneihin. Tämä oli George W. Bushin hallinnon aikana Yhdysvalloissa uskonnollisiksi sekä lempietä haukkumanimeltään "neokoneiksi" kutsutun ryhmän toiveuni Lähi-idän suhteen tänäkin päivänä.

"Arabikevät" mahdollisti ulkopuolisen puuttumisen alueen asioihin

Olen kriittiseksi koulutettuna tutkijana hieman skeptinen myös viime vuosien kehityksen suhteen, sillä

pitkään Lähi-itää seuranneena ja sen historiaan liittyneinä hämääriä operaatioita selvitellessä, en usko nykytilanteeseen johtaneen kehityksen olleen vain sattumaa. Erityisesti tämä koskee niin sanottua "arabikevättä". Ruusuilla toiveunilla kehystetyissä artikkeleissa muutama vuosi sitten toistettiin Lähi-idän uuden aikakauden alkua.

Kun tämä ns. "arabikevät" vuonna 2011 lähti liikkeelle, niin minulle on turha väittää, etteikö se olisi samalla tarjonnut ulkopuolisille tahoille mahdollisuutta puuttua asioiden kulkuun ja toteuttaa vaikkapa jälleen kerran noita hallinnon vaihtamista. USA:lle sen tärkeimmille arabiliittolaisille (erityisesti Persianlahden ns. öljymonarkiat) se tarjosi mahdollisuuden toteuttaa jo kauan haudottuja suunnitelmia syrjäyttää imperialismien alueellisten valtapyrkimysten kannalta hankalia, liian itsenäisiä johtajia. Jo vuosikymmeniä eri tavoilla ja erilaisilla salaisilla operaatioilla on horjuttu Lähi-idän valtioiden johtajia - tavoitteena tuo pitkän linjan politiikan ohjenuora: hallinnon vaihtaminen.

Kaikki oman kansallisen itsetunnon, itsenäisyyden tai nationalismien lipun alla hallinneet johtajat, puhumattakaan selkeän anti-imperialistisen politiikan linjalla valittuina hallinneet johtajat, on aina pyritty syrjäyttämään Lähi-idässä. Siinä joukossa on mennyt joukon jatkona myös johtajia ja maita, jotka olivat jo taipuneet USA:n myötäilyyn tai kääntyneet uusliberalistisen kapitalistisen talouspolitiikan mannekiineiksi, mutta jotka tästä huolimatta mm. taustastaan johtuen nähtiin epäluotettavina kumppaneina.

Oltiinpa Syyriasta mitä mieltä tahansa, niin katson, että Syyrian konfliktia ei kyetä ratkaisemaan, ellei myös maan nykyinen hallinto ole ratkaisussa mukana. Jos neuvotteluosapuoleksi ei hyväksytä myös nyt propagandalla mustaksi rikollisjoukkioiksi Lähi-idän johtajien demonisoinnin perinteiden mukaisesti leimattua Bashar al-Assadin johtamaa Syyrian nykyhallintoa, eli Syyrian laillista presidenttiä ja hänen johtamaansa hallintoa, ei ratkaisua löydetä.

On väistämätöntä, että jos Syy-

riassa toteutettaisiin samaa imperialismien sanelemaa politiikkaa kuin Irakissa tai Libyassa, eli romahduttettaisiin ja hajotettaisiin lähes koko Syyrian itsenäisyyden ajan maata koossa pitänyt järjestelmä ja hallinto ja syrjäytettäisiin nykyinen presidentti, niin tämä maa ajautuisi täysin hallitsemattomaan tilanteeseen Libyan, Irakin, Afganistanin ja monien muiden esimerkkien mukaisesti. Näistä romahtaneista maista ja niiden syntymisen seurauksista maksaa Eurooppakin parhaillaan kovaa hintaa pakolaiskriisin muodossa. Näitä romahduttettuja maita on jo aivan liian paljon nyky maailmassa.

Libya EU:n, Obaman ja Hillary Clintonin uhrilampaan

Ehkä kaikkein selkein esimerkki edellä kuvatusta itsenäisen valtion tarkoituksellisesta romahduttamisesta on tällä hetkellä Libya. Siellä myös EU-maat Ranska ja Englanti olivat innokkaasti pommittamassa USA:n laskuun. Yhdysvaltain nykyinen demokraattisen puolueen ehdokasasemaa seuraavissa USA:n presidentinvaaleissa tavoitteleva Hillary Clinton kävi tuolloin USA:n ulkoministerinä julkisesti antamassa käskyn: "Tappakaa Gaddafi". Kun Gaddafi oli sitten USA:n avustuksella teurastettu, kävi hän vielä toistamiseen Libyassa. Viesti oli silloin: "Me tulimme, näimme ja teimme sen". Nauru taisi vaimentua siinä hetkessä, kun islamistit surmasivat USA:n suurlähettilään ja lähetystön henkilökuntaa Bengasissa, Libyassa, vuonna 2012.

Libya oli Afrikassa Gaddafin kaudella YK:n tilastojen mukaan afrikkalainen hyvinvointivaltio. Se oli erilaisilla YK:n mittareilla mitattuna väestön elintason suhteen ihan johtavia tai johtava afrikkalainen valtio. Mutta Libyaa johti hyvin itsenäisesti ja omien oppiensa mukaisesti joskus hyvinkin horjuvaa politiikkaa noudattanut, mutta monessa suhteessa menestyksellisesti everssi Muammar Gaddafi. Hänet päätettiin syrjäyttää, hänet demonisoitiin propagandalla. Hänestäkin tehtiin ihmispeto.

Lopputuloks on, että Libya on tänään vuonna 2016 islamististen terroriliikkeiden taivas ja ISIS tiukentaa vahvasti otettaan Libyan rannikkoalueista. Amerikassa sanotaan nyt, että Libyasta on tullut "terroristien taivas" (Terrorist's Heaven). Aseellisilla ryhmillä on tässä romahduttu valtiossa täysi vapaus liikkua, koska siellä ei ole mitään toimivaa keskushallintoa vaan toistensa kanssa kilpailevia "hallituksia, parlamentteja ja ryhmiä". Tämä avaa myös vapaan väylän pakolaisten salakuljettajille lähettää uhrinsa Välimerelle. Kaiken tämän eversti Gaddafi oli estänyt hyvinkin tehokkaasti hallintokaudellaan.

Katson, että se USA:n Lähi-idän politiikan pitkä linja, joka valitettavasti myös Obaman hallinnon Lähi-idän politiikassa on jatkunut samanlaisena kuin hänen edeltäjänsä, vaikka Obama ei ole suuria maajoukkoja Lähi-itään halunnutkaan lähettää, on jatkunut keskeytymättä. Hänen hallintonsa on selvästi pitänyt kiinni hallinnon vaihtamisen, eli tuosta "Regime Change"-periaatteesta ja sen mukaisesta horjuttamisen taktiikasta Lähi-idän toi-

Ruotsi pois rauhan tieltä

Ruotsin eduskunta hyväksyi toukokuun lopulla isäntamaasopimuksen NATO:n kanssa lähes yksimielisesti. Päätöstä vastusti 17 vasemmistopuolueen ja neljä ympäristöpuolueen edustajaa. Täten päättyi lopullisesti Ruotsin 200-vuotinen rauhan aika ja hyvin toiminut puolueettomuuspolitiikka, vaikka viime vuosina Ruotsi on ollut osallisena USA:n aseleikeissä mm. Afganistanissa ja Libyassa. Maa on ollut läheisessä yhteistyössä USA:n kanssa sitten 1950-luvun ja ”yhteistyötä syvennetään” kuten puolustusministeri Hultquist asian ilmoitti. Hämmästyttävää on sosiaalidemokraattien yksimielisyys asiassa; puolue seisoo täysin rinnalla NATO:n kannattajien yhteisessä politiikassa luoda uusliberalistinen valtatekijä koko maailmassa. Päätös on viimeistä edellinen vaihe ennen lopullista liittymistä NATO:on. Se oli esileikki ennen NATO:on liittymisen esileikkiä, sanoi Foreign polyn Robin Cramer.

Ruotsidemokraatit olivat luvanneet tukea vasemmistopuolueen ehdotusta panna päätös lepäämään vuodeksi, sillä yhdessä puolueilla oli riittävä äänimäärä sellaiseen toimenpiteeseen, mutta päivää ennen sopimuksen hyväksymistä ruotsidemokraatit peruivat päätöksensä ja tekivät oman ehdotuksen, joka hylättiin ja lopullinen päätös astui voimaan. Taustalla hämmötti ehkä ministeripaikat puolueelle tai joku muu seikka, mutta tämä päätös saattaa olla kohtalokas puolueen kasvulle; jo nyt hakeutuu puolueen jäsenistö vanhoihin emopuolueisiinsa, vaikka kannatus vieläkin on hyvä.

Ennen päätöksen tekemistä kokoon tuli Tukholmassa Nej till Nato- yhdistyksen toimesta pari tuhatta ihmistä osoittamaan mieltä sopimusta vastaan. Järjestö jätti eduskunnalle 41 300 nimeä sopimusta vastaan. Yritys saada se aikaan olisi vaatinut hieman enemmän ääniä, joten siihen kaatui se

mahdollisuus. Järjestö myös totesi, että ihmisten tiedot itse sopimuksesta olivat vähäiset, sillä asiaa tuskin käsiteltiin joukkotiedotusvälineissä, hiljaisuudella joukot vietiin ansaan. Takeena oli mahtava porvarillinen joukkotiedotusvoima.

NATO:a kaupataan demonisoimalla Venäjää

Päätöstä edelsi valtava kaksinaamaisuuden peli. Samalla kun oltiin hiljaa isäntämaasopimuksesta, pidettiin valtavaa kampanjaa Venäjää vastaan ja Putin demonisoitiin samalla tavalla tuttuun tapaan kuin aikaisemmin Gaddafi, Hussein jne. Jo pa katkenneet G4- mastot olivat venäläisten agenttien syytä, vihjaistiin lehdistössä, vaikka syy oli ruosteesa. Venäjästä on tehty kaiken pahan alku ja juuri. Venäjä on se aggressiivinen maa, joka uhkaa Eurooppaa. Joukkotiedotusvälineissä näkyy tuskin mitään positiivista maasta. Ruotsalaisia hämmästyttää ehkä venäläi-

nen tutkimus, jossa venäläisillä oli positiivinen näkemys Ruotsista.

Jos katsoo karttaa, kuten Paasikivi kehotti erästä puolueettomuuspolitiikan vastustajaa tekemään aikanaan, niin on kyllä helppo huomata, kuka se aggressiivinen puoli on. Länsimaathan lupasivat 1990, ettei NATO siirry tuumaakaan itään päin. Kuinka on käynyt? NATO seisoo Venäjän rajalla ja rajavaltiot varustautuvat kovaa vauhtia. Ukrainan kohdalla tuli stoppi, sillä Venäjä muistaa, että sitä kautta on vihollinen ennenkin tullut. Venäjä vain ei hyväksy kaikkea, mitä länsimaat sille tyrkyttävät. Siksi länsimaiden raivo ja pakotteet, jotka tuntuvat lyövän pahemmin pakotteiden antajissa, koska maan apajille ja rikkauksiin ei päästä yhtä helposti käiksi kuin muissa maissa.

Kaksinaamaisuus tuli esiin myös viimeaikaisissa kauppayhteyksissä, mikä paljasti myös Ruotsin intressit olla tuleva NATO-maa. Ruotsin talous pyörii hyvin asekauppojen takia, mistä seikasta ollaan hiljaa. Kun ulkoministeri Wallström kritisoi Saudi-Arabian keskiaikaisia rankaisumenetelmiä ja kun saudit vetivät suurlähettiläänsä maasta ja sanoivat, että kauppa katkeaa, niin Ruotsin oli pakko lähettää itsensä kuninkaan yhdessä Wallenbergin kanssa sopimaan asekauppojen jatkumisesta. Kuninkaallinen käynti takasi asekauppojen jatkumisen. Niitähän saudit sitten tarvit-

Ruotsissa toimii voimakas Nato-jäsenyyttä vastustava liike, jonka yhteydessä on nähty tarpeelliseksi Naton vastaisten voimain yhteistyö.

sivat Jemenissä, vaikka aseita ei saa myydä sotaa käyville maille Ruotsin lakien mukaisesti.

NATO takaa vain sotaa

Pääministeri Lövenin toistuva mantra on, ettei maa liity NATO:on ja tuomitsee Venäjän toiminnan ”naapurimaa” Ukrainan kohdalla. Muuta hän ei juuri sanonut NATO:sta eikä sopimuksesta. Demarit puhuvat vain syventyvistä yhteistyöstä NATO:n kanssa. Kun pääministeri tapasi Obaman muiden pohjoismaiden kanssa, niin Lövenin toivomuksena oli käydä hänen idolinsa Robert Kennedyn haudalla sen sijaan, että olisi tavannut sosialistisen Bernie Sandersin, joka on suuresti vaikuttanut vaalikampanjallaan USA:n poliittisella kentällä. Se kertoo paljon demareiden ”radikaalisuudesta” tänään.

Yhteistyötä syvennetään liittymällä STRATCOM:iin, Riiassa sijaitsevaan NATO:n propaganda-keskukseen, joka perustettiin 2,5 vuotta sitten. Tarkoituksena on estää venäläisten ”trolliarmeijan” vaikutukset Ruotsissa ja pienentää Nato-vastaisuutta. Järjestön liettualai-

nen johtaja Janis Sarts voi nyt levitellä teorioitaan mm siitä, että Putin haluaa Merkelin virastaan ja että Svenska motståndsrörelse, äärioikeistolainen järjestö, olisi Kremlin ohjauksessa (DN 151027). Nämä lausunnot kertovat keiden kanssa ollaan tekemisissä. Vaikutus näkyy tiedotusvälineissä ja sosiaalisissa medioissa. Jokainen, joka kritisoi hallituksen toimia tai antaa rakentavia ja tasapainoisia ehdotuksia, joutuu trolliarmeijan jäseneksi.

Ruotsista on tullut nyt NATO:n läpikulkumaa. Nato kutsuu itsensä sotaharjoituksiin ja vuorenvarmasti kuljettaa mukanaan ydinaseita, halusi tai ei maan hallitus sitä. NATO voi käydä sotaa kolmatta osapuolta vastaan, joka todellisuudessa on Venäjä. Siinä sekamelskassa ei siten kysytä Hultquistilta saako mennä vai ei. Ruotsista tulee itsestään maalitaulu. Maa on menettänyt otteensa rauhan puolustajana ja rohkeana äänenä kolmannen maailman puolustajana.

**Esa Salomaa
Sandviken, Ruotsi**

Sotien ja hallinnon vaihtamisen varjo Lähi-idän tulevaisuuden uhkana (3) ...

Jatkoa sivulta 6

minnassa. Hän ei ole myöskään päässyt eroon uuskonservatiivien haavekuvista Lähi-idän hallitsemiseksi ”hajota ja hallitse”-periaatteella. Jatkumo George W. Bushin ”neokoneista” Obaman hallintoon on ollut hyvin tiivis. USA:n imperialismiin ote Lähi-idästä ei ole lipsunut.

Horjuttamisen ja hallinnon vaihtamisen politiikka Syyriassa

Tämä sama ”hajota ja hallitse”-taktikka on käytössä myös Syyriassa. Kun tutkii asiakirjoja mm. diplomaattisähkeitä, joita nyt vapaaehtoisessa eristyksessä Lontoossa, Bolivian suurlähetystössä, asuva Julian Assange ja ns. Wiki Leaks-vuoto on tuonut julkisuuteen voi vaan hämmästyä. Syyriaa koskevista asiakirjoista on joskus vaikea tietää millä vuosikymmenellä ollaan. Helposti löytyy dokumentteja, joissa kerrotaan Syyrian hallinnon romahtavan ihan lähiaikoina ja että Syyrian hallinto tekee käsittämättömiä ihmisoi-keusloukkauksia jne.

Kun sitten katsoo tarkemmin näitä Wiki Leaks-vuotojen paljastamia diplomaattisähkeitä ja niiden lähetysaikoja, niin huomaa puhuttavan esimerkiksi vuodesta 1982. Lauseet olisivat yhtä hyvin voineet olla tältä vuodelta. Vuonna 1982 Syyrian nykyisen presidentin Bashar al-Assadin isä Hafez al-Assad taisteli kylläkin islamistista aseellis- ta oppositiota vastaan. Silloinkin oli ihan sama ääni kellossa, että Syyrian hallinto täytyy saada heti kumottua. Tällä hetkellä ääni on ihan sama ja kädet ovat saman USA:n kädet, samaan köyteen on hirttäydytty nyt-kin. Syyrian vastaiseen sotaan on sii-

Gazan puolesta 23.8.2014

vuosiin ollut mikään sisällissota, jossa vastakkain ovat propaganda-myytin mukaan paha Assad ja hyvät häntä vastustavat oppositiovoimat. Syyriassa käytävä sota on nimenomaan alueellinen valtakamppailu ja nyt myös suurvaltakamppailu, koska Venäjä on myös aktiivisesti mukana tässä Syyrian konfliktissa. Siitä on tullut nimenomaan alueellinen valtataistelu, jossa Lähi-idän eri osapuolet nyt Syyrian maaperällä selvittävät välejänsä. Ennen ns. kylmän sodan kaudella tällaisia sotia kutsuttiin yleisesti sijaissodiksi (Proxy War). Ja kuka tällaisesta Syyrian maaperällä käytävästä sijaissodasta kärsii? Tietenkin kärsii Syyrian siviiliväestö ja koko maa, jolle on aiheutettu mittaamattomat menetykset sekä ihmishengissä että materiassa laskien. Syyriassakin lasku- ja maksetaan usean tulevan sukupolven ajan.

Syyrian arkeologiset kohteet ovat joutuneet hävityksen ja ryöstön kohteiksi

Sattumalta ennen Joulua 2015 järjestettiin Helsingissä, Savoy-teatterissa, maahanmuuttajien tukikon-

sertti, jossa arabimuusikot esiintyivät. Siellä edessäni istui Sanna Aro-Valjus. Hän on Helsingin yliopiston dosentti ja arkeologi. Hänen isä oli Jussi Aro, arabian- ja seemiläisten kielten professori Helsingin yliopistossa. Sanna Aro-Valjus on hyvin kauan tehnyt Syyriassa arkeologisia tutkimuksia ja hän tuntee nimenomaan muinaisen Babylonian arkeologiaa, myös ISISin valtaaman Palmyran muinaisen kaupungin arkeologian. Häntä on paljon haastateltukin viime vuosina julkisuudessa arkeologin näkökulmasta. Se mitä Syyriassa on tapahtunut, on todella suuri katastrofi, koska siellä on näitä ihmiskunnan hyvin vanhaan perintöön liittyviä keskeisiä arkeologisia kohteita ryöstetty ja tuhottu tietoisesti.

Syyrian tulevaisuus valinkauhassa – ollako vai eikö olla?

Nyt tammikuussa 2016 en kyllä valitettavasti kovin optimistista kuvaa uskalla luvata. On kyllä olemassa pieniä toivon kipinöitä siitä, että Syyrian tilanteesta päästäisiin joi- tain askeleita eteenpäin. Nythän on tarkoitus, että Genevessä tammikuun loppupuolella kokoontuu taas YK:n alaisuudessa Syyrian rauhankonferenssi, johon kutsutaan eri osapuolia mm. Assadin hallinnon ja opposition edustajia Syyriasta, sekä eri suurvaltojen edustajia ja myös Iranin ja Saudi-Arabian edustajat. Näistähän on väännetty kättä aiemmissa konferensseissa, että onko esimerkiksi Iranin Islamilaisella tasaval- lalla oikeus osallistua.

Nyt on päästy ainakin sellaiseen yksimielisyyteen, että kaikki osapuolet kutsutaan näihin Geneven rauhanneuvotteluihin. Se tie-

tenkin ainakin teoriassa antaa pienen mahdollisuuden, että päästäisiin todellisiin keskusteluihin. Tässä on kuitenkin hyvin monta kysymysmerkkiä. Aiemmissa rauhanneuvotteluissa Syyrian kohdalla on lähes poikkeuksetta tapahtunut niin, että kun neuvottelut ovat olleet käynnissä tai juuri alkamassa, niin jokin ryhmä on provokatiivisesti jälleen kärjistänyt tilanteen ja taistelut ovat leimahtaneet uudelleen. Ei voi olla varma, mihin lopputulokseen tässä päästään. Näkymät eivät ole kovin rohkaisevia.

Palestiinalaiset Lähi-idän sotien kurimuksessa

Palestiinalaisten tilanne on traaginen, koska neuvottelutilanne on tällä hetkellä arvioiden lähes täysin umpikujassa. Mitään varsinaisia neuvotteluja ei tapahdu, eikä ole tapahtunut pitkään aikaan. Israelissa tällä hetkellä on myös sellainen tilanne, että Netanjahun äärioikeistolainen ja ultranationalistinen hallitus on veitsenterällä hyvin pienen enemmistön varassa. Israelin hallitus ei ole myöskään missään vahvassa neuvotteluasemassa, puhumattakaan palestiinalaisosapuolesta tai kansainvälisen yhteisön tuesta. Palestiinan kysymyksessä ei lähiaikoina ole oikein realistisia eteenpäin menon mahdollisuuksia.

Israelissa alkaa enemmänkin olla kysymys demografisesta (väestöllisestä) uhasta. Israelin sisällä oleva palestiinalaisväestö kasvaa myös nopeasti, siis vihreän linjan (vuoden 1949 aselepolinjan) sisällä oleva palestiinalaisväestö. Toi- nen Israelin nykyjohtoa huolestutava piirre on se, että tässä 11. tam- mikuuta 2016 televisiossa näytetys- sä Gideon Gitain dokumentissa tuli hyvin esiin Israelin väestölliseen ja

poliittiseen tasapainoon vaikutta- va tärkeä seikka. Kysymys juutalais- valtiossa on siitä, että hasardijuuta- laisten tai ortodoksijuutalaisten ja yleensäkin uskonnollisessa mieles- sä äärijuutalaisten lukumäärä suhte- essa Israelin maallistuneempaan juutalaisväestöön nousee hyvin no- peata tahtia. Tämän tausta on yksin- kertaisesti se, että syntyvyys äärius- kovaisen väestön keskuudessa on, kuten Suomessakin joidenkin us- konnollisten ryhmien keskuudessa, erittäin suuri.

Tämä vaikuttaa muutaman vuosikymmenen kuluessa Israe- lin demografiseen, väestölliseen, tasapainoon ja väistämättä myös Israelin sisäpolitiikkaan, koska tämä väestönosa äänestää hyvin taantu- muksellisia uskontopuolueita tai äärimmäistä oikeistoa. Se tulee vai- kuttamaan myös Israelin armeijaan, koska joissakin yksiköissä on jo puo- let upseereista näitä ortodoksijuu- talaisuudesta armeijaan rekrytoitu- ja upseereita. Heille Israel on raama- tullinen ja paljon nykyrajojen ulko- puolelle ulottuva alue. Tämä muu- tos on tapahtumassa siitä huolimatta, että useimmat ortodoksijuuta- laiset on vapautettu asevelvollisuu- desta, joka Israelissa muutoin on pa- kollinen. Nyt ortodoksiväestö jo ha- keutuu armeijaan. Tässä on monen- laisia sellaisia isoja asioita, jotka ta- pahtuvat ihan luonnostaan. Vaikka kollektiivinen johto tahtois tehdä millaisia ratkaisuja hyvänsä, niin ne eivät kovin paljoa näille ”luonnon- laeille” kykene tekemään. Tilanne jatkuu siksi näkyvissä olevassa tule- vaisuudessa hyvin epämääräisenä ja ratkaisemattomana.

Pertti Multasen luennosta toim. Heikki Männikkö
(Jatkuu seuraavassa numerossa)

SSS-jengi luulojen varassa

(Kansan ääni/Juhani Tanski) SSS-hallituksen ensimmäinen vuosi oli hapuilua ja sekoilua. Juha Sipilän hallitukselta on tullut jos jonkinlaisia esityksiä, jotka niiden esittäjä on todennut virheellisiin tietoihin perustuviksi. Hallituksen työtöylyä nimitetään ”vatuloinniksi” ja ”sipilöinniksi”. Sen uskottavuus on romahtanut.

Suomi menestyy hyvin kilpailukyvn vertailuissa

Sipilä ei ole kyennyt edes asettamaan kysymystä, mistä taloudelliset ongelmamme johtuvat. Hän kuvittelee, että valtion ja kansantalouden johtaminen on kuin ATK-firman johtamista. Hallitus nimeää ongelmaksi Suomen liian korkeat työnantajakustannukset ja työmarkkina-lainsäädännön. Yhteiskunta- tai kilpailukysy sopimus pohjautui väärin tietoihin ja sen tarkoitus tosiasiaa oli tulonsiirto työvältä pääomapiireille.

Maailman talousfoorumi listaa yli 140 maata niiden kilpailukyvyn mukaan. Suomi sijoitui neljänneksi ollen EU:n kilpailukykyisin maa. Kärki oli seuraava: (1) Sveitsi, (2) Singapore, (3) Yhdysvallat, (4) Suomi, (5) Saksa, (6) Japani, (7) Hongkong, (8) Hollanti, (9) Britannia ja (10) Ruotsi. Työvoimakustannukset olivat OECD:n mukaan (euroa/tunti): (1) Ruotsi 42,85, (2) Saksa 33,10, (3) Hollanti 32,50, (4) Suomi 32,40, ja (5) Britannia 22,30. Työntekijöiden todelliset vuotuiset työajat keskimäärin seuraavat (Eurostat): (1) Suomi 1778 (tuntia/vuosi), (2) Britannia 1653, (3) Ruotsi 1625, (4) Saksa 1432 ja (5) Hollanti 1389.

Avainministerit eivät tunne talouden perusteita

Aalto-yliopiston kansainvälisen kaupan professori Pertti Haaparanta totesi viime syksynä, että Suomen teollisuuden yksikkötyökustannukset suhteessa Saksan teollisuuteen ovat kahdessa vuodessa enemmän kuin puolittuneet. Suomen yksikkötyökustannukset suhteessa Saksaan kääntyivät laskuun vuonna 2012. Tilastokeskuksen luvut kertoivat niin

Kuva: Heikki Mämmikkö

ikään teollisuuden maksaman palkkasumman pienentyneen. Saksassa ja Ruotsissa on tämä vuonna nostettu palkkoja reilusti, jotta pysähtynyt talous saataisiin elpymään. SSS-hallituksen avainministerit eivät edes tiedä talouden perusteita - saati ymmärtäisivät niitä.

Haaparanta arvioi ongelmien syyt. Nokian johdon tekemät väärät päätökset, kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kriisi sekä EU:n tiukka finanssipolitiikka ovat tärkeimmät syyt Suomen talouden jamaan. Ongelma on euroalueen kysyntälama. Kaikki on seurausta siitä, että on harjoitettu kireää finanssipolitiikkaa, jonka vaikutuksia on yritetty lieventää hintakilpailukyvyllä. - Kotimaassa hän toivoo elvyttävää finanssipolitiikkaa: lisää tulonsiirtoja sekä investointeja koulutukseen, infrastruktuuriin ja tutkimukseen ja kehitykseen. Suomi on velkaantunut lisää viimeiset neljä vuotta, vaikka finanssipolitiikka on

Jatkuu sivulle 12

Holhousyhteiskunnasta kieltoyhteiskunnaksi

Holhousyhteiskunta sanaa alettiin viljelemään 80-luvun alkupuolella ”verokapinan” ja uusliberalismin tunkeutuessa läntiseen arvomaailmaan. Muutuen myöhemmin jonkinlaiseksi arvotyhjäksi, jossa yhteisöllisyys hiipui ja kaikkialle levinnyt moraalittomuus veronkiertoihin ja tuloerojen kasvuineen muutti ”holhouksen” ”kieloiksi”. Keskeisin ”kielto” on ollut kieltää ihmisten toimiminen markkinoilla, rajoittaa heidän valinnan vapauttaan, köyhdyttää heidät. Tähän joukkoon kuuluu kasvava joukko työmarkkinoiden ulkopuolella eläviä, eläkeläisiä, työttömiä ja opiskelijoita sekä heidän läheisiään. Myöhemmin tähän joukkoon on myös alkanut kuulumaan kasvava ryhmä työmarkkinoilla toimivia pienipalkkaisia ryhmiä ja ”silputyöntekijöitä”.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Lea Launokari Kirkkonummelta ja Asko Julkunen Sonkajärveltä olivat saapuneet 27.5.2016 Helsinkiin protestoimaan TTIP-sopimusta. Aihetta onkin. Uusliberalismi ”ratsasti” arvostelemalla hyvinvointiyhteiskuntaa holhousyhteiskunnaksi. Samalla se kasvattaa kieltoja, joka rajoittaa kansalaisten oikeuksia ja sanelee reunaehdot kansalliselle lainsäädännölle. Esimerkki pääomapiirien ja SAK:n ajama TTIP-sopimus.

”Holhous” tarkoitti tuossa menneessä muodossaan ihmisten perustarpeista huolehtimista, maksutonta päivähoitoa, koulutusta, terveydenhuoltoa, vanhushuoltoa, tieverkkoa, infraa ym. Kaikkiaan laajaa, laajenevaa ilmaista yhteiskunnan palvelua, mikä tarkoitti myös tasa-arvoisempaa tulonjakoa. Tämä oli menneen Pohjoismaisen hyvinvointivaltion sisältö, verokapinoijan, uusliberalistien mielestä, ”holhousta”? Seurauksena oli ”holhouksen” korvaaminen kasvavalla kieltojen joukolla, joka on implisiittisesti sisältynyt kaikkiin etujen leikkauksiin, koulujen tuntekyyksiin, palvelumaksuihin ja työmarkkinaratkaisuihin (kiky) ym. Kieltojen kokonaisuuden rakenne on pääosin perustunut lainsäädännön muutoksiin ja osittain sopimusyh-

teiskunnan antamiin mahdollisuuksiin, heikentää ihmisten taloudellista kykyä toimia yhteiskunnassa ja tuottaa siihen kysyntää tavaroille ja palveluille.

Tämä ihmisiä lamauttava ja passivoiva, mahdollisuuksia murskaava taloudellisten kieltojen aalto ei ole näkynyt muissa pohjoismaissa, jota ilmentää meillä esimerkiksi laskevat äänestysprosentit, yhteiskunnallinen osallistuminen. Tämä antaa varakkaammalle, valtaa käyttävälle kansan osalle saatua yhä uusia ”kieltoja” voimaan ja kasvattaa omaa varallisuuttaan esimerkiksi maankäyttöä koskevalla lainsäädännöllä, jossa taloudellisesti vaikeutetaan kansalaisen oikeutta puuttua epäkohtiin. Kansainvälisesti esimerkiksi EU:n mahdollisesti sol-

mima TTIP-sopimus kasvattaa kieltojen syvyyttä alueelle, joka rajoittaa uudella tavalla kansalaisten oikeuksia sanelemalla reunaehdot kansalliselle lainsäädännölle kuten mm. kansainvälisen oikeuden professori Martti Koskeniemi toteaa.

Miksi olemme ajautuneet tilanteeseen, jossa ”holhoava” hyvinvointi murskataan asteittain ja ollaan siirrytty ”kieltojen” eriarvoistavalle, päättymättömälle tielle? Kokonaisuudesta on turha yrittää irrottaa yksittäisiä tekijöitä EU:a, euroa, työmarkkinajärjestöjä, ”kolmikantaa” tai lainsäätäjiä, pörssikursseja, luottoluokittajia, veronkiertäjiä. Kokonaisuus rakentuu uskomukseen ja luottamukseen, että talousjärjestelmä, monetarismi ja sen oikeuttava uusliberalismi rakentavat parempaa ja kestävämpää hyvinvointia kuin menneeseen keynesiläiseen, tulojen uudelleenjakoon ja kansallisvaltioiden taloudelliseen itsemääräämisoikeuteen (protektionismiinkin) perustuva järjestelmä. Olemme nähneet, ettei rikkaiden rikastuessa varallisuus ala ”siroutua” köyhemmille vaan rikkaus jatkaa kasautumistaan ja vähävaraisimmalta väeltä hiipuu ”holhous” korvautuen ”kielloilla”.

”Uskomus” on rakentunut vapaakaupan, tuotannon tekijöiden, tavaroiden- ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle. Uskomuksen voima ja toimijoiden ”vapaus” on jatkunut jo parin sukupolven ajan ja paradigmasta on vaikea irtaantua koska maailma on ”sitoutettu” siihen. Se on rakentunut asteittain ja asteittain ”uskomus”, paradigma tulee purkaa ”uuskeynesiläiseen” tilaan, ”vapauden” rajoituksiin, muuten se alkaa purkautua valankumousten ja sotien kautta, niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. Ehkä se on alkanut purkautua jo viimeainutulla tavalla?

Hannu Ikonen
Vastavalkea ry pj.
Liljendal

Perintäjärjestelmä horjuttaa oikeusvaltioperiaatetta

Jatkuu sivulta 5

misen jalkoihin.

Verohallinto ei ole kyennyt tukkimaan verotuksen porsaanreikiä ja veron kiertoa veroparatiisien avulla. Sen sijaan kovia otteita on kohdistettu yksityisiin kansalaisiin ja yrityksiin usein väärin perustein, mutta vastuuta kantamatta. Veronkiertoa. Oikein toimiva verotus takaa koulutuksen, terveydenhoidon, työllisyyden, sosiaaliturvan ja muiden tarpeellisten menojen rahoittamiseen.

Suojaisuuden nosto ja muita kiireellisiä keinoja

Ykköskiireinen asia on ulosoton suojaisuuden nosto nykyisestä 678 eurosta kuukaudessa esimerkiksi 900 euroon kuukaudessa. Sitä pienemmistä tuloista ei ulosotettaisi. Nosto rajaisi myös työtulojen ulosottoa, koska niistä ulosotetaan tietty osa suojaisuuden päältä.

Toinen kärkiasia on lainojen vakauttaminen muuttamalla ne pidempiaikaisiksi ja normaalkorkoisiksi nykyisen 7 prosentin viivästyskoron sijasta. Omaisuuden nykyisenkaltaisista pakkomyynteistä tulee luopua. Tuomioistuimissa tulee

luopua summeerisesta menettelystä. Jos velkoja ei pysty esittämään velkakirjaa ja dokumentteja saatavista, asiaa ei oteta käsitelyyn. Tämä vähentäisi käräjäoikeusasioita usealla kymmenellä tuhannella vuosittain. 15 vuotta vanhemmat ulosotot tulee kaikki poistaa ja muita helpottaa. Väärät tuomiot tulee ottaa uuteen käsitelyyn. Tulee perustaa valtion korvausrahasto, jolla korvataan hakemusten perusteella ainakin osa haitoista ja virheellisistä velkomisista. Korvausrahastoon voidaan ottaa jäljellä olevat roskapankki Arsenalin varat.

Nämä ovat eräitä korjausmahdollisuuksia, jotka voidaan toteuttaa koska tahansa, jos on tahtoa. Korjausmahdollisuuksia on runsain mitoin muitakin. On tärkeää, että osaltaan ammattiyhdistysliike alkaa ajaa korjauksia. Ammattiyhdistysliikkeen jäsenistä oli ulosotossa vuoden 2015 lopussa arviolta 5 prosenttia ja vuoden 2015 aikana arviolta 10 prosenttia. Ulosotot ja pakkorealisoinnit vaikuttavat perheisiin, työttömiin, eläkeläisiin ja nuoriin. Ne ovat seuraamuksiltaan mittava yhteiskunnan ongelma.

Pekka Tiainen

Puustellinmetsässä muistettiin valkoisten teloittamia työläisiä

Puolenyön tietämillä 15.5.1918 ammuttiin Tapanilassa eräs vartiopaikalleen matkalla ollut suojeluskuntalainen. Malmin työväestön perimätiedon mukaan kyse oli suojeluskuntalaisten keskinäisestä välienselvittelystä. Ampujaa ei myöhemminkään saatu selville. Varmaan sitä silloin yleisen laittomuuden vallitessa ei edes yritettykään. Joka tapauksessa ampumistapauksen seuraukset olivat seudun työväestölle järkyttävät!

Vuosipäivänä 15.5.2016 SFT:n edustajat veivät kukkatervehdyksen Puustellinmetsän muistokivelle. Kuvassa vas. Esko Koivisto, Ville Rahikainen, Timo Kangasmaa ja Janne Rahikainen.

Suojeluskunta saarsi yöllä kello 1.30 Mosabackan, nykyisen Tapanilan asemanseudun, ja vielä samana yönä vangittiin 35 työläiseksi luettavaa henkilöä. Aamulla pidätyksiä jatkettiin. Kaikki aamun ensimmäisellä junalla, ns. työläisjunalla, töihin menevät pidätet-

tiin Puistolassa, Tapanilan, Malmin ja Pukinmäen asemilla. Malmin poliisikamarilla heitä kuulusteltiin koko päivä edellisenä iltana tapahtuneen suojeluskuntalaisen murhan vuoksi. Kun tekoon syöllistyneestä ei ehkä haluttukaan tietoa, valittiin pidätettyjen joukosta lopulta 9 ja Puistolasta koto-

Toisen maailmansodan jälkeen, työväenluokan vapauduttua fasistisesta sorrosta, järjes-

tivät Malmin työväentalolla toimivat järjestöt joka vuosi toukokuussa muistojuhlan ja –marssin Puustellinmetsään. Sanotaan perinteen loppuneen, kun teloitettujen jäännökset siirrettiin Malmin hautausmaalle yhteishautaan vuonna 1971. Kuitenkin Puustellinmetsän joukkohautauksen elänyt ihmisten mielisä, ja tästä johtuen kotiseutuaktiivit ovat järjestäneet Puustellinmetsän joukkohaudalle muistokiven, joka paljastettiin lokakuussa 2012.

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ (SFT) päätti vuoden takaisessa yhdistyksen vuosikokouksessa pyrkiä elvyttämään kunniakäynnin perinne ja osoittaa kunniaa heille, jotka paikallisten suojeluskuntalaisten mielivaltaisen valinnan seurauksena teloitettiin Puustellinmetsässä. Pyrkimyksenä on luoda ensi vuoden toukokuuhun mennessä yhteyksiä Koillis-Helsingin työväen-järjestöihin ja muihin paikallisiin toimijoihin, perinteen ylläpitäjien lukumäärän kasvattamiseksi.

Timo Nieminen
SFT:n sihteeri

Meitä petetään – ja ihan urakalla

Tilastokeskus on maan virallinen tilastolaitos. Sen tekemisiä ei kukaan uskalla asettaa kyseenalaisiksi. Kansan Ääni tekee poikkeuksen. Olemme ensimmäisestä, vuoden 2012 ennusteesta saakka osoittaneet, että Tilastokeskuksen ennusteet ovat mahdottomia ja siten myös väestön ikääntymispuhe on tuulesta temmattu.

Kuva: Heikki Männikkö

Meille uskotellaan, että väestön ikääntymisen myötä kohta räjähtää eläkepommi. Perille tämä disinformaatio näyttää menneen. Siihen uskovat ay-johtajat, eläkeläisjärjestöjen johtajat, kansanedustajat ym. Kaikki tämä manööveri tähtää vain uusliberalismin vahvistamiseen.

Tilastokeskus julkaisee jatkuvasti ennusteita EU:n määräämän laskentakaavan mukaan. Tulokset ovat pelkkää huuhaata, petosta. Niissä ei välitetä syntyvyydestä, ei maasta poismuutosta eikä paljon muutakaan. Tilastokeskus on sitä mieltä, että 60 vuotta laskenut syntyvyys kasvattaa ikääntyneiden määrää, vaikka kaiken järjen mukaan siinä käy päinvastoin.

Kaudella 1931–1970 syntyi 82 189 lasta per vuosi, mutta kaudella 1971–2010 syntyi vain 64 713 lasta vuodessa, joka on 21,3 % aiempaa vähemmän. (Kaavio 1) Syntyvyys pienin 699 040 lapsella.

Taulukossa 1 on Tilastokeskuksen virallinen ennuste. Sen mukaan jokaisen 1961–75 syntyneen on oltava maassa ja elossa vuonna 2040, vain siten on mahdollista, että silloin maassa on 65 vuotta täyttäneitä 1 567 511. Mutta, pyynnöistä huolimatta Tilastokeskus ei ole suostunut osoittamaan, miten se on mahdollista, kun Suomessa ei ole ollut maastapoistumiskieltoa eikä kuolemattomuuspilleriäkään ole keksitty.

Taulukossa 2 on mahdollinen 65 vuotta täyttäneiden määrä 967

074, jos kaikki 1931–75 maasta poismuuttaneet 331 858 henkeä palasivat takaisin. Se on kuitenkin mahdotonta, sillä he ovat yleensä kotiutuneet ja juurtuneet lapsineen ja lastenlapsineen uuteen (Ruotsi) kotimaahansa.

Taulukossa 3 on ilmeinen 65 vuotta täyttäneiden määrä 779 285. Voi eri tekijöistä johtuen olla hyvinkin niin, että lopuksi toteutuu mahdollisen ja ilmeisen keskiarvo 873 180.

Väestöennusteisiin sisältyvä huijaus näkyy selkeästi (Kaavio 2) grafikassa, jossa vihreä on ilmeinen ja punainen Tilastokeskuksen ennuste. Pylväissä on huikea ero. Vuosikausia meillä on Tilastokeskuksen tietoisien petosten perusteella todistettu, että väestö ikääntyy. Sen vuoksi on kaikista säästettävä, on tehtävä sota, on leikattava sieltä ja täältä, on nostettava eläkemaksuja, mutta kilpailukyvyyn vuoksi nimenomaan palkansaaajien osuutta lisättävä.

Sokerina pohjalla on eläkeuudistus, joka varmistaa, että vastaisuudessa eläkkeet ovat suurelle palkansaaajien enemmistölle todella pienet, suoraan sanoen säälittävän pienet, olemattomat.

Kaikki tämä sen vuoksi, että satojen miljardien eläkerahastoihin eläkeläiset eivät saa koskea, ei tänään eikä tulevaisuudessa. Kaikki tämä sen vuoksi, että siitä koituisi haittaa rahamarkkinoille, osakeiden ja muiden arvopapereiden arvot laskisivat. Siitä olisi vahinkoa suurkapitalisteille, joiden pieni joukko nyt nautiskelee suunnattomista voitoista, voitoista, joiden pitää kasvaa!

Ennuste tehdään joka toinen vuosi. Viimeinen 30.10.2015 ei muuta asiallisesti mitään. Sen mukaan 65 täyttäneitä on vuonna 2040 hieman vähemmän, mutta 2060 peräti heitä on jo 1 723 944, ja osuus väestöstä on jo 28,8 %. Tässäkin kaikki syntyneet ovat maassa ja elävät 79 vuotiaiksi. 80 vuotta täyttäneistä ikäluokista on elossa hurbat 64,3 %, kun 2010 luku oli 10,2 %. Vaikka ennusteessa koko väestö on edellistä vähän pienempi, niin harhaanjohtaminen väestön ikääntymisestä jatkuu.

Tilastokeskus on laitos, jonka hallussa on jumalan sana. Kukaan ei uskalla asettaa sen tekemisiä kyseenalaisiksi. Jokainen yksityinen ja jokainen instituutio kumartaa kritiikittä sen suuntaa.

Kai Kontturi

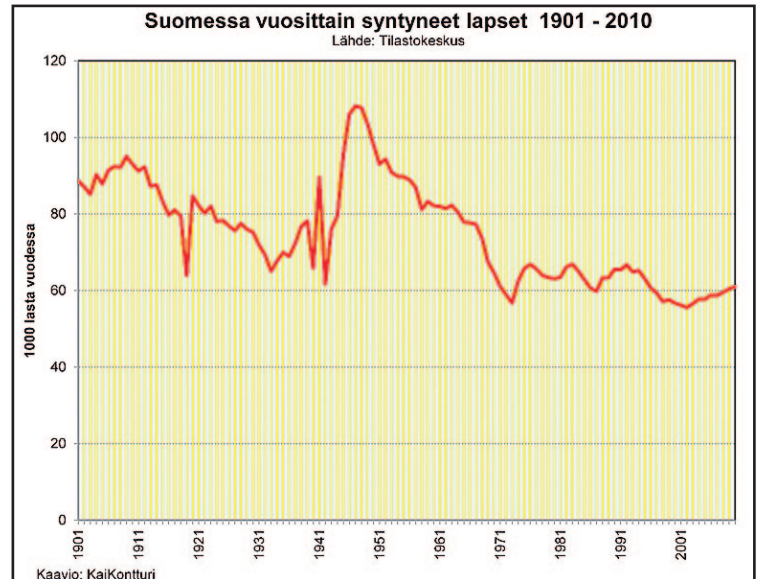

Kuva: Heikki Männikkö

Onko meidän alettava oikeasti uskomaan siihen vanhaan hokemaan, että "ensin on vale, sitten tulee emävale ja sitten tilasto"? Kuvassa Tilastokeskus Helsingin Kalasatamassa.

Heikki Männikkö

Kaavio 1

Taulukko 1, virallinen 28.9.2012

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 014 277	80,2 %	80-	497 939	19,8 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	0	0,0 %	65-79	1 069 572	100,0 %	56,8 %
1931-75	3 581 788	155 045	2 014 277	56,2 %	65-110	1 567 511	43,8 %	25,3 %

Taulukko 2, mahdollinen

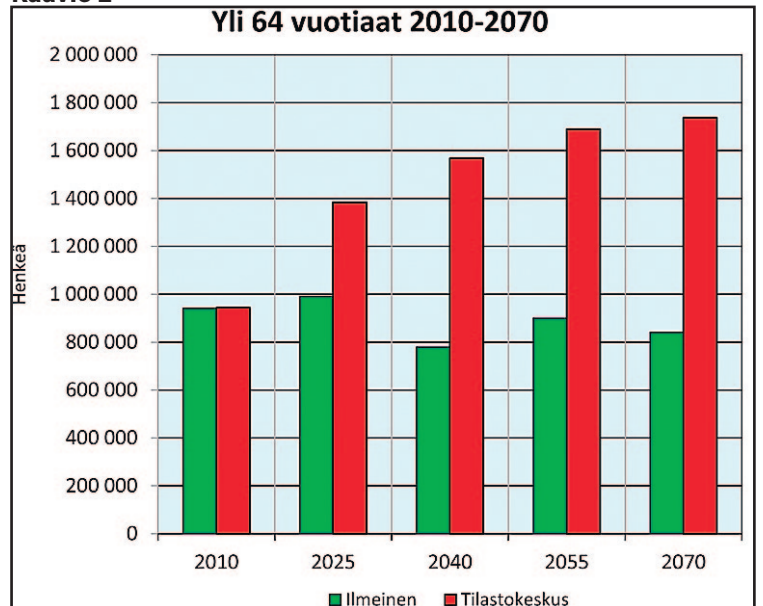
Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 114 277	84,2 %	80-	397 939	15,8 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	268 579	25,1 %	65-79	800 993	74,9 %	56,8 %
1931-75	maastamuuttaneet		231 858			-231 858		
1931-75	3 581 788	155 045	2 614 714	73,0 %	65-110	967 074	27,0 %	25,3 %

Taulukko 3, ilmeinen

Kausi	Syntyi	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa		2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 202 066	87,7 %	80-	310 150	12,3 %	10,2 %
1961-75	1 069 572	71 305	268 579	25,1 %	65-79	800 993	74,9 %	56,8 %
1931-75	maastamuuttaneet		331 858			-331 858		
1931-75	3 581 788	155 045	2 470 645	69,0 %	65-110	779 285	21,8 %	25,3 %

Lähde: Tilastokeskus, vaihtoehtolaskelmat Kai Kontturi

Kaavio 2

Johtopäätöksiä osuuskauppavaalien tuloksista

Keväällä 2016 käytiin Osuuskunta Tradekan- ja HOK-Elannon vaalit.

Osuuskunta Tradekan vaaleihin STP:n ja Kansan äänen järjestöt asettivat yhteiselle "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaaliliiton" listalle kuusi (6) ehdokasta. KTP ei asettanut näissä vaaleissa ehdokkaita. Ääniä lista sai 3546 (4,7 %) sekä yhden edustajistopaikan. Edellisissä vaaleissa 2010 SKP sai 6765 ääntä (5,9 %), KTP 634 (0,6 %) ja STP:n järjestöt 323 (0,3 %). Yhteensä v. 2010 nämä listat saivat 7722 ääntä (6,8 %) ja kolme edustajistopaikkaa. Äänimäärän menetys Tradekan vaaleissa oli 4176 ääntä, osuus äänistä laski 2,1 % ja kaksi edustajistopaikkaa.

HOK-Elannon vaaliin STP:n ja Kansan äänen järjestöt osallistuivat SKP:n ja KTP:n kans-

sa yhteisellä "Kommunistien ja edistysmielisen osuustoimintaväen vaaliliitalla" asettamalla sinne 15 ehdokasta. Lista sai 2662 ääntä (1,71 %) sekä yhden edustajistopaikan. Vuoden 2012 vaaleissa KTP:n ja SKP:n yhteislista sai 2020 ääntä (1,8 %). STP:n ja Kansan äänen järjestöjen lista sai 584 ääntä (0,5 %). Yhteensä v. 2012 vaalissa saimme 2604 ääntä (2,3 %). HOK-Elannossa yhteisäänimäärä kasvoi 48:lla mutta osuus annetuista äänistä laski 0,6 %.

STP:n ja Kansan äänen järjestöjen piirissä toivoimme osuuskauppavaalista alkua demokraattisen yhteisrintaman kehittämiseksi. Olemme katsooneet, että demokraattisen yhteistyön tulee pitää lähtökohtanaan kaikkien yhteistyöhön osallistuvien tasapuolisuutta. Kuitenkin KTP ja SKP halusivat liittää vaaliliiton nimeen sanan "kommunisti", joka ei ole oikea lähtökohhta demokraattiselle yhteistyölle.

Yhteistyön kehittämiseksi SKP:n ja KTP:n kanssa suostuimme kuitenkin heidän vaatimukseensa.

Vaalien tulos kuitenkin osoitti, että olisi tullut lähteä selkeästi kehittämään demokraattista yhteistyötä, josta olisi voitu rakentaa uusliberalistisen politiikan vastaista kansanrintamaa. Nämä eivät kyenneet vahvistamaan nykytilanteesta välttämätöntä demokraattista uusliberalismin vastaista voimaa. Lisäksi on huomattava, että Pekka Tiainen johtama "Demokraattinen liitto" juuri tästä syystä irtaantui yhteiseltä listalta, koska katsoi sen leimautuvan demokraattisen yhteistyön sijaan pelkästään kommunistien listaksi. "Demokraattinen liitto" sai Tradekan vaalissa 211 ääntä (0,3 %) ja HOK-Elannon vaalissa 284 ääntä (0,19 %).

Heikki Männikkö

Niinistön mielensähyvittäjän puhe

Kokoomuslaisten (mm. Ben Zyskiewicz) perinteiseen asenneilmastoon on kuulunut paheksua työttömien köllöttelyä laiskana Suomen ylivoimaisessa sosiaalisessa turvaverkossa. Työttömiltä on kokoomuspiireissä vaadittu avustuksiensa vastikkeeksi jotain vastikkeellista työsuoritusta, vaikka edes marjojen poimintaa.

Vuoden 2016 uudenvuodenpuheessaan presidentti **Sauli Niinistö** otti esille myönteisenä esimerkkinä tällaisen valioyksilön toteamalla: "Loppukesän ja syksyn myötä sain seurata nuoren miehen Oscar Taipaleen suurta tarinaa pienistä marjoista".

"Hänpä poimi satoja litroja metsämarjoja ja teki hyvän tilin. Siitä tulee semmoinen mielensähyvittäjän olo, että kyllä minua sitten niin ilahduttaa tällainen juttu, että kaveri kerää marjat maasta ja panee

kaverinsa ja monet muutkin innostumaan samaan", Niinistö sanoi. Hesarin haastatteli seuraavana päivänä nuorukaista yllättävästä huomiosta. Haastattelun mukaan ensi kesänä Taipale toivoo saavansa marjastamisen lisäksi myös muita keksikkeitä.

Nuorisotyöttömyyden poistamisesta vasta Niinistön tulisi saada mielensähyvittäjän olo – kun kunnan työtä ei ole tarjolla, tällaisista tilapäistöiden kehittämisestä voi tulla tekijälle helposti mielensäpahoittajan olo. Ei se aina ole herkkua edes thaimaalaisille marjanpoimijoille, kun sielläkään ei ole tarjolla oikeata työtä, jolla perheensä voisi elättää. Uudenvuodenpuheessa toki voi luoda positivistista optimismia, mutta katteettomalla optimismilla on myös vähemmän mairitteleva nimi.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Taisteleva Vappu Helsingissä ja Pietarissa

Yhteisrintama välttämätön

Kansan äänen järjestöjen puheen Taistelevan työväen vappujuhlassa Narinkkatorilla käytti Markku Nieminen: "Työnantajaleiristä on viime parinkymmenen vuoden aikana tullut vaatimuksia työehtosopimusten heikentämiseksi – ja suorastaan niiden poistamiseksi. Kapitalistien ja yrittäjien vaatimukset ovat muuttuneet päivä päivältä röyhkeämmiksi. Työnantajat ovat jo vuosia sitten tuoneet julki vaatimuksensa työehtojen heikentämisestä ja "paikallisesta sopimisesta." Heidän päämääränsä on, että mitään TES:ta ei solmita, vaan työh ehdot sovittaisiin työnantajan ja työntekijän kanssa kahden kesken."

Vappuna rivit koottiin myös Helsingissä yhteen

"Samaan aikaan eduskuntavasemisto ja AY-liikkeen johto näyttävät sitoutuneen kapitalistisen markkinatalouden pelastamiseen. Tämä näkyy esim. viime syksynä SAK:n työnantajille esittämissä ansiotasoa heikentävissä esityksissä. Tosin nekaan eivät työnantajille riittäneet.

Vuosi sitten pidettyjen eduskuntavaalien jälkeen maahan pystytettiin hyvin oikeistolaisa politiikkaa ajava hallitus, jonka pääasiallinen tehtävä näyttää olevan yritysten toivelistan toteuttaminen. Vaalivoittajat perustelevat toimintaansa kansalta saadulla mandaatilla. Kansalta saatu kannatus ei kuitenkaan voi tarkoittaa sitä, että vaalien jälkeinen hallitus leikkauslietoinen voi potkia päähän köyhimpiä ja heikoimpia. Hallitus on selvästi yritysten, ei kansan asialla. Se on yritysten asialla, vaikka yrityksillä ei ole äänioikeutta eikä niiltä mandaattia kysytty. Hallituksen pakkolaki, yhteiskuntasopimus ja ns. työnäytesitykset kertovat karulla tavalla, että porvarit aikovat kumota suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan viimeisetkin rippeet. Toverit, hallituk-

sen työnäyte ei kelpaa. Hallituksen on erottava!

Me emme ole kokoontuneet työläisten kansainvälisenä juhla- ja mielenosoitus-päivänä ruikutamaan porvarin kieroutta. Me emme esitä vetoomuksia, emmekä kanoja toiveita. Taisteleva työväenliike nostaa esille jyrkän vaatimuksen työajan lyhentämisestä kuuteen tuntiin päivässä ansioita alentamatta, jyrkän vaatimuksen ostovoiman lisäämisestä palkkoja korottamalla, jyrkän vaatimuksen verosuunnittelun ja harmaan talouden lopettamiseksi sekä jyrkän vaatimuksen yritysten osinkojen leikkaamiseksi ja pakkotamisen investointeihin.

Näiden vaatimusten tueksi ja kovan oikeistolaisen politiikan suunnan muuttamiseksi on rakennettava yhteisrintama ja nostettava joukkovoimaa. Tässä rakennustyössä tarvitaan meitä kaikkia yhdessä ja jokaista erikseen. Toverit, olen varma, että taisteleva työväenliike onnistuu rakentamaan joukkovoimaan toimintansa perustavan yhteisrintaman."

Markku Nieminen

Pietarissa vietettiin myös punaista Vappua

Pietarissa marssittiin Vappuna Nevski prospektia pitkin. Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen marssijoukkoihin osallistui myös Neuvostouppseerien liiton, Valuutalainanottajien liikkeen, Virkamiesten toimista kärsimään joutuneiden palstaviljelijöiden, Sodan lasten ja muiden järjestöjen edustajia. Perinteisten juhllallisten "Rauha, työ, toukokuu" -iskulauseiden lisäksi marssilla oli myös taisteluhenkisiä tunnuksia: "Porvaristo pöydän alle! Komsomol tulee!" ja "Fasismi ei pääse läpi!"

lisäkin aukiolla järjestetyssä toisessa vappujuhlassa puhunut VFKP:n kaupunkikomitean ensimmäinen sihteeri ja puolueen keskuskomitean jäsen Olga Hodunova korosti, ettei Vappu, jonka 130. vuosipäivää vietettiin ja joka on yhdistänyt työläisiä ympäri maailmaa yhteisten tunnusten alle, ole menettänyt ajankohtaisuuttaan tänäänkään. Hänen mukaansa vallassa oleva hallitus ei ainoastaan huononna työtätekevien oloja, vaan on myös kyvytön ratkaisemaan yhteiskunnallisia ongelmia. Hodunova kehotti kansalaisia sanomaan päätäväisesti ei hallituksen ajamille tuhoisille reformeille ja eläkerosvaukselle ja tulemaan aktiivisesti mukaan protestitoimintaan. Ainoa vaihtoehto nykyiselle turmiolliselle suunnalle on kehityksen pikainen muuttaminen sosialistisille raiteille.

VFKP:n keskuskomitean ehdokasjäsen Vladimir Dmitriev muistutti puheessaan Vapun synnyneen työläisten taistelupäiväksi, mutta muuttuneen neuvostoajana valoisaksi juhlapäiväksi, joka innosti neuvostoihmisiä uusiin urotekoihin ja työsaavutuksiin. - Nykyinen hallitus on mielettömällä reformeillaan tehnyt ja tekee edelleen kaikkensa Vapun muuttumiseksi juhlasta taistelevaksi ja vallankumoukselliseksi tapahtumaksi. Vain kommunistit yhdessä liittolaistensa kanssa pystyvät ottamaan vastuun siitä, että elämä muuttuu paremmaksi, Dmitriev korosti.

Viralliselta nimeltään "Kevään ja työn"-vappujuhla kulkueeseen Nevski prospektilla osallistui kymmeniä tuhansia pietarilaisia. Ehkäpä lähemmäs 100 000. Kulkueen alkupään suurimmat ryhmät edustivat Yhtenäisen Venäjä-puoluetta, ammattiliittoja sekä Pietarin eri kaupunginosien asukkaita. Näiden jälkeen tulivat Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen, Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen, Punaisen Rintaman sekä muiden vasemmistolaisien ja demokraattisten joukkojärjestöjen marssiryhmät. Bolshaja Morskaja-kadun risteyksessä kulkue jakautui kahtia. Ensimmäinen kääntyi oikealle kohti Palatsiaukiota, missä näitä odottivat omat puhetilaisuutensa. Kommunistit ja muut suuntasivat vasemmalle lisäkin aukiolle, missä järjestettiin kaksi suurta vappujuhla-tilaisuutta, Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen sekä Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen toimesta. Molemmissa tapahtumissa taisteluhenki oli korkealla. Pidetyissä puheissa korostuivat työväenluokan kansainvälinen solidaarisuus, Venäjän omien ongelmien ratkaisuvaatimukset sekä sosialismin palauttamistavoite. Työläispuheenvuoroja oli paljon. VFKP:n tilaisuudessa venezuelalainen puhuja toivoi tukea kansansa taistelulle maansa vaikeassa yhteiskunnallisessa tilanteessa. Molemmat juhlat päättyivät yhteisesti laulettuun Kansainväliseen. (KÄ/Jaakko Ahvola)

"Kaikkien maiden proletarit, liittykää yhteen!" Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen ja Punaisen Rintaman vappujuhla Pietarin lisäksi aukiolla.

Komsomolin Pietarin kaupunkikomitean ensimmäinen sihteeri Anna Klotskova totesi, että ankaran talouskriisin oloissa hallitus kehottaa tavallista kansaa yön kiristyksiin, olemaan keikuttamatta venettä ja yhdistymään kansallisen johtajansa ympärille. Klotskovan mielestä hallitus yrittää todistella kansalaisille, että tavallisella venäläisellä työläisellä on jonkinlaiset yhteiset edut venäläisen porvariston kanssa. - Mutta meitä ei onnista sumuttamaan, vastauksemme hallitukselle on VFKP:n selkeä ohjelma, joka mahdollistaa maan ongelmien suurimman osan ratkaisemisen, Klotskova vakuutti.

Puheenvuorojen välissä pietarilaiset taiteilijat esittivät neuvostojen lauluja.

Yhteinen julkilausuma

Juhlan päätteeksi hyväksytyssä yhteisessä julkilausumassa muistutettiin maan taloudellisen tilanteen huononemisesta, reaali-palkan alenemisesta hintojen ja maksujen nousun seurauksena, palkkojen maksun myöhästymisistä, teollisuustuotannon laskusta ja varoitettiin viimeisen neuvostoajana luodun yhteiskunnallisen omaisuuden, kuten Gazpromin, Rosneftin, Aeroflotin ja Venäjän rautateiden yksityistämisestä. - Me kaikki muistamme gaidarilais-tshubaislaisten yksityistämisen tulokset. Me emme anna nykyisten yksityistämien viedä uudelleen maatamme perikatoon. Kommunistit ovat valmiita nostamaan maan ylös taloudellisesta umpikujasta ja esittävät kymmenkohtaisen kriisin vastaisen ohjelman.

Sen avainkohtia ovat Venäjän taloudellinen riippumattomuus, luonnonvarojen ja talouden perusalojen kansallistaminen, progressiivisen verotuksen toteuttaminen huippurikkaille, neuvostojärjestelmän mukaisen tieteen ja sivistysjärjestelmän palauttaminen ja maaseudun henkiinherättäminen. Ohjelman läpiviemiseksi esitettiin kansallisen luottamuksen hallituksen muodostamista. Siihen tarvitaan isänmaallisten voimien voittoa tulevissa Duuman vaaleissa.

Sen avainkohtia ovat Venäjän taloudellinen riippumattomuus, luonnonvarojen ja talouden perusalojen kansallistaminen, progressiivisen verotuksen toteuttaminen huippurikkaille, neuvostojärjestelmän mukaisen tieteen ja sivistysjärjestelmän palauttaminen ja maaseudun henkiinherättäminen. Ohjelman läpiviemiseksi esitettiin kansallisen luottamuksen hallituksen muodostamista. Siihen tarvitaan isänmaallisten voimien voittoa tulevissa Duuman vaaleissa.

Mediasta kokosi ja käänsi: Asko Julkunen

Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen vappukulkueen kärkipää Nevski prospektilla.

Militarismin sijaan on palattava puolueettomuuspolitiikkaan

Hermannin kerholla Kansan äänen järjestöjen vappujuhlassa avauspuheen käytti Tommi Lievemaa: "Elämme tänään monessa mielessä vaarallisia aikoja. Suomessa SSS-hallituksen politiikka tuhoaa hyvinvointivaltion rippeitä ja vie maatamme vaarallisen seikkailupolitiikan tielle ulkopoliitikassa."

Meitä hivutetaan Natoon myös "keittiönoven kautta". Pariisin tapahtumien verukkeella lainsäädäntöömme yritetään muutosta ottaa käyttöön Nato:n 5. artikla. Siksi tulee vastustaa lakialoitetta suomalaisten joukkojen käytöstä ulkomailla.

"Viime aikoina on kohuttu niin sanotuista Panaman papereista ja veroparatiiseista. On hyvä muistaa, että Panama on vain yksi lukemattomista veroparatiiseista. Jopa monet valtiot, kuten Luxemburg, lasketaan veroparatiiseiksi.

tai 10 000 miljardia tai jotain muuta – kukaan ei tiedä.

Etenkin kokoomus on tarmokkaasti pyrkinyt jarruttamaan harmaan talouden vastaista työtä. Viimeksi valtiovarainministeri Stubb yritti kyseenalaisin keinoin – mm.

Olemme nähneet tässä asiassa vain jäävuoren huipun. Edes veroparatiiseja päätyökseen tutkivilla tutkijoilla ei ole aavistustakaan, kuinka paljon varallisuutta on veroparatiiseissa kätkeytynä verottajan ulottumattomissa, toisin sanoen poissa muun muassa kansalaisille kuuluvista julkisista palveluista. Summa voi olla 100, 1000

valehtelemalla eduskunnalle – ajaa arvopapereiden omistusta piilottavaa hallintarekisteriä Suomeen. Toisin kuin Stubb väitti eduskunnalle, kaikki asiantuntijalausunnat olivat hallintarekisterihankkeelle kielteisiä.

Ulkopolitiikan saralla SSS-hallitus on entisestään tiivistänyt Suomen suhteita sotilasliitto Natoon ja sen johtajavaltio Yhdysvaltoihin. Samalla on käännetty selkä maamme tärkeimmälle naapurille Venäjälle, jonka vastaisessa pakoterintamassa Suomi on mukisematta mukana. Sotaharjoitukset Yhdysvaltojen kanssa Suomen maaperällä ovat ennennäkemätön ja vaarallinen provokaatio itäisen naapurimme suuntaan.

On palattava militaristisen pullistelun sijaan puolueettomuus- ja rauhanpolitiikkaan. Nykyhallitus on unohtanut historiamme ja Paasikiven-Kekkosen viisaat opetukset. Nato-yhteistyö on lopetettava ja Nato-jäsenyyshankkeet torjuttava lopullisesti."

Tommi Lievemaa

Protestointia Natoa vastaan voitonpäivänä

”Ei koskaan enää sotaa”

Tilaisuuden avauspuheenvuorossa **Marjaliisa Siira** totesi: Naapurimaassamme Venäjällä vietetään Voitonpäivää kahden päivän ajan. Siellä iloitaan 71 vuotta sitten Eurooppaan saadusta rauhasta. Tärkein iskulause on: ”Ei koskaan enää sotaa. Mitä tapahtuu täällä Venäjän länsipuolella? Tänään Suomessa Rissalassa, aivan Venäjän rajoilla, alkoivat USA:n ja Suomen kahdenväliset ilmasotaharjoitukset. Harjoitusten lentojen on ilmoitettu suuntautuvan Itään jopa Lappiin saakka. USA on tuonut kalustoaan ja sotilaita Venäjän naapurimaihin, Baltiaan ja Puolaan.

Pari päivää sitten USA:n tankit vyöryivät Moldovaan, joka sijaitsee lähellä Mustaa merta Ukrainan ja Romanian välissä. Moldovan läheisyydessä sijaitsee Venäjän Federaatioon kuuluva Krim. Myöskään Moldova ei kuulu Natoon. Toimintaryhmä ”Rauhan puolesta sotaa vastaan” katsoo tilanteen olevan kauhistuttava. Jäämereltä Mustalle Merelle on tällä hetkellä USA:n sotakalustoa ja sotilaita harjoittelemassa sotaa. Se on pitkä rintama ja tilanne edellyttää kaikilta rauhan puolustajilta aktiivista toimintaa.

Naapurisopua Venäjän kanssa ei ole syytä hukata

Tilaisuuden pääpuheenvuorossa **Rauni Salminen** käsitteli ”Isäntämaasopimuksen” mielettömyyttä: Juttelin pari päivää sitten Dragsvikissa asepalvelustaan suorittavan lapsenlapseni kanssa. Hän kertoi heidän suorittaneen Vihreitten Barrettien marssin. Sen pituus on 80-90 km ja kestää 24-28 tuntia. Keskeyttämisprosentti on huomattava. Juttelimme hypotermia testistä, jossa joukkue kelluu 15 minuuttia kylmässä Itämeressä. Tämä mielestäni osoittaa, että Suomen armeija osaa kouluttaa asevelvollisensa niin hyvin, että emme tarvitse jenkeiltä koulutusapua. Puhuimme USA:n ja Suomen yhteisestä tulevasta mähinnousuharjoituksesta Hankoon. Mielestäni on käsittämätöntä, että vieraat vallat voivat tulla harjoittelemaan Suomen valtausta. Suurin osa suomalaisista ei tiedä tämän perustuvan isäntämaasopimukseen. USA vain ilmoitti, että me tulemme nyt.

Kaikki valtiomiehemme eivät ennakkoon tienneet, mistä on kyse. Muistan, miten isäntämaasopimuksesta kysyttäessä huh-tikuussa 2014 Tuomioja TV:ssä selosti sen koskevan vain luonnonkatastrofeja, että ”jos meteoriitti vaika putoaisi Suomeen”. Hän ei kertonut, että luovutamme maamme toisen vallan käyttöön, kun ne tarvitsevat sitä. Kutsun tätä maanpetokseksi. Samanlainen petos tehtiin 30-luvulla. Silloinkaan kansalle ei kerrottu liittoutumisestamme Natsi-Saksaan, kunnes joukkoja alkoi ilmestyä tänne. Meillä on ollut 70 vuotta rauha ja naapurisopu Neuvostoliiton ja myöhemmin Venäjän kanssa. Sitä ei ole syytä lopettaa. Tätä ei kansa vastusta. Tämä asia, jonka takia olemme täällä, tulee saada koko kansan tietoisuuteen, koska meillä on paljon Nato-vastustusta ja rauhantahtoa.

Nato-vastustajien enemmistö turvattava

Rauhanvoimien ratkaisevaa merkitystä Nato-selvitystyössä käsit-

Toimintaryhmä ”Rauhan puolesta sotaa vastaan” järjesti Voitonpäivänä 9.6.2016 tilaisuuden Helsingin Hakaniemessä Maailmanrauhan patsaalla. Tapahtumassa vaadittiin Suomea irtaantumaan Nato-suuntauksista, palauttamaan ystävällismieliset suhteet itänaapuriimme Venäjään sekä palaamaan puolueettomuuteen perustuvaan ulkopolitiikkaan. Kaikki tilaisuuden puhujat olivat hyvin huolissaan siitä, että johtopäätökset toisen maailmansodan kokemuksista on unohdettu, historiaa pyritään kääntämään päällelleen ja silmät ummistetaan avoimen fasisistiselta toiminnalta. Puheenvuorojen jälkeen tilaisuudessa luettiin ja hyväksyttiin järjestäjien laatima yhteinen kannanotto. Osa puheenvuoroista ja hyväksytty kannanotto julkaistaan takasivulla. Naton vastaisia protesteja järjestettiin myös Rissalassa ja Niinisalossa.

Suomen ulkopolitiikan keskeisin kysymys on tällä hetkellä Nato ja suhtautuminen Nato-jäsenyyteen. Naton toimesta ilmapiiriä kiristetään. Niinistö sanoi ”Putinin kovien puheiden sattuvan väärään aikaan”. Olisi tullut sanoa, että Naton, USA:n ja EUn työntymisen sotilaallisesti kiinni Venäjän rajoihin ja USA:n sekä Naton sotaharjoitukset Suomessa uhkaavat vakautta ja rauhaa. Niinistö jättää tarkoituksellisesti olennaisen sanomatta.

teli **Juha Kovanen**: Kysymys Nato-kannatuksesta on kovasti esillä mm. gallup-tasolla ja lehdistössä. Onneksi kylmän sodan perinne jätti Suomeen vahvan Nato-vastustuksen. Ymmärrettiin, mikä on sotaliitto ja mikä on puolustusliitto. Tähän perustuen suomalaisten enemmistö tänäänkin on Nato-vastaista. Ajatelkaapa kuitenkin, että jos siitä tiedotus-ympäristöstä, missä nyt elämme, kasvaa yksi sukupolvi, niin onko Suomessa enää Nato-vastustajien enemmistöä. Se on epävarmaa. Huolimatta siitä, että valtatie-dotus ja valtio eivät ymmärrä Naton ja länsimaiden sotapolitiikan tämänhetkistä luonnetta esimerkiksi Lähi-idässä, on rauhan ystävien tuotava asiaa julki.

Lähi-itä on pitkälti tuhottu juuri länsimaisen imperialismin valtapyrkimysten vuoksi, vaikka siinä ovat islamilaisten valtioiden sisäiset ristiriidat mukana. Tämän seurauksena meilläkin näkyvät nämä pakolaisvirrat. On välttämätöntä, että Nato:n ja USA:n sotapolitiikan rooli nykytilanteessa saadaan kansan tietoon ja kyetään sitä kautta turvaamaan Naton vastustajien enemmistö Suomessa. Suomen tulee olla puolueeton

Isäntämaasopimus on antautumissopimus

Isäntämaasopimus on historian kummallisimpia sopimuksia, arvioi puheenvuorossaan **Juhani Tanski**: Presidentti Niinistön piti se allekirjoittaa, mutta hän jänisti ja laittoi puolustusvoimain komentajan asialle. Perustuslaissamme sanotaan vain eduskunnan voivan tehdä tällaisen valtiosopimuksen. Presidentiltä allekirjoitus olisi vakava valtiopetos. Valtiopetos tapahtui, koska eduskunta ei tätä koskaan hyväksynyt. Teimme kaksi vuotta sitten tästä kante-lun eduskunnan oikeusasiamiehelle. Oikeuskansleri vastasi, että mitään isäntämaasopimusta ei ole solmitu. Se on todettu valheeksi, sillä isäntämaasopimus on nyt liitetty valtiosopimustemme joukkoon. Menossa on ensimmäinen Naton tai USA:n

sotaharjoitus Suomen maaperällä, jota suomalaiset eivät ole kutsuneet tänne. Isäntämaasopimus velvoittaa Suomea luovuttamaan harjoituksiin ja jopa oikeaan sotaan käytönsä kaikki voimavarat verotusoikeutta ja sairaanhoitoa myöten, mutta ennen kaikkea tiet, lentoken-tät, satamat ym. Jossain mielessä tämä muistuttaa antautumissopimusta. Siinähan sanotaan, että sopimuksen tulkintaerimielisyydet ratkaisee Naton päämaja. Tasan 71 vuotta sitten Natsi-Saksan johtajien ehdoton antautuminen liittoutuneitten joukoille oli juuri tällainen. Sen mukaan liittoutuneet saivat toimia Saksassa niin pitkään kuin halusivat.

Suomessa ja Ruotsissa on menossa voimakas Nato-kampanja. Ruotsissa on junailtu ”mielipidetutkimus”, joka osoittaa Naton kannatuksen naapurimaassamme olevan kasvussa. Tätä käytetään hyväksi myös Suomessa. Suomen korkeammat virkamiehet kävivät USA:ssa saamassa koulutusta informaatio-sodankäyntiin. Sitten amerikkalaiset konsultit kävivät pitämässä informaatio-sodan koulutusta alemmille ulko- ja puolustusministeriön virkamiehille. Nämä informaatio-sodankäynnin opettajat sanoivat, että jos esitetään valheellisia väitteitä, niin niitä ei pidä korjata, vaan toistetaan omaa väitettä yhä uudelleen ja uudelleen. Näin pyritään salaamaan, että on oikeasti olemassa näitä virheellisiä propagandistisia väitteitä.

Ruotsalaiset eivät kannata isäntämaasopimusta

Tilaisuudelle osoittamassaan postissa **Anita Salven** kertoi ruotsalaisten Nato-kannoista: Maailmalla ja varsinkin Suomessa liikkuu huhu, jossa väitetään, että ruotsalaiset olisivat NATOn Isäntämaan kannalla! Samat luvut julkaistiin ruotsalaisessa Dagens Nyheterissä! Se on valettä, mitä tulee sotahimoon! Mutta tietysti ihmiset vastaavat niin kuin heiltä kysytään. Tällä hetkellä ei ole tietoa, miten kysymys on kuulunut.

NATOn vastainen rintama

maksoi kevättälvellä itse suuren mielipidekyselyn, joka valmistui keväällä. Kysymys kuului: ”Haluaisitko eduskunnan hyväksyvän Isäntämaa-sopimuksen NATOn kanssa, jos se tarkoittaisi, että neutraliteetti hylätään?” Vastaaajista 57 prosenttia vastasi EI, 27 prosenttia KYLLÄ, 16 prosenttia EI TIEDÄ.

Yritimme julkaista tutkimuk-sen myös suurimmissa päivälehdissä, mutta kaikki kieltäytyivät! Nyt ymmärrämme miksi. Eduskunta otti 25-26 toukokuuta kantaa ja äänesti isäntämaasopimuksesta. Siitä syystä levitettiin sotapropagandaa, ja siihen ei meidän tutkimuksemme sopinut. Totuus on, että ruotsalaiset eivät viime 200 vuoden aikana ole olleet sodan kannalla vielä kertaakaan. Ruotsin kansa jopa esti sodan 1905, kun Norja vaati itsenäisyyttä Ruotsista.

Ihmiset tietävät, että ainoastaan rauha teki Ruotsista hyvinvointivaltion ja vain rauha on voinut taata, että myös tavalliset ihmiset ovat saaneet jotakin verorahoista. USAssa asiat ovat täysin toisin. Siellä NATO ja sotakoneisto ovat tehneet valtiosta tärkeim-män ja suurimman kuluttajan suuryrityksille. Ei ainoastaan ase-teol-

lisuus menesty. Myös auto-, tekstiili-, huonekalu-, paperi- ja ruokateolisuus tekevät suurbisnestä, koska kaikkea tarvitaan siellä, missä sotilaita on. Sen vuoksi yhdeksän miljoonaa USAn kansalaista voidaan pitää yhteiskunnan ulkopuolella! Kukaan heitä ei kaipaa, koska maailman ehdottomasti suurimmilla yhtiöillä menee hyvin, koska valtio ainoana suurkuluttajana takaa, että heidän tuotteillaan on kysyntää! Jokaisen edistysellisen ihmisen on vastustettava kaikkia imperialistisia sotia!

Oli mieletön yritys irrottaa Krim Venäjästä

Heikki Männikkö käsitteli kysymystä onko Venäjä arvaamaton? Mielestäni Venäjä toimii tänäänkin sen logiikan mukaan, mitä tilanne edellyttää. Muistamme, miten Neuvostoliitto antoi v. 1938 lähetystösihteerin Boris Jartseville tehtävän ottaa yhteyttä Suomen hallitukseen. Tarkoitus oli käynnistää keskustelut, joilla olisi voitu turvata Leningradin asema Kannaksen suunnasta. Rajan siirto ja eräiden Suomenlahden saarien vuokraaminen Neuvostoliitolle eivät johtaneet tuloksiin. Silloin tiedettiin Suomen liittoutuvan Saksan kanssa ja Kannaksen suunta oli Leningradin ja Neuvostoliiton kannalta hyvin tärkeä. Samalla tavoin voimme ajatella tänään Krimin merkitystä Venäjälle.

Krimillä on sijainnut Venäjän laivastotukikohta vuodesta 1783. Jokainen meistä tietää, että ei Venäjä alueen strategisen sijainnin vuoksi voi luopua Krimistä, jossa sijaitsee yksi sen tärkeimmistä laivastotukikohdista. Tämä ei ole arvaamaton politiikka. Sen tiesi Nato ennakkoon ja oli täysin uhkarohkeaa edes yrittää Krimin irrottamista Venäjästä. Jokainen voi miettiä, olisiko maailma turvallisempi, jos Krim kuuluisi Natolle ja mikä olisi maailman strateginen ja geopolittinen tilanne sen jälkeen? Jokainen meistä ymmärtää, että sellaista tilannetta ei missään tapauksessa voi olla. Mielestäni Venäjä toimi tässä aivan ennakoitavalla tavalla. Kun meillä oli hyvät suhteet itänaapuriimme oli koh-teliasta, että naapurimaiden valtiomiehiä ja hallituksia ei solvattu. Silloin meitä syytettiin ”suomettumisesta”. Tänään valehdellaan ja solvataan täysin estottomasti. Sitä ”vanhaa suomettumista” ei tarvinnut pelätä, mutta nykyistä suomettumista Naton suuntaan pitää pelätä.

Toimitti: Heikki Männikkö (muut puheenvuorot ja yhteinen julkilausuma takasivulla)

Voitonpäivää vietettiin 9.5.2016 perinteisesti Helsingin Hakaniemessä Maailmanrauhan patsaalla. Sen lahjoitti Moskovan kaupunki Helsingille, joka puolestaan lahjoitti Moskovalle ”Kansojen ystävyys” patsaan v. 1991. Fasisistien aineiden voimistuessa patsas on saanut selkeän ideologisen funktion. Äärioikeisto suhtautuu siihen vihamielisesti. Jo 10.10.1991 Mikael Jungner kävi tervautuessaan sen. Kuva 9.5.2016 tilaisuudesta. Ville Rahikainen pitelee tarkkaa kopiota lipusta, joka 71 vuotta aiemmin nostettiin Berliinin valtiopäivätalon katolle voiton merkiksi.

Korean työväenpuolueen 7. edustajakokous linjasi tulevan kehityksen suuntaviivat ja strategian

Korean työväenpuolueen 7. edustajakokous pidettiin 6.-9. toukokuuta Pjongjangissa. Tilaisuus oli historiallinen, sillä edellinen edustajakokous pidettiin vuonna 1980. Toki pienempiä puoluekokouksia on pidetty säännöllisesti tässäkin välissä. Laajamittaisen edustajakokouksen järjestäminen kertoo siitä, että korealaisen yhteiskunnan voidaan katsoa saavuttaneen vakaan, eteenpäin suuntautuneen aseman 1990-luvun alusta saakka vaivanneiden vaikeiden vuosien jälkeen. 1990-luvun puolivälin jälkeen silloinen pääsihteeri Kim Jong Il kehitti puolueen linjaksi Songun politiikan, jonka mukaisesti Korean kansan armeija on kaikkein voimakkain vallankumousta edistävä voima. Tämä linjaus oli välttämätön Itä-Euroopan sosialismin romahduksesta ja samaan aikaan ajoittuneista lukuisista luonnonkatastrofeista selviämiseksi. Kokemus osoittaa, että linjaus oli oikea.

Puoluekokoukseen osallistui 3467 kokousedustajaa ja 1387 seuraajaa

Presidentti Kim Il Sungin 100-vuotisjuhlien aikaan muutama vuosi sitten korealaiset jo epävirallisesti mainitsivat, että kohta voi olla aika tulkita uudelleen tilannetta Korean demokraattisessa kansantasavallassa (KDKT). Tämän puoluekokouksen järjestäminen kertoo juuri tästä tilanteen muuttumisesta. Poikkeuksellisten aikojen jälkeen työväenluokan puolue on jälleen voimakain vallankumousta eteenpäin vievä voima. Puoluekokous kertoo siis tilanteen vakiintumisesta.

Edustajakokouksen edustajat ovat läpileikkaus Korean kansasta

Korean työväenpuolueen edustajakokouksen edustajat edustivat katavasti eri kansanryhmiä. Kokousedustajia oli kaikkiaan 3467 henkilöä. Näistä 1545 oli puolueen poliittisia virkamiehiä, 719 hallinto- virkamiehiä, 423 valtion hallinnosta ja taloushallinnosta, 52 työväenjärjestöistä, 112 tieteen, koulutuksen, terveyden, median, kulttuurin ja taiteen edustajia, 786 perustuotantotyöläisiä, 6 japanilaisvas- taisten taistelun veteraania ja 24 Korean sodan pitkäaikaisvankia. Naisia oli 315 henkilöä. Lisäksi seuraajia oli 1387 henkilöä mm. kahdesta muusta KDKT:n puolueesta; Korean sosiaalidemokraattisesta puolueesta ja Chondoistisesta uskontopuolueesta.

Avauspuheessa Korean työväenpuolueen ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un kertoi laajasti yhteiskunnan kehityksestä kuluneiden vuosikymmenten aikana. Hän totesi, että Juche-aate on osoittanut voimansa ja lopullisesti vakiintunut vaikeiden vuosikymmenten jälkeen. Eurooppalaisen sosialismin romahdusta on seurannut imperia- lismien merkittävä voimistuminen. Korean pakotteet ja KDKT:a uhkaavat provokaatiot ovat yksi osoitus imperialismin voimistumisesta. Kim Jong Unin mukaan kaikkein merkit- tävin Korean työväenpuolueen saa- vutus tällä kaudella on se, että kan- sa työskentelee yksimielisesti sosia- listisen päämäärän eteen.

Kim Jong Un kiitti myös puoluekokousta edeltäneeseen 70. päivän kampanjaan osallistuneita henkilöitä. Kampanjan tarkoitus oli voimistaa eri teollisuuden aloja ja tämä onnistui suunnitellusti. Kam-

panjasta muo- dostui merkit- tävä Korean kan- san yhtenäis- syys osoitus. Kampanjan aika- na vahvistettiin vesivoimalaitok- sia, hiilikaivok- sia, metallurgista teollisuutta ja raideliikennettä samoin kuin ke- mianteollisuutta, rakennustarviketeollisuutta, kevyttä teollisuutta ja maatalouden uudis- tamista. Samantyyppisistä kampan- joista korealaisilla on kokemusta menneiltä vuosilta. Ponnistelut yh- teisen hyvinvoinnin parantamiseksi lisäävät yhteishenkeä ja taistelu- tahtoa.

Keskuskomitean tilannekatsaus

Ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un piti kongressissa myös laajan tilan- nekatsauksen käsitellen poliittista til- lannetta ja vallankumouksen raken- nustyön etenemistä. Hän painotti kansan ja puolueen saumatonta yk- simielisyyttä ja toisti puolueen stra- tegisen linjauksen nuorison koulut- tamiseksi vallankumoukselliseksi. Tässä työssä Korean demokraattinen kansantasavalta on onnistunut mui- ta maita paremmin, Kim Jong Un to- tesi. Kim Jong Un korosti myös kol- men vallankumouksen, ideologisen, teknisen ja kulttuurivallankumouk- sen edistämisen välttämättömyyt- tä. Tieteeseen ja koulutukseen on panostettava edelleen riippumatto- man kansantalouden rakentamiseksi. Tavoitteena on rakentaa Kореas- ta riippumattoman talouden jättiläi- nen. Sosialistiseen sivilisaatioon on myös hänen mukaansa panostetta- va. Nämä tavoitteet eivät voi onnis- tua, ellei koko kansa omaksu puolueen sosialistista ideologiaa.

Merkittävä linjaus oli myös se, että talous on vakiintunut siinä määrin, että talouden viisivuotis- suunnittelu voidaan aloittaa uudel- leen (2016-2020). 1990-luvun al- kuun Koreassa noudatettiin 7-vuo- tissuunnitelmia, mutta talouden taantumisen myötä pitkän aika- välin suunnittelusta jouduttiin luopumaan. Nyt siis on aika palata tämän tyyppiseen suunnitteluun.

Kim Jong Un viittasi puhees- saan myös Korean kansan tavoit- teeseen maan jälleenyhdis- tämisestä sekä globaalin riip- pumattomuuden edistämiseksi. Jälleenyhdistämisen edistämisek- si on turvattava kansallinen riip- pumattomuus, turvattava rauha ja työskenneltävä ”kolmen koh- dan ohjelman maan jälleenyhdis- tämiseksi” toteuttamiseksi. Kolmen kohdan ohjelma oli presidentti Kim Il Sungin vuonna 1972 esittelemä ohjelma maan jälleenyhdistämisek- si. Ohjelma esitettiin presidentti

Kim Il Sungin ja Etelä-Korean tie- dustelupalvelun johtajan Lee Hu Rakin tapaamisessa toukokuus- sa ja eteläkorealaisen delegaation (entinen ulkoministeri Choe Gyu Han, Lee Hu Rak, Ghang Gi Yong) tapaamisessa marraskuussa. Kol- men kohdan ohjelman mukaises- ti (1) jälleenyhdistäminen olisi to- teutettava riippumattomasti ilman ulkopuolisten voimien painostus- ta korealaisten omien intressien po- hjalta, (2) pitäisi edistää suurta kan- sallista yhtenäisyyttä sivuuttamalla aatteiden ja järjestelmien erilaisuus ja (3) kansallinen jälleenyhdistämi- nen pitäisi saavuttaa rauhanomaisin keinoin, asevoimaan turvautumatta.

Kim Jong Unin mukaan nyt tarvitaan Koreoiden välisten suhteiden perustavanlaatuis- ta parantamista. Koreoiden on kunnioitettava toisiaan ja työsken- neltävä yhdessä maan jälleenyhdis- tämiseksi. Kaikki maiden väliset on- gelmat on ratkaistava keskustele- malla, Kim Jong Un totesi puhees- saan.

Hän valotti myös KDKT:n näkemystä imperialismin vaiku- tuksesta maailmassa. USA:n im- perialistinen politiikka sortaa pie- niä kansoja ja pitää yllä jatkuvaa sodan uhkaa. Globaalin riippumat- tomuuden edistäminen nousi esiin useassa kohtaa puhutta. Kim Jong Un korosti lopuksi, että puolueen tavoitteena on maailma ilman sotia ja aggressiota ja että sekä puolue että valtio tulee työskentelemään alueellisen ja globaalin rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi. Riip- pumattomuus, rauha ja ystävyy- s ovat KDKT:n ulkopoliitiikan kul- makivet. KDKT haluaa myös edis- tää ydinaseettoman maailman to- teuttamista. Ydinaseettomuus edel- lyttää kuitenkin tasapuolista ydin- aseista luopumista.

Tämän hetkisessä tilantees- sa työväenpuolueen strateginen linja on Kim Jong Unin mukaan panostaa voimakkaasti kansan- talouden kehitykseen ja samaan aikaan parantaa puolustusta sekä

Kim Jong Un esitti keskuskomitean tilannekatsauksen.

määrällisesti että laadullisesti niin kauan kun imperialistien sodanuh- ka on olemassa. Kim Jong Un koros- ti, että KDKT haluaa normalisoida suhteet ulkovaltojen kanssa riippu- matta siitä, mikä on niiden ideolo- ginen tai poliittinen järjestelmä. Tämä kuitenkin edellyttää, että KDKT:n suvereniteetti itsenäisenä ja riippumattomana valtiona tun- nustetaan.

Kim Jong Un äänestettiin puheenjohtajaksi

Puoluekokous vahvisti myös Kim Jong Unin aseman puolueen joh- dossa valitsemalla hänet puolueen puheenjohtajaksi presidentti Kim Il Sungin tavoin. Toki hän oli ollut puolueen johdossa tähänkin saakka, vir- ka-asemaltaan puolueen ensimmäi- nen sihteeri. Puolueen keskuskomiteaan valittiin 129 jäsentä ja 106 va- rajäsentä.

KDKT:n uutistoimisto KCNA kirjoitti nykyisen aikakauden olevan ”mallima” aikakauden kuvaten kehityksen nopeutta. Korealaisessa mytologiassa malli- ma tarkoittaa hevosen 10 000 ri:n päivävahtia (n. 3900 km). Vastaa- vanlainen nopean kehityksen aika- kausi oli 1950-luvun Korean sodan jälkeinen jälleенrakennuksen kausi, jota kutsuttiin chollima-aikakaudek- si. Aasialaisessa mytologiassa chol- lima tarkoittaa hevosen 1000 ri:n päivävahtia (390 km).

Loppuyhteenvedossa on puheenjohtaja Kim Jong Un veti yh- teen puoluekokouksen annin. Hän muistutti puolueen iskulauseen ”kansan hyväksi ja kansaan luot- taen” mukaisesta politiikasta kan- san hyvinvoinnin parantamiseksi. Hän muistutti myös presidentti Kim Il Sungin iskulauseen ”kansa on mi- nun jumalani” ajankohtaisuudesta puolueen johtamistyössä.

Varsinaisen kokouksen jälkeen pidettiin keskuskomitean ensim- mäinen täysistunto, jossa valittiin muut puolueen toimihenkilöt kuten poliittinen toimikunta ja sen puhemies, puolueen sotilasko-

missio, puolueen pää-äänenkan- nattajan Rodong Sinmunin päätöi- mittaja sekä puolueen osas- tojen johtajat.

Yhteenveto

Puoluekokouk- sen merkittävim- pänä antina voi- daan pitää stra- tegista linjausta,

jonka mukaan KDKT:ssa panoste- taan voimakkaasti sekä talouden ke- hittämiseen että puolustuksen pa- rantamiseen. Tästä on osoituksena talouden pitkän aikavälin suunnitte- lun aloittaminen uudelleen vuosien tauon jälkeen. Puoluekokous vah- visti myös halukkuuden kansainvä- lisen yhteistyön tiivistämiseen tasa- vertaisen kumppanuuden pohjalta. Ideologisesti ollaan siirtymässä ta- kaisin tilanteeseen, jossa vallanku- mouksen eteenpäin vievä voima on työväenluokka, kun vallankumous- ta eteenpäin vievänä voimana pi- dettiin aiemmin armeijaa.

Puoluekokouksen aika oli lännessä trollauksen ja väärän tiedon levittämisen kulta-aikaa

Puoluekokouksen aikaan KDKT:ssa vieraili paljon länsimaisia toimitta- jia, myös Suomesta. Pääsääntöisesti meikäläistä uutisointia leimasi viha- mielinen suhtautuminen Koreaan ja paikkaansa pitämättömien tietojen tahallinen levittäminen. Osaltaan kyse saattoi olla myös toimittajien osaamattomuudesta.

Eräs uutinen esimerkiksi kä- sitteli KDKT:n teollisuuden omis- tusta. Kuullun ”asiantuntijan” mu- kaan teollisuuden omistus on Kimin perheen hallussa. Kaikki kuitenkin tietävät, että sosialistisessa maas- sa valtio omistaa kaikki merkittävät tuotantovälineet. Toisessa uutisessa väitettiin Songun politiikan tarkoit- tavan sitä, että talous on armeijan omistuksessa, kun todellisuudessa Songun-politiikalla tarkoitetaan ar- meijan merkittävää roolia vallanku- mouksen viemisessä eteenpäin.

Kuriositeettina voidaan mainita myös Korean kansanar- meijan esikuntapäällikkö Ri Yong Gil, joka eteläkorealaisen uutistoi- miston mukaan teloitettiin vehkei- lystä syytettyinä helmikuussa 2016. Puoluekokouksessa hänet valittiin jälleen puolueen keskuskomiteaan ja poliittisen toimikunnan vara- jäseneksi.

Juha Kiekki

SSS-jengi luulojen varassa

Jatkoa sivulta 8

ollut kiristävää. Pelkällä yhteiskun- ta- / kilpailukykyopimukseksi naa- mioidulla työmarkkinaratkaisulla ongelmia ei ratkaista. Saksassa ja Ruotsissa yksikkötyökustannukset ovat korkeammat kuin Suomessa

Vuonna 2014 Suomi oli 7. vaurain maa maailmassa

Sipilä väitti syyskuussa 2015, et- tä valtio velkaantuu melkein mil- joonan euron tuntivauhtia ja vel- ka on ylittämässä 100 miljar- din rajapyykin. Sipilän tiedois- sa on miljardien virhe. Väite, et- tä Suomi velkaantuu, ei pidä

paikkaansa, sillä Suomen valtion varallisuudeksi katsottavat lakisää- teisten eläkerahastojen sijoitustu- tot ovat suuremmat kuin valtion ve- lanoton kasvu. Kyse on Sipilän tietä- mättömyydestä tai hän harhauttaa tahallaan kansaa.

Talouspolitiikan arviointineu- voston puheenjohtaja ja halli- tuksen avustaja professori Roope Uusitalo toteaa: jos IMF sitoisi val- tionvelan nettovelkaan eikä nyky- sellä tavalla bruttovelkaan, Suomi ei hipoiisi EU:n velkarajoja.

Jos Suomen valtionvelka mi- tattaisiin toisella tavalla, Suomi ei olisikaan lähellä ylittämässä EU- sääntöjen 60 prosentin velkarajaa.

IMF:n 10/15 julkaiseman net- tovelkataulukon mukaan varak- kain on Norja ja Suomi on listalla seitsemäntenä, heti Saudi-Arabian ja Omanin jälkeen.

Suomi on ylivoimainen ykkönen EU:ssa (x)

Veikkaan, että kun viime vuoden tilasto julkaistaan, Suomi nousee ainakin sijalle 5. Kaikki Suomen edellä olevat maat ovat öljyvalti- oita ja öljyn hinnan romahdus on saattanut ainakin Saudi-Arabian valtiotalouden kriisiin.

Juhani Tanski

(x)(<http://blog.hse-econ.fi/?p=6897>).

Bolivaarinen Venezuela aggression keskiössä

Argentiinassa ja Brasiliassa tapahtuneet vallanvaihdot vasemmistolta oikeistolle heikentävät Latinalaisen Amerikan integraatiota ja tulevat heijastumaan kielteisesti maanosan valtioiden yhteistyöjärjestön UNASUR:in toimintaan. Tapahtuneen seurauksena Venezuela on menettänyt tärkeitä liittolaisiaan omassa maanosassaan. Maanosan oikeistolaistumisprosessi uhkaa myös sen omaa valtiollista tulevaisuutta.

Ulkoinen uhka

Venezuelan oikeisto-opposition ja Yhdysvaltain hallituksen yhteistyö on kiistämätön tosiasia. USA operoi Caracasin suurlähetystönsä kautta ja rahoittaa The National Endowment for Democracy –järjestön (NED) ohjaamana maan oikeiston toimintaa. NED on v. 1983 perustettu, USA:n kongressin rahoittama ja tukema poliittinen avustusjärjestö. Sen toimintaa ohjaa käsitys, jonka mukaan vapaus on ihmisen universaali päämäärä, joka voidaan toteuttaa kehittämällä demokraattisia instituutioita, menettelytapoja ja arvoja. NED tukee vuosittain sadoin lahjoituksin demokratiaa puolustavia kansalaisjärjestöjä Afrikassa, Aasiassa, Keski- ja Itä-Euroopassa, Euraasiassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Lähi-idässä. Organisaatio nimeää arvomaailmakseen ihmisoikeudet, riippumattomat tiedotusvälineet, kansalaiskoulutuksen sekä demokraattisten arvojen ja kulttuurin voimistamisen.

Yhdysvaltojen vakoilulentokone AWACS Boeing E-3 Sentry on loukannut jo kahdesti toukokuussa 2016 Venezuelan ilmatilaa. Tutkakone on paranneltu sotilasversio Boeing 707 -suihkukoneesta, jota voidaan käyttää erilaisiin tiedustelutehtäviin kuten kuvaamiseen, ydintarkkailuun ja elektroniseen vakoiluun. Kolumbian entinen presidentti Alvaro Uribe ehdotti toukokuun alussa Miamiassa pidetyssä konferenssissa ulkomaisten sotilaiden lähettämistä Venezuelaan auttamaan maan oikeisto-oppositiota. Vaikka Venezuela on kyennyt hoitamaan kaikki kansainväliset velvoitteensa ja velkansa ajallaan, maalle ei ole silti myönnetty lainoja omien kansallisten investointien rahoittamiseksi.

Sisäinen uhka

Yhdysvaltain tukema Venezuelan oikeisto-oppositio yllyttää kansaa nousemaan hallituksen julistamaa kansallista hätätilaa vastaan järjestämällä suurmielenosoituksen ja mellakoita. Kuka tahansa saa osoittaa edelleen mieltään Venezuelan kaduilla, kun protestointi ei muutu väkivaltaiseksi mellakoinniksi. Hallitus edellyttää mielenosoittajilta maan lakien ja viranomaisten kunnioittamista.

Venezuelan oikeisto-oppositio on kerännyt 1,85 miljoonaa allekirjoitusta presidentin syrjäyttämistä vaativan kansanäänestyksen toteuttamiseksi. Kerätyistä nimistä lähes 190 000 on tarkastuksessa osoittautunut väestörekisterin mukaan haudan takaa kirjoituksi. Vaikka oppositio onnistuisi keräämään vaadittavat kaksi miljoonaa allekirjoitusta, itse kansanäänestyksen suorittamiseen kuluu nimien jättöpäivästä vielä 170 vuorokautta. Lisäksi kuka tahansa rekisteröity äänestäjä voi tämän prosessin aikana tehdä valituksen ilmenneistä rikkomuksista, jolloin kansanään-

Venezuela on ollut vuosia median systemaattisen aggression ja vääristelyn keskiössä. Tilanne maassa kiristyi entisestään v. 2015 maan oikeistokoalition MUD:n saatua vaaleissa roiman enemmistön maan parlamenttiin. Presidentti Nicolas Maduron mukaan nykyinen tilanne muistuttaa hyvin paljon kevään 2002 vallankaappausyritystä. Samat voimat yrittävät jälleen vallankaappausta. Venezuelan bolivaarisen tasavallan hallitus julisti 16.5.2016 tämän vuoksi maahan hätätilan voidakseen vakauttaa maansa tilaa sekä estää sitä uhkaava ulkoinen interventio ja sisäinen vallankaappaus.

Presidentti Maduro puolustaa päättäväisesti bolivaarisen Venezuelan saavutuksia oikeiston vallankaappausuhkaa vastaan

tys voidaan lykätä vielä entisestään.

Hallitus on kutsunut maan oikeisto-opposition edustajia useita kertoja vuoropuheluun maan ongelmista. Nämä ovat järjestään kieltäytyneet kaikista neuvotteluista. Oikeiston vallassa oleva parlamentti kieltäytyy hyväksymästä kansallista hätätilaa.

Hätätilaohjelman sisältö

Bolivaarisen hallituksen julistaman hätätilaohjelman keskeisenä sisältönä ovat päivittäistavaroiden myynnin ja saannin turvaaminen Venezuelassa, ilmastonmuutoksen vaikutusten torjuminen säätelämällä julkisen ja yksityissektorin työaika- ja maan sisäiset turvallisuustoimet järjestyksen ylläpitämiseksi ja epävakauden torjumiseksi, aseiden kannon kieltäminen väliaikaisesti julkisilla paikoilla (rikollisuuden suitseminen), julkisen sektorin antama tuki yksityissektorille markkinoinnissa, tavaroiden jakeluketjussa sekä hamstrauksen, kiskurihintojen, salakuljetuksen ja talousrikosten torjunta. Lisäksi Kansallinen bolivaarinen armeija takaa ravinnon ja perustarvikkeiden perillemenon asianmukaisesti väestölle. Hallitus rajoittaa valuutan myyntiä, jollei sen käyttö tarkoitus aja väestön tarpeita ja elvytä maan taloutta. Valtiovarainministeriö maksaa näistä toimista koi-tuvat kustannukset.

Kansainvälinen media ajaa vallanvaihdon asiaa

Kansainvälisessä lehdistössä bolivaarisesta vallankumouksesta puhutaan järjestään pahaa. Kansainvälisissä sanomalehdissä uutisoidaan presidentti Maduron epätoivosta ja ennustetaan hänen presidenttikautensa tulevan jäämään kesken. Häntä syytetään salaliitoista ja sotilasvallankaappauksen valmistelusta. Hänen väitetään ostaneen aseita käytettäväksi siviilejä vastaan. Lisäksi maan kerrotaan olevan sisällissodan partaalla. Presidentti Maduron oman arvion mukaan kansainvälinen vääristelykampanja mediassa tähtää Venezuelaan kohdistuvan ulkomaisen intervention yleiseen hy-

väksymiseen.

Helsingin Sanomat liittyi tansa mukaisesti 18.5.2015 kansainvälisten mediahyeenojen joukkoon: "Öljyn alhainen hinta maailmalla olisi ongelma Venezuelalle, vaikka maata johdettaisiin hyvin. Nyt se viimeistelee tuhoa, jota Maduro kutsuu Yhdysvaltain talous-sodaksi Venezuelaa vastaan. Sellaisia on nähty Etelä-Amerikassa, mutta tämän tuhon Venezuelan hallitus aiheuttaa itse."

Meillä on oikeus hallita itseämme

Presidentti Nicolas Maduro toteasi 17.5.2016 Caracasissa pidetyssä kansainvälisessä lehdistökonferenssissa mm: "Meillä on oikeus hallita itseämme. Me olemme tehneet sitä 17 vuotta Venezuelassa. Olemme imperialismin uhreja. Tämä on sen pahin hyökkäys 10 vuoteen. Tiedotusvälineiden omistajat ovat tärkeitä vaikuttajia tässä politiikassa. Tämä on kansainvälisen median salaliitto venezuelalaisia vastaan niin, että kaikki oikeisto-opposition teot voidaan oikeuttaa. Ette saa täältä sitä, mitä te haette!"

Orwell ja historian väärentäminen

"Kuka kontrolloi menneisyyttä, kontrolloi tulevaisuutta, mutta kuka kontrolloi nykyisyyttä, sillä on kaikki valta menneisyyteen" (George Orwell).

Suomen kouluissa opetetaan länsimaista historiaa. Toisen maailmansodan Euroopassa ratkaisi USA:n ja Ison Britannian joukkojen maihinnousu Normandiaan. Tässä tulkinassa neuvostojoukkojen marssi Stalingradista Euroopan halki kohti Berliiniä on kai joku vaatimaton episodi koko Eurooppaa hallinneen natsi-Saksan kukistamisessa.

Todellisuudessa "kansainväliselle yhteisölle" eli USA:lle ja Iso-Britannialle tuli kiire saaliinjaolle, ennen kuin neuvostojou-

"Sotilaallinen interventio Venezuelaan ei ole tähän mennessä onnistunut. Imperialistit halusivat ottaa takaisin vallan, jonka he menettivät v. 1999 Hugo Chávezille. Meidän on noustava vastarintaan interventiota vastaan humanismin, demokratian ja vallankumouksen puolesta. Teemme kaiken, mitä käsissämme on saavuttaaksemme maamme sisäisen rauhan."

"Me pyydämme rauhaa ja yhteistyötä maanosamme. Meillä on oikeus kasvaa ja kehittyä itsenäisesti. Me pyydämme solidaarisuutta maailmalta. Me emme polvistu, vaan aiomme toimia humanistisesti ja demokraattisesti perustuslakimme mukaisesti kaikissa olosuhteissa ja tilanteissa. Me aiomme selviytyä näistä vaikeista olosuhteista."

Miksi bolivaarista Venezuelaa on syytä puolustaa?

Venezuelan v. 1999 perustuslain 2. artiklan mukaan: "Venezuela rakentuu demokraattisesta ja sosiaalisesta oikeusvaltiosta ja oikeudenmukaisuudesta, joka pitää ylimpinä arvoina oikeusjärjestyksessään ja toimissaan elämää, vapautta, oikeudenmukaisuutta, tasa-arvoa, solidaarisuutta, demokratiaa, sosiaalista vastuuta ja yleisesti etusijalla ihmisoikeuksia sekä eettistä ja poliittista moniarvoisuutta."

Vuodesta 1999 alkaen bolivaarinen Venezuela on velvoittanut itsensä täyttämään kansalliset ja kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteet, joihin lukeutuvat poliittiset, taloudelliset, yhteiskunnalliset kulttuurilliset ja kansalaisoikeudet. YK:n ihmisoikeussopimuksen mu-

kaan "jokaisella on yhteiskunnan jäsenenä oikeus sosiaaliturvaan sekä oikeus kansallisten toimenpiteiden ja kansainvälisen yhteistyön kautta kunkin maan järjestelmä ja voimavarat huomioonottaen, nauttia hänen ihmisarvolleen ja hänen yksilöllisen olemuksensa vapaalle kehittymiselle välttämättömiä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia."

Yhteiskunta, joka kykenee tarjoamaan kaikille jäsenilleen yhtäläisen siedettävän ja oikeudenmukaisen elämän ja puhtaan luonnon, on kestävä yhteiskunta. Venezuelan oikeisto-oppositio ei ole tarjoamassa venezuelalaisille tällaista vaihtoehtoa. Sen vaihtoehtona on maan perustuslain kumoaminen ja raaka uusliberalistinen kapitalismi. Tämä tarkoittaisi käytännössä valtion tulojen ankaraa karsimista, sosiaaliturvan leikkaamista, itsenäistä keskuspankkia, korkotason nousua, valtion yhtiöiden yksityistämistä, valtion vetäytymistä tuotannosta ja tuonnista, hintasäännöstelyn lopettamista ja bolivarin vaihtokursin kelluttamista, pääomien valvonnan poistamista ja hallituksen läpinäkyvyyden loppumista. Tämä politiikka johtaisi bolivaarisen vallankumouksen yhteiskunnallisten saavutusten tuhoutumiseen ja sitä todennäköisesti seuraavaan sisällissotaan.

Matti Laitinen 18.5.2016 Hands Off Venezuela – Finland

Lähteet: Venezuelanalysis: James Suggett, 27.12.2015 "Potential Paths out of the Economic Crisis"; Telesur 17.5.2016, Venezuelan perustuslaki 1999, Venezuelanalysis 17.5.2016; HS 18.5.2016.

Venezuelan suunnasta käydään ankaraa taistelua. Tietoinen kansa kannattaa bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia.

Sodista ei päästä hävittämättä kapitalismia. Porvariston ideologit ovat kaukana edellä ns. vasemmistoa, joka tyytyy toistelemaan porvariston huutoa Stalinin vainoista ja totalitarismista. Siinä virressä ei ole muuta kuin vainoa ja teloituksia. Neljäntoista länsivallan hyökkäys Neuvosto-Venäjälle ja siitä alkanut ns. kansalaissota ja sen kaikki uhrat ovat bolshevikien syytä siitä riippumatta, kuka tappoi ja tuhosi aiheuttaen nälänhätää ja kurjuutta. Tämän politiikan jatkoa on Neuvostoliiton ja sosialismin historian vääristely, jota porvaristo jatkaa kaikissa "riippumattomissa" tiedotusvälineissä ja oppikirjoissa.

Virjo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Pan-turkkilaisuus Euroopassa

Turkkilaista vientifasismia - Harmaat sudet

Harmaat sudet on turkkilaisen nationalistisen MHP-puolueen nuorijärjestö. MHP ylitti vuoden 2015 vaaleissa kymmenen prosentin äänikynnyksen. Harmaat sudet käyttävät väkivaltaa ja kohdistavat sitä erityisesti kurdeihin, armenialaisiin ja vasemmistolaisiin aktivisteihin. Turkin ohella Saksassa ja Ruotsissa toimivia Harmaita susia luonnehditaan äärikansalliseksi järjestöksi. Se on syyllistynyt terroritekojen ohella huume- ja asekauppaan, joilla se rahoittaa toimintaansa. Harmaat sudet toimivat presidentti Erdoganin ja muiden ministerien tietien yhteistyössä Turkin salaisen poliisin kanssa. Harmaiden susien ja MHP:n perustaja, Alparslan Türke, ilmoitti aikoinaan tavoitteekseen yhdistää kaikki turkinsukuiset kansat, joihin kuuluivat mm. turkmeenit, Kiinan uiguurit, Venäjän tataarit ja azerit.

USA auttoi Harmaita susia taloudellisesti 1960-70-luvuilla ja antoi salaista koulutusapua järjestölle. Harmaat sudet toimi 1960-70-luvuilla Turkin armeijan alaisuuteen kuuluvassa erikoissodankäynnin jaostossa, jonka päämaja sijaitsi Ankarassa samassa rakennuksessa Yhdysvaltain sotilasviranomaisten kanssa.

Harmaat sudet murhasivat 694 ihmistä vuosien 1974 ja 1980 välillä. Turkin valtion päätettyä lopettaa rauhanneuvottelut PKK:n johtajan Abdullah Öcalanin kanssa, MHP julkaisi kannanoton, jonka mukaan he ottaisivat ohjat omiin käsiinsä, jos valtio ja turvallisuuspalvelu eivät ratkaisisi "tilannetta" PKK:n kanssa, toisin sanoen alistaisi kurdeja näkymättömiin terrorismin avulla. Kurdien tai armenialaisten kansanmurhaan tähtäävä suunnitelma ei eroa millään tavalla natsi-Saksan Wannseen konferenssin tavoitteista. Harmaiden susien painostus on johtanut käynnissä olevaan kurdikaupunkien vastaiseen piirityskampanjaan Bakurissa Pohjois-Kurdistanissa.

Harmaat sudet toimivat myös Euroopassa

Turkin Kansallisen Yhdistyksen varapuheenjohtaja, Barbaros Leylani syyllistyi äskettäin rotuvihaan yllyttämiseen Tukholmassa järjestetyssä mielenosoituksessa. Hän huusi 9.4.2016 Sergelin torilla: "Kuolema armenialaisille!" ja "Turkki herää! Armenialaisten koirien pitäisi varoa. Kuolema Armenian koirille!" Leylanin yhdistys, joka saa Ruotsin valtiolta rahallista tukea, on antanut samantapaisia lausuntoja muistakin etnisistä ryhmistä. Nämä ajatukset kasvavat turkinruotsalaisten joukossa, mikä on huolestuttavaa. Barbaros Leylani ei ole tuntematon Ruotsin valtiolle. Hän toimii yhtenä Turkin valtion virallisista toimittajista. EU:n alueella elävät uusnatsit ovat syyllistäneet romanit, muslimit, kurdit ja kommunistit. Rahaeliitti on uusliberalistisella talouspolitiikallaan antanut tukensa uusnatseille syyllistämällä köyhiä, vanhuksia, työttömiä tai maahanmuuttajia valtioiden taloudellisesta tilasta.

Kurdit järjestivät Turkin vastaisen protestin 30.1.2016. Vaadittiin loppua Turkin valtion harjoittamalle terrorismit. Maailmalle muistutettiin, että Kurdistanissa on meneillään kansanmurha.

Tämä fasistijärjestö ei ole järjestäytynyt ainoastaan Turkissa, vaan myös osassa Eurooppaa. Saksassa järjestöllä on jo jopa kymmenentuhatta jäsentä. Ruotsissa se on näyttänyt hyökätessään vuonna 1999 Ruotsin Kommunistisen Puolueen jäsenten kimppuun heidän jakaessaan Turkia boikotoimaan kehoitavia lentolehtisiä. Ruotsissa asuvien kurdiaktivistien kimppuun on käyty useasti. Syyskuussa 2015 yksi heidän järjestönsä tiloista joutui pommihyökkäyksen kohteeksi ja 13. helmikuuta 2016 kurdiaktivistia ammuttiin hyökkäyksessä Fittjan kaupunginosassa Tukholmassa. Medioilta ja kansalta on piilotettu se, että Ruotsin poliisi ei tutki tätä kurdiaktivistin murhaa aktiivisesti.

Harmailla susilla sekä muilla kiihkoturkkilaisilla toimilla pyri-

tään osoittamaan Euroopalle ja Turkille itselleen psykologisesti, että "me turkkilaiset olemme täällä Euroopassa ja että meidät on huomiotava, alkää unohtako meidän voimaamme, me olemme ja tulemme aina olemaan suurvalta" - tämä uhkaileva tieto jää tarkoituksella valta-medialta piiloon.

Miksi Turkki toimii näin Euroopassa?

Turkki on hävinnyt diplomaattisesti Lähi-idässä ja uhkailee siksi Eurooppaa pakolaiskysymyksillä kiristämällä. Se käyttää apunaan terroristijärjestöjään, kuten Harmaita susia. Kurdien omien puolueiden edustajat ovat toimineet jo pitkään Euroopassa kuten esimerkiksi Democratic Union Party (YPG), Naisten Yekinenyên Parastina JIN (YPJ) sekä De-

mocratic Union Party (PYD). PYD on myös avannut kahdessa Euroopan maassa toimistonsa. Kun Rojava ja sen johtavan puolueen edustajat on hyväksytty virallisesti ja hiljaisesti Euroopassa, Turkki pelkää puhevaltansa ja uskottavuutensa menetystä. Poliittisesti tämä tarkoittaa, että kurdien vaikutusvalta on lisääntynyt ja kurdit otetaan vastedes päätöksissä enemmän huomioon Euroopassa. Tämä raivostuttaa Turkia.

Turkin tavoitteena on saada oman sateenkaarensa alle liitettyä kaikki turkkilaiset ja turkinsukuiset kansat keinonaan rasimin ja demonisoinnin lisääminen Euroopassa maahanmuuttajia kohtaan. Turkki harjoittaa "hajoita ja hallitse"-politiikkaa Lähi-idässä. Turkin pelko aiheutuu Rojavan ja Bakurin alueiden vaikutusvallan laajene-

misesta.

Kurdien "kolmas tie"

Kurdien tavoitteena on, ettei Lähi-idän poliittinen uudistus saa pysähtyä Rojavaan. Rojavan, Bakurin sekä Rojhelatin alueiden poliittisena tieenä on "kolmas tie". Se tarkoittaa, etteivät kurdit liittoutu USA:n eivätkä Venäjän johdolla toimiviin liittoutumiin, vaan kulkevat omaa liittoutumatonta tietään. "Kolmas tie" on Abdullah Öcalanin ideologinen, demokraattista konfederalismia ajava tie. Kurdit voivat tuki liittoutua jomman kumman kanssa taktisesti saatuttaakseen omat strategiset tavoitteensa. He voivat tilapäisesti liittoutua sotilaallisesti, mutta eivät ideologisesti.

Tämän oman tien kulkemisen Turkki liittolaisineen haluaa estää; Turkin mielestä maahanmuuttajien pelosta aiheutuvan rasismin lisääntyminen estäisi tämän kurdien tavoitteleman kolmannen, eli eurooppalaisen tien ja sitoiisi heidät jompaan kumpaan liittoutumaan. Todistettavasti Turkki on käyttänyt ISIS-terroristijärjestön apua pyrkimyksessään hävittää kurdit ja muut etniset ryhmät. ISIS taas yrittää propagandassaan luoda vastakkainasettelua islamin ja lännen välille, mikä helpottaisi uusien jäsenten rekrytointia järjestön riveihin.

Upporikkaan Turkin ystävän, Masud Barzanin, tavoitteena on luoda Irakin Kurdistanista kurdighetto, "pikku Kurdistan", jossa kurdit voivat elää tiukassa komennossa, mutta kurdien poliittinen aktiivisuus kielletään ja elinolosuhteita heikennetään Syyriassa, Turkissa ja Iranissa, kuten Israel toimii Palestiinan suhteen.

toimittanut ja koonnut: Juhani Valo

Lähteet:

Ville Kyrönlahti/Vastavalkea.fi, Ilta-lehti, Rojavakommittéerna -yhteisliittymän sivulla ruotsiksi 14.2.2016 nimellä Turkisk fascism i Sverige – Grå vargarna.
<http://rojavanpuolesta.tumblr.com/post/140872291350/turkkilaisista-fasismia-ruotsissa-harmaat-sudet>

Eskolan arvostelun arvostelua

Eskolan jutun ingressissä sanotaan: "Tuore kirja suomalaisesta fasismista niputtaa kaikki ääriliikkeet samaan muottiin". Eskolalla ei näytä olevan erottelukykä tai hän ei ymmärtänyt lukemaansa tai lioittelee tahallaan. Eskola tulkitsee teosta oikeistolaiseen tapaan eli hiljaa hyväksyy fasismia.

Eskolan mielestä poliittisesti merkittäviä olivat vain Lapuanliikkeen talonpoikaismarssi 1930 ja Mäntsälän kapina 1932. Marsi sai aikaan hallituksen vaihdoksen ja kommunismin kielteivät lait ja kapina vallankaappausyrityksen. Kokoomuslainen presidentti P.E. Svinhufvud esti sen.

Lapuanliikkeen jatka- **jan Isänmaallisen Kansanliikkeen (IKL) nuorisojärjestön** Sini-mustien kuvaus on Eskolasta hauskaa luettavaa. Näin tietysti on kokoomuslaisen mielestä. Se tuo Eskolan mieleen 1970-luvun taisolaiset, vaikka heillä oli eri tavoitteet kuin sinimustilla. Eskola lieene lukenut huolella Hannah Arendtin Totalitarismin synnyn.

Professori Seikko Eskola arvioi teoksen Oula Silvennoinen, Marko Tikka & Aapo Roselius, Suomalaiset fasistit, mustan sarastuksen airuet, otsikolla Liiioittelua fasisteista (Nykypäivä 4/2016). Eskola (1933-) on historian tutkija ja Kanavan päätoimittaja 1973-1996. Kanavaa julkaisi 1974 Suomalaisuuden Liiton lisäksi Korkeakoulu- ja tiedepoliittinen tutkimussäätiö (KTTS), jonka tehtävänä oli mies ja ääni -periaatteen sekä vasemmistoradikalismien vastustaminen yliopistohallinnossa eli toimia tiedepoliisinä. Eskola on ollut myös kirkolliskokouksen jäsenenä ja osallistunut maallikkojäsenenä kirkkohallituksen toimintaan varapuheenjohtajana ja ollut Kirkon tutkimuslaitoksen johtokunnan puheenjohtaja. Eskola suhtautuu fasistiteokseen vähättelevästi.

Fasistisia järjestöjä

Eskolasta on täyttä harhaa pitää talvisodan jälkeen syntyneitä Aseveljien Liittoa fasistisena. Se oli kommunismin vastainen ja vastavoima Suomen ja Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seuralle. Aseveljien Liitto lakkautettiin 1945 fasistisena.

Eskolan mukaan liioittelua on sanoa jatkosodan aikaista Suomen Valtakunnan Liittoa (SVL) fasistiseksi. Se oli saksalaismielinen poliittinen järjestö. SVL:n päämääränä oli toimia IKL:n "varaliikkeenä" ja taata kansallismielisen toiminnan jatkuminen. SVL oli kansallissosialistinen järjestö, jonka päämääränä oli Saksan voittaessa nukkehallituksen perustaminen Suomeen. SVL koros-

ti muun muassa rotuoppeja ja halusi hävittää juutalaiset.

Luokkasota

Eskola kirjoittaa: "Liian vähälle huomiolle tekijät jättävät fasististen liikkeiden kannatuksen taustan, 1918 kapinan punaisten väkivallan ja Neuvostoliiton uhkan. Vanha työväenpuolue oli merkittävin osin rakentanut kannatuksen keruunsa luokkavihan lietsomisen varaan." On mielenkiintoista, mutta ymmärrettävää, että Eskola ei tuo esiin valkoisten väkivaltaista terroria.

Tuolloin ei voinut olla Neuvostoliiton uhkaa, koska oli Neuvosto-Venäjä. Se ei uhannut Suomea eikä hyökännyt Suomeen kuten valkoiset hyökkäsivät Itä-Karjalaan.

Työväenpuolueen ei tarvinnut lietsoa luokkavihaa, sillä sen synnyn aiheuttivat työnantajat ja kartanonherrat. Eskola koettaa selittää, että Euroopan lähes 30 valtiosta 1939 oli enää 12 demokratiaa, yhtenä Suomi. Tätä Eskola ei perustele lainkaan. Hänen mielestään ilmeisesti valkoinen hegemonia on demokratiaa.

Ädalen, Pariisi ja Lapuanliike

Yllättäen Eskola tuo esiin, kuinka Ruotsin poliisi ampui 1931 Ädalenissa viisi kommunistien lakkomielenosoittajaa. Pariisissa 1934 järjestysvalta avasi tulen äärioikeistolaisten mielenosoituksen jälkeen edustaja kamariin tunkeutujia vastaan. Ka-

pinassa kuoli 20 ja satoja haavoitui. Sääliittävästi Eskola antaa synninpäästön Lapuanliikkeelle, sillä "Lapuanliikkeen tilillä olevat kolme murhaa eivät niiden [Ädalen, Pariisi] rinnalla ole iso asia". Kuitenkin yksikin murha on liikaa. Valkoiset ovat jo unohtaneet 1918 tekemänsä murhat.

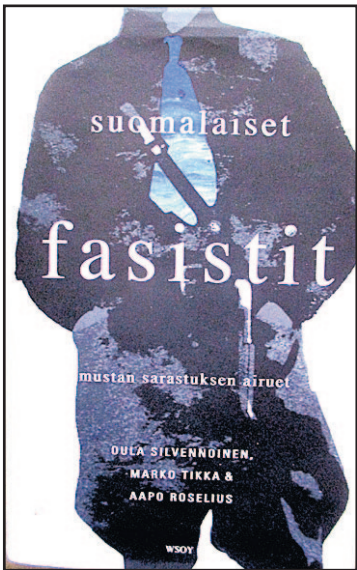
Lopun kappale: "Sotien välinen Suomi kuului siis Euroopan demokraattiseen vähemmistöön. Demokratia ja oikeusvaltio olivat maanosamme mittasuhteissa juurtuneet tänne poikkeuksellisen syväälle." Harjoittamatta ikäsyryntää arveluttaa, ovatko 83-vuotiaan Seikko Eskolan muisti ja ymmärrys enää toimintakunnossa. Jos ovat, niin oikeistolainen Eskola jatkaa valkoisen valheen toistoa.

Hannu Kautto 2016-05-28

Lähteet: Seikko Eskola, Liiioittelua fasisteista, Nykypäivä 4/2016, <http://www.digipaper.fi/nykypaiva/128628/> sekä verkko.

SUOMALAISET FASISTIT (2)

WSOY:n kustantamana ilmestyi tutkijoiden Oula Silvennoisen, Marko Tikan ja Aapo Roseliuksen suomalaista fasismin käsittelevä teos "Suomalaiset fasistit, mustan sarastuksen aineet". Oheisessa artikkelissa Matti Laitinen arvioi teosta. Kansan ääni on julkaissut arvion kahdessa osassa. Ensimmäinen osa oli edellisessä (2/16) numerossa ja toinen osa tässä numerossa (3/2016)

Lapuan liike ja IKL

"Lapuan liike oli paitsi ulkoisilta muodoiltaan talonpoikainen ja pohjalaisen kansanliikkeen muodon saanut liike myös heränneiden poliittisen liikehännän yksi pääteipite. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja kirkollinen työ olivat kietoutuneet 1900-luvun alkuvuosikymmenten kirkonmiesten toiminnassa toisiinsa, eivätkä heränneiden johdohahmot olleet poikkeus... Martti Pihkala selitti heränneille sisällissodan taisteluksi ihmisen itsekkyyttä ja maallista turmellusta vastaan: koska tämä sota halusi tuhota kulttuurikansojen nykyiset ja vastaiset terveet voimat, oli käytävä vastastaan oikean uskon, rehellen työn ja vielä syntymättömän, ruumiillisesti ja henkisesti terveen sukupolven puolesta." (Suomalaiset fasistit s. 223–224)

Lapuanliike toimi fasistien poliittisena siipinä. Se taisteli Jumalan avulla pirua ja ryssää vastaan. Sen aatteellisenä perijänä oli fasistien Isänmaallinen Kansanliike, joka muutettiin puolueeksi v. 1932. Ikkolit vastustivat kommunismia ja kansainvälistä sosialismia. He halusivat vähentää eduskunnan valtaa. IKL:n keskeisenä päämääränä oli yhteiskunnallinen vallankumous, kansankokonaisuuden rakentaminen, jonka sisältönä oli sekoitus konservatismia, valtiotalismia ja sosiaalidarvinismia.

"IKL:ssa yhdistyi kaksi voimaa; uudessa liikkeessä valta oli AKS:n ideologeilla ja muutamalla keskeisellä vanhan Lapuan liikkeen nimellä, joista Arne Somersalo ja Paavo Susitaival erityisesti edustivat eurooppalaista rintamamiesten henkeä." (Suomalaiset fasistit s. 237)

IKL:lla oli v. 1936 14 kansanedustajaa. Siitä tuli suomalaisen fasismin tärkein vaikutuskanava.

Historioitsija Oula Silvennoisen mukaan fasismi voidaan määritellä lyhyesti väkivaltaan valmiiksi kansallismielisyydeksi. Hänestä "vaatimus yhtenäisestä, vahvasta ja puhtaasta kansakunnasta vie suvaitsemattomuuteen." Natsien kansallissosialismi oli totalitarismia, jolle oli ominaista kutsumuskohtalo, nationalismi, rasismi, juutalaisvastaisuus, vasemmistovihamielisyys, johtajan ehdoton yksinvalta, kaikkialle ulottuva ja monopolisoitu valtioideologia, kansalaisten valvonta ja alistaminen sekä teollistettu murhaaminen. Natsi-Saksalla oli oma sosiaalidarvinistinen moraalikäsitteensä, jota se toteutti tinkimättä. Suomalaiset fasistit uskoivat samoihin periaatteisiin.

Sen jäsenistöön kuului enimmillään 80 000 jäsentä. Sotavuosina 1941–43 puolue istui maamme hallituksessa. Kokoomus teki J.K. Paasikiven johdolla puolueeseen pesäeron.

Suomalaista eugeniikkatiedotusta

Ajan henkeä kuvaa hyvin v. 1933 Hannes Salovaaran toimittama Otavan tietokirja "Eläinten maailma" Sen 5. osassa selvitetään rotuhygienian sisällystä ja merkitystä myönteisessä hengessä:

"Tulevaisuudesta huolehtiminen on sekä jokaisen ajattelevan yksilön että elinvoimaisen kansan kaikkein tärkein ja siveellisestikin korkein velvollisuus. Menneiden sukupolvien historiallisen perinnön, kansan oikeuksien ja vapauden säilyminen ja puolustaminen, riippuvat siitä, millainen on edellisten polvien jättämä biologinen perintö, siis millaisen ihmisaineksen hoidettaviksi ne ovat historiallisen perinnön jättäneet... Kansan tulee säilyä perusaltaan terveenä, elinkykyisenä, rappeutumattomana sukupolvesta sukupolveen. Rotuhygienian eli eugeniikan tehtävänä on niiden menettelytapojen löytäminen, jotka tekevät tämän mahdolliseksi... Tieteellisen työn tuloksien soveltaminen kansojen tulevaisuuden palvelukseen on rotuhygienisen työn yhteiskuntapoliittinen tehtävä."

Armeijan ja poliisin yhteydet natseihin

Talvisodan syttyminen v. 1939 vahdutti Euroopan fasistiset liikkeet osallistumaan sotimiseen Neuvostoliittoon vastaan. Suomeen saapui vapaaehtoisten joukossa merkittäviä fasistijohtajia Latviasta ja Tanskasta sekä rivifasisteja muualta Euroopasta ja yksi Hitleriä myötäilevä lehtimies USA:sta.

Talvisota toi uutta puhtia AKS:n toimintaan. Sodassa kaatui yhteensä 128 seuran valajäsentä, useimmat heistä upseereina. Seura katsoi lunastaneensa kaatuneidensa kansallisen vallankumouksen johtajuuden: "Suomen kansan taistelu sotatalvena ei ollut muuta kuin AKS:n oppien ehdotonta ja täydellistä tunnustamista". (Suomalaiset fasistit 342)

Valtiollisen poliisin nuorempi apulaispäälikkö Bruno Aaltonen alkoi lämmittellä jo talvisodan aikana Suomen suhteita Natsi-Saksaan. Hän kirjoitti helmikuussa 1940 vanhoille tuttavilleen Reichssicherheitshauptamtin hallinto-osaston päälliköille Werner Bestille ja Gestapon päälliköille Heinrich Müllerille. Toukokuussa Valtiollinen poliisi ryhtyi avustamaan Saksan tulevia sotilaallisia valmisteluja luovuttamalla Suomeen paenneen Latvian turvallisuuspalvelun apulaispäälikön Saksan ja NL:ä koskevaa tiedustelutietoa natsien käyttöön.

Suomalaiset toimivat natsien

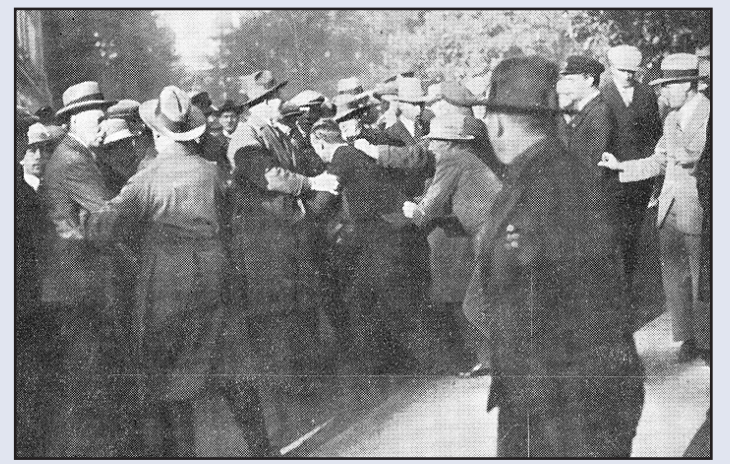
liittolaisina Toisessa maailmansodassa. Joulukuussa 1940 laadittuun Barbarossa suunnitelmaan liittyi merkintä: "Suomen armeijan tehtävät: pikainen naamioitu liikekannallepano. Osallistuminen hyökkäykseen Rovaniemen alueelta mikäli mahdollista valiojoukoin. Tähän tarkoitukseen määrättävä 2 suomalaista divisioonaa (suuremmalle määrälle joukkoja ei ole tilaa). Hyökkäys Laatokan molemmin puolin Laatokan kanavalle ja Syvärille. Tähän tehtävään asetettava Suomen armeijan pääosa... Kesäkuun 22. päivästä (1941) alkaen, jolloin Hitler ilmoitti, että Suomi tulee käymään sotaa yhdessä Saksan kanssa, Suomen armeijan ja Suomessa olleiden saksalaisten joukkojen hyökkäys kehittyi täsmälleen niiden operaatio-suunnitelmien mukaisesti, jotka oli jo useita kuukausia aikaisemmin laadittu Saksan ja Suomen yleisesikuntien neuvotteluissa sekä vahvistettu Salzburgissa." (Lähde: O.W. Kuusisen valitut teokset, s. 338–341, Edistys, Moskova)

Sosiaalidemokraatit ja fasismi

Suomen Aseveljien Liitto perustettiin Helsingissä 4.8.1940. Kokoukseen osallistui kaikkiaan noin 200 aseveliyhdistyksen edustajaa kutsuun Suomen. Kokous kutsui marsalkka Mannerheimin liiton ensimmäiseksi kunniajäseneksi. Puheenjohtajaksi valittiin kenraalimajuri Paavo Talvela (jääkäri ja heimosoturi). Liittotoimikunnan varapuheenjohtajaksi valittiin SAK:n sihteeri Jorma Tuominen (SDP) ja toiseksi varapuheenjohtajaksi kouluneuvos L. Arvi P. Poijärvi. Kun tämä valittiin liiton pääsihteeriksi, puheenjohtajistoon valittiin professori N.A. Osara (AKS).

"Aseveljiliitto oli suora yritys saattaa voimaan rintamamiesten yhteenkuuluvuudentunteeseen perustuva poliittinen linna-rauha, joka heikentäisi puolueiden vaikutusvaltaa ja valmisteli tietä kansalliseen yksimielisyyteen vetävän autoritaarisen Suomen rakentamiselle." (Suomen fasistit s. 356). Sosiaalidemokraattisen puolueen yhteyteen perustettiin kesällä 1940 Raivaajat-järjestö. Sen johdossa toimivat mm. Elannon sihteeri Kullervo Kulmala ja SAK:n puheenjohtaja Eero A. Vuori sekä asevelisocialisti, kapteeni Kalle Lehmus ja Väinö Leskinen. Lehmuksen ymmärrys fasismin kohtaan syveni niin paljon, että hän kuului v. 1942 laajennettuun SS-vapaaehtoistoimikuntaan.

Raivaajien kirjeessä 30.11.1940 parlamentin sosialisteille todettiin mm.: "Koko kansallamme on varsin tärkeätä, että työväenliikkeemme omaksuu kaikista ennakkoluuloista vapaan asenteen myöskin Saksan ja Italian kansojen suorittamaa kansallista uudistus-työtä kohtaan pyrkien siihen tutus-

Fasistien toiminta oli 30-luvulla rajua meininkiä. He tuhosivat 28.3.1930 Vaasassa "Työn Äänen" kirjapainon. Asia oli esillä 4.6.1930 Vaasan raastuvanoikeudessa. Sosialistisen työväenpuolueen edustajana oikeudessa esiintyi Asseri Salo (STP:n kansanedustaja). Lapualaisfasistit kokoontuivat raastuvanoikeuden eteen ja huusivat "Asseri autohon". Hänet otettiin kiinni väkivalloin, pahoinpideltiin, vietiin Lapualle ja muilutettiin Viitasaarelle. Eteläpohjanmaalle lapuanliike julisti voimaansa ns. "Lapuan lain". Kuva "Kipinästä tuli syttyä" - kirjan kuvitusta.

tumaan objektiivisesti, mutta korostaen samalla sitä, että Suomen kansan on itsensä löydettävä ne keinot ja menettelytavat, joita sen on käytettävä onnellisemman tulevaisuuden saavuttamiseksi." (Suomalaiset fasistit s. 357)

Kansallismielinen oikeistopopulismi on vahvistunut

Suomen liittäminen v. 1995 Euroopan unioniin ja siirtyminen v. 2002 euroon tarkoittivat käytännössä uusliberalistiseen talousmalliin siirtymistä. Unionin neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkuminen – on toteutettu lakkauttamalla ja yksityistämällä valtion liikeyrityksiä ja valtioenemmistöisiä osakeyhtiöitä, romuttamalla Suomen pankin asema, tuhoamalla Posti- ja lennätinlaitos, luopumalla valtion kannattavista tytäryhtiöistä, yksityistämällä kunnallisia palveluita sekä antamalla maan luonnonvarat kansainvälisten sijoittajien käyttöön. Valtion tuotantosektorin tuhoaminen on kasvattanut olennaisesti pysyvää pitkäaikaistyöttömyyttä Suomessa. Uusliberalismiin olennaisesti kuuluva valtion tarjoamien peruspalveluiden supistaminen ja sosiaalipolitiikan tiukat säästöohjelmat ovat synnyttäneet Suomeen yli miljoonan köyhyysrajan alapuolella tai sen liepeillä elävän ihmisjoukon. Markkinatalouden elementtejä on tuotu mukaan julkishallintoon. Kaikki tämä on luonut pohjan fasismin uudelle esiinmarssille Suomessa.

Kansallismieliset, äärioikeistolaiset puolueet ovat vahvistaneet 2010-luvulla merkittävästi asemaansa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja niiden kansallisissa parlamenteissa. Valkoiset työväenpuolueet väittävät ajavansa isänmaan asiaa, puolustavansa köyhä ja vähäosaisia sekä edistävänsä kansallista turvallisuutta. Nämä tuuliviiripuolueet ajavat kuitenkin käytännössä suurpääoman asiaa sekä edistävät muukalaisvihaa ja kotimaidensa militarisoimista. Kun kodit ja koulut eivät enää kykene kasvattamaan ihmisoikeuksia kunnioittavia kansalaisia, kasvatus jää kaveripiiriin ja median varaan. Seura tekee tunnetusti kaltaisekseen. Tietämätön ja tyytymätön ihmisjoukko on hyvä raaka-ainetta rasismille ja fasismille. Sille on helppo syöttää uskotavia viholiskuvia. Natsiliput liehuvat jo mielenosoituksissa, katupartiot partioivat kaduilla, vihapuheet pauhaavat sosiaalisessa mediassa ja

lotat hilluvat Linnan juhlissa. Eduskunnassa istuu jo kansallissosialismin nimeen vannovia kansanedustajia. Valkoisia perinteitä vaalitaan Suomessa yhä julkisemmin.

Nykyfasismi

Nykyfasisteille "biologisten teemojen rinnalle vähintään yhtä tärkeäksi on kohonnut kulttuurillinen rasismi: ajatus siitä, että kulttuurisesti erilaiset ihmiset ovat kerta kaikkiaan yhteen sovittamattomia ja heidät on sen takia pidettävä oman yhteiskunnan ulkopuolella rajoittamalla ankarasti maahanmuuttoa." Heille on ominaista lisäksi "kaikkea perinteistä halveksiva kulttuurimarxismi, sukupolvien vähemmistöjen oikeudet, feminismi, vasemmistolaisuus, ateismi ja monikulttuurisuus... Islamofobia on astumassa tai astunut antisemitismin asemaan maailmankuvan keskeisen salaliittoteorian moottorina." (Suomalaiset fasistit s. 462–464)

Voimassa olevassa Pariisin rauhansopimuksessa todetaan, "että tultuaan Hitlerin Saksan liittolaiseksi ja osallistuttuaan sen rinnalla sotaan Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liittoa, Yhdistynyttä Kuningaskuntaa ja muita Yhdistyneitä Kansakuntia vastaan, on osaltaan vastuussa tästä sodasta."

Rauhansopimuksen 8. artiklan mukaan: "Suomi, joka välirauhansopimuksen mukaisesti on ryhtynyt toimenpiteisiin hajoittaakseen kaikki Suomen alueella toimivat fasisminluontoiset poliittiset, sotilaalliset tai sotilaallisuontoiset järjestöt sekä muut järjestöt, jotka harjoittavat Neuvostoliitolle tai muille Yhdistyneille Kansakunnille vihamielistä propagandaa, sitoutuu olemaan vastaisuudessa sallimatta senluontoisten järjestöjen olemassaoloa ja toimintaa, joiden tarkoituksena on kieltää kansalta sen demokraattiset oikeudet."

Matti Laitinen

Lähteet:

Oula Silvennoinen, Marko Tikka ja Aapo Roselius: Suomalaiset fasistit – mustan sarastuksen aineet, WSOY 2016; Leo Martti Nieminen: Suur-Suomi saasta, Laatu-lehti Ky, 1975; Wikipedia, Finlex.fi; Hannes Salovaara: Eläinten maailma, s. 323–325, Otava 1933; O.W. Kuusisen valitut teokset, s. 338–341, Edistys, Moskova

”Menneisyys otettiin takaisin” (2)

Vuoden 1989 vastavallankumous DDR:ssä, kapitalistisen sekasorron paluu ja sitä seurannut romahdus, tieteellinen maailmankatsomus ja Kreikan kansan taistelu monopolien diktatuuria vastaan johti vuoropuheluun Margot Honeckerin kanssa.

Margot Honecker (17.4.1927-6.5.2016) toimi opetusministerinä DDR:ssä (1963 – 1989) ja oli Erich Honeckerin leski (1912 – 1994). Erich Honecker oli SED:n pääsihteeri ja valtion päämies vuodesta 1971 – 1989. Margot Honecker ei antanut aikaisemmin lausuntoja lehdistölle, sen jälkeen kun hän lähti vapaaehtoiseen maanpakoon Chileen. Margot Honecker poistui keskuudestamme 6.5.2016.

V. 2014 lokakuussa julkaisi kreikkalais-makedonialainen uutistoimisto ANA-MPA alla olevan haastattelun voimakkaasti lyhennettynä. Pitkä versio oli tarkoitettu lehden tilaajille. Sittemmin saksalainen Junge Welt julkaisi marraskuussa 2015 laajemman version. Ruotsin kommunistien lehti Riktpunkt julkaisi n:o 10:ssä (2015) Margot Honeckerin haastattelun kääntämällä Junge Weltin artikkelin ruotsiksi. Riktpunktista artikkelin Kansan äänelle suomensi Wäinö Pietikäinen. Nyt julkaistaan kirjoituksen toinen osa.

Mitä te sanotte vainajista muurin vaiheilla?

Vainajia oli lukuisia, pakolaisia ja rajavartijoita. Väkivaltainen kuolema on aina valitettava tapaus. Jokainen pakolainen, joka kuoli luvattomassa rajanylityksessä, oli yksi liikaa. Se aiheutti surua monissa perheissä. Poliittisessa vastuussa olevat valittivat omaisten ohella. Oli valitettavaa, että nuoret ihmiset eivät osanneet ottaa vastuuta elämästään ja seurasivat länsiagenttien houkutuksia ja ylittivät rajan laittomasti.

1990 haastettiin rajavartioita oikeuteen kuolemantapauksista, vaikka he toimivat DDR:n lakien mukaan. Myöskin poliittisia johtajia tuomittiin vankilaan, kuten heille oli jo tehty natsiaikana, taistelustaan fasismia vastaan. Länsi-Saksan tuomioistuimet tuomitsivat. Niitä ei koskaan ollut puhdistettu fasisteista.

-Mitä hyvää näitte DDR:ssä ja mitä olisitte voineet tehdä paremmin ”ensimmäisessä saksalaisessa sosialistisessa valtiossa”.

DDR:ssä oli joka kansalaisella oma paikkansa. Kaikilla lapsilla oli ilmainen koulutus ja sopiva työ valmistumisen jälkeen. Työ ei ollut pelkäämään rahan tienaamista. Sukupuolten välisiä palkkaeroja ei ollut, oli vain kysymys suorituskyvystä. Naisten tasa-arvo ei jäänyt vain paperille. Lasten ja vanhusten hoito oli taattu laissa. Lääketieteellinen hoito oli ilmainen ja kulttuuri ja vapaa-ajan aktiviteetit olivat kohtuuhintaiset. Sosiaalinen turvallisuus oli itsestään selvyyttä. Ei ollut kerjäläisiä eikä kodittomia. Maassa oli solidaarisuushenki ja monet työskentelivät yhteisen hyvän vuoksi.

DDR ei ollut paratiisi. Oli puutteita arkielämässä ja sen politiikassa. Tehtiin päätöksiä, joissa päättäjät eivät aina olleet tilanteen tasalla. Mutta verrattuna tämän päivän tilanteeseen useimmissa kapitalistisissa maissa, niin olosuhteet DDR:ssä muistuttivat paratiisia. 25 vuodessa on kasvanut uusi sukupolvi, jolla ei ole omia muistikuvia DDR:stä. Unohdus. Ja sen varaan länsisaksalaiset satsaavat propagandassaan. Mitä enemmän aikaa kuluu sitä törkeämmäksi valheet käyvät.

Palatakseni teidän kysymykseen oli kyllä paljon, jonka olisimme voineet tehdä paremmin, olisi pitänyt käydä enemmän keskusteluja ajankohtaisista kysymyksistä ja ongelmien ratkaisusta. Mutta on kyseenalaista, olisimmeko voineet pelastaa silloin vallitsevissa olosuh-

teissa.

-On ollut paljon puhetta Stasista. Kuinka sen toiminta sopi talonpoikais- ja työläisvaltion?

Ilman pidempiä puheita se oli välttämättömyys. Ensimmäinen talonpoikais- ja työläisvaltio oli silmätikuna saksalaisille kapitalisteille. He taistelivat meitä vastaan kaikin keinoin. Jo DDR:n perustamisesta saakka jouduimme tekemisiin terrorin ja solutuksen kanssa ja maahan lähetettiin agentteja. Länsi-Berliinissä toimi koko maailman vakoilujärjestöt. Teufelsbergin kukkulalta jenkit kuuntelivat satojen kilometrien syvyydelle itään päin.

DDR:n turvallisuuspalvelu oli jaettu ulkomaaosastoon, vastavakoiluun ja Turvallisuusministeriöön. Kyseessä oli täysin laillinen toiminta, jollaista kaikilla valtioilla on. Vuoden 1990 ”Stasista” maalattiin piru seinälle. Sen palveluksessa olleita pilkattiin, valheita valheidelle päälle kerrottiin Stasista, kirjoitettiin joukko kirjoja, tehtiin elokuvia ja perustettiin mielikuvituksellisia museoita ja esitettiin mielettömiä väitteitä ”hirveästä Stasista”.

Jos verrataan nykypäivän vakoilujärjestöjen toimintaa ja terroria, niin siinä kalpenee Stasin rooli DDR:ssä. Nykylvakoilulaitosten suuruisiin tehtäviin ei DDR:ssä olisi koskaan ollut varaa. Niin kauan kuin DDR oli vihollisten hyökkäyksen kohteena, niin tarvittiin Stasi torjumaan hyökkäyksiä. Nyt kun ei enää ole DDR:ää, niin ei myöskään tarvita Stasia. Turvallisuuspalvelut eivät ole vain vaarallisempia tänä päivänä, vaan vähemmän tarpeellisia kuin silloin. Tiedustelupalvelut tulisi lakkauttaa koko maailmassa.

-Teitä on syytetty siitä, että olette ministerinä ollessanne militarisoineet opetuksen, kun siihen liitettiin kodin puolustus. Pitääkö se paikkansa?

On vain ihme, että minua ei ole syytetty esikouluopetuksesta, joka alkoi 3-vuotiaana ennen peruskoulua, jossa sitten hyvin koulutetut opettajat opettivat humanismin hengessä rauhan puolesta ja muiden kansojen kunnioittamisesta. Mutta että opetukseen liittyi pari tuntia kodin puolustusta, niin lännessä sitä nimitettiin opetuksen militarisoinniksi.

Ministeriössä oli yksimielisyys, että ennen asevelvollisuutta yläasteen kouluissa oli kohtuullista antaa perustavanlaatuista tietoutta asevelvollisuuteen valmistautuessa. Asevelvollisuus kesti lain mukaan 18 kuukautta. Ehkä se ei ollut parhain

Margot Honecker oli merkittävä poliittinen vaikuttaja ja toimi DDR:n opetusministerinä vuosina 1963-1989

ajatuksemme, mutta on aina helpoa olla jälkiviisas.

-Oletteko edelleenkin marxilais-leniniläinen? Oletteko edelleenkin kommunisti ja miksi?

Minulle se ei ole vain määritelmä, sillä olen kommunisti. Aatteelle uskollinen ei ehkä ole paras ilmaisutapa. Marxilais-leniniläisyys on maailmankatsomus, eräs tapa ymmärtää maailman tapahtumia, ymmärtää sen lainalaisuuksia ja siten suunnistaa elämässä. Jotkut uskovat korkeimman ohjaukseen ja toiset, että kaiken on kohtalo määrännyt. Me kommunistit olemme materialisteja ja seuraamme tieteellistä maailmankatsomusta. Näin ollen kaikki on ihmisten luomaa. Riisto ja sorto ei ole jumalien tahdosta riippuvaa eikä minkään muunkaan, joka meidän tulisi hyväksyä. Oikeudenmukaisemman ja rauhanomaisemman puolesta on syytä taistella nyt jos koskaan. Tulee estää, ettei kansoja tuhota sodilla, nälällä ja kulkutaudeilla. Luonnonvaroja ei tule riistää kapitalistien voiton tavoittelussa. Ihmisyydellä on vain tulevaisuus, jos kapitalistien pankki- ja muu taloudellinen valta murretaan. Mutta vapaaehtoisesti pääomapiirit eivät luovu vallastaan.

-Pidätkö edelleenkin yhteyttä vanhoihin tovereihin? Esi-merkiksi DKP:hen Saksassa, KKE:hen Kreikassa taikka muihin?

Minulla on hyvät suhteet DKP:hen, KPD:hen ja Die Linkeen Saksassa. Myöskin länsisaksalaiset pitävät yhteyttä kirjeitse, vaikka en ole heitä koskaan tavannut. Jotkut tulevat vielä tapaamaan tänne Chileen. Internetin avulla pysymme maailman tilanteen tasolla jatkuvasti. Vaikka elää Andien takana, niin ei ole kuussa.

-Kuinka arvioitte Euroopan nykytilannetta esimerkiksi Kreikassa ja sen pakkosäästöpolitiikkaa, kun Syriza on vallassa?

Syriza on muodostanut hallituksen kaksi kertaa, mutta sillä ei ole mitään valtaa. Valta on edelleenkin kotikapitalisteilla, vaikka ulkomaalainen pääoma saa entistä enemmän jalansijaa.

Eurooppa on jaettu köyhien ja rikkaiden välillä myös. Suurvaltojen kilpailu voitoista ja vallasta kasvaa koko ajan. Tämä Eurooppa on alusta saakka ollut monopolikapitalistien projekti, imperialistinen konstruktio lujittamaan monopolien valtaa. Jo EU-sopimus pitää sisällään demokratian ja sosia-

KUVA: HEIKKI WÄNNIKKO

DDR:ssä Leunassa sijaitsivat Euroopan suurimmat kemian tehtaat, jossa työskenteli n. 30000 työläistä. DDR:n miehityksen jälkeen tehtaat joutuivat ”miehitysvirasto” Treuhandin (Mandatgebiet) haltuun, joka möi ne yhden markan hinnasta. Uusi omistaja lakkautti tehtaat, ajoi työläiset ”pellolle” ja sai haltuunsa tehtaan aiemmat markkinat. Tekosyyksi tehtaiden alasajoon mainittiin mm. ympäristökykykykymykset. Kuva otettu v. 1998 entiseltä Thälmanplatsilta tehtaan tislaukolonniin suuntaan.

liturvan alasajon. Poliittikkaa ohjailee kansainvälisen pääoman tavoitteet. Vahvemmat valtiot syöksevät heikommat tuhoon.

Vasemmiston keskuudessa elää vielä ajatuksia, että Eurooppa voidaan pelastaa reformoimalla. EU:n instituutiot ovat kuitenkin Kreikan kohtelussa paljastaneet oikeat karvansa ja reformit ovat vain illuusioita. Kreikalle tuputetaan saksalaista Treuhand-järjestelmää, joka sai alkunsa 1941 Ukrainassa ja sittemmin sovellettiin DDR:ssä yhteiskunnallisen ja puolueomaisuuden takavarikoinnissa. Tästä instrumentista oli tuhoisat seuraukset DDR:lle. Heikoimmat yritykset lakkautettiin ja parempikuntoiset luovutettiin entisille omistajille, joiden omaisuus sodan jälkeen kansallistettiin kansanäänestyksen jälkeen. Tämä johti teollisuuden alasajoon yksityistäjien taholta. Siinä sauhusi yhdessä yössä satojatuhansia työpaikkoja. Puhtaaksi viljelty kapitalismi sai vallan idässä. Myöskin Länsi-Saksassa alkoi sosiaalinen ja palkkojen alasajo, kun poliittista kilpailua ei enää ollut.

Olen erittäin huolestunut, että monopolien valta ja saksalaisen imperialismin kasvaa Euroopassa. Molemmista maailmansodissa saksalainen imperialismi ei saavuttanut tavoitteitaan, mutta se ei ole vielääkään niistä luopunut ja on edelleenkin valmis, vaikka sodan avulla valtapyrkimystensä toteuttamiseen. Se ei onnistunut aseina 1918 eikä 1945.

Olen seurannut mielenkiinnolla Syrizan yrityksiä protestien torjua monopolien diktatuuria. Meidän tulee kuitenkin olla realisteja. Monopolien vastaisessa taistelussa puuttuu eväät riistetyiltä ja sorteilta. Vaikka vasemmiston suunnalla on jonkin verran aktiviteetteja, niin kuitenkin puuttuu rajoja ylittävä solidaarisuusliike. Kreikassa imperialistit ovat lyöneet lekalla murskaksi kaikki illuusiot, joten puheet reformeista ovat vailla pohjaa. Näin ei voida rakentaa toisenlaista Eurooppaa.

-Onko sosialismi edelleenkin vaihtoehto yleisesti ja erikoisesti Euroopassa?

Miten muuten? Jos ihmisyyttä ei halua vajota barbariaan, niin sosialismi on ainoa vaihtoehto.

-Kuinka te elätte nykyisin? Te hävisitte oikeudenkäynnin Saksaa vastaan takavarikoidusta omaisuudesta.

”Takavarikoitu vaikuttaa ehkä suurpiirteiseltä. Kyseessä on meidän säästöt vanhuuden varalle, kuten monilla muillakin entisillä DDR:n kansalaisilla. Vastaavasti on entisiltä DDR:n kansalaisilta alennettu eläkejä. Saan normaalin saksalaisen eläkkeen.

-Onko teillä jotain erikoista kerrottavaa Kreikan kansalle? Kun kansalaiset kärsivät instituutioiden määräämistä pakotteista?

Ajattelen kunnioituksella, sympatialla ja solidaarisuudella Kreikan kansaa. Kun ajattelen Kreikkaa, niin muistan Manolis Glezosin, joka otti alas hakaristilipun Akropolisissa silloin, kun minäkin taistelin fasismia vastaan. Mielessäni on ne tuhannet kreikkalaiset, jotka saivat fasistihallinnon aikana turvapaikan DDR:ssä. Tarkoitin fasistikenraalien vallankaappauksista 1967, josta erikoisesti kärsivät lapset. Mikis Theodorakis sai vankilaan satoja tuhansia kortteja lapsilta DDR:stä. Hänen musiikkinsa ja erikoisesti Pablo Nerudan ”Canto general” sävellykset, jotka esitettiin DDR:ssä, teki syvän vaikutuksen minuun.

Kreikan historia on täynnä vastoinkäymisiä, joita kansa on joutunut kokemaan. On vanha saksalainen sanonta, että se joka taistelee voi voittaa, mutta joka ei taistele on jo hävinnyt. Kreikkalaiset tietävät, miten taistellaan oikeuksiensa ja kotimaansa puolesta. Sen on heidän historiansa todistanut. Solidaarisuus koko maailmassa tukee heidän taisteluaan.

Riktpunktista käänsi Wäinö Pietikäinen

DDR valmisti korkealaatuisia tuotteita. Kuvassa suosittu MZ, TS 250 moottoripyörä 1970 luvulta. Miehityksen jälkeen MZ-tuotantoa pyöritettiin eri omistajilla keinottelun välikappaleena. Tuotanto lopetettiin kolme vuotta sitten.

Yhtenäinen vaalipäivä 2016

Valtapuolue mobilisoi hallinnon kautta äänestäjiä

Tuolloin Putinin valtapuolue eli Yhtenäinen Venäjä (YV) mobilisoi merkittäväällä tavalla valitsijajoukkonsa puhtaasti hallinnollisilla toimenpiteillä. Valtion palkkatyöntekijät - virkamiehet, poliisit, opettajat, lääkärit - saavat ohjeistuksen ei ainoastaan saapua vaalipaikalle, vaan myös äänestää YV:n ehdokkaita. Mutta miten tämä asia varmistetaan? No esimerkiksi siten, että edellisissä vaaleissa valtion budjetista palkan saaneita vaadittiin usein kuvaamaan matkapuhelimelleen äänestyslipukkeen, jossa oli myös merkinä äänestyksestä valtiovalan ehdokkaan puolesta.

Varmoja äänestäjiä "Putinilla" ei ole tarpeeksi

En tahtoisipaisutella asia, mutta on sellaisiakin ihmisiä, jotka äänestävät vilpittömästi Yhtenäistä Venäjää. Paitsi muutamaa prosenttia väestöstä, jotka ovat todella hyötynneet aineellisesti YV:n vallassaolon vuosina, tähän tukiryhmään kuuluvat ensinnäkin ihmiset, jotka äänestävät vaaleissa mitä tahansa valtiovaltaa ja toiseksi tämä osa äänestäjistä hyväksyy kokonaisuudessaan Putinin toiminnan, jonka nimissä Yhtenäinen Venäjä esiintyy. Kolmanneksi vielä hiljattain tähän joukkoon kuuluvat eläkeläiset, joiden eläkkeitä indeksoitiin säännöllisesti - erityisesti kun otetaan huomioon, että kyseessä on kansalaisten aktiivisin äänestäjäjoukko. Ja olkoon, että eläkkeiden indeksointi tapahtui inflaation virallisen ja huomattavasti alennetun kurssin perusteella, niin eläkeläiset olivat kaikesta huolimatta kiitollisia siitä Putinille ja vastavasti Yhtenäiselle Venäjälle.

Tästä huolimatta vaalikampanjan ja itse äänestyksen enemmän tai vähemmän rehellisen toteutuksen tapauksessa valtapuolue olisi varmasti hävinnyt vaalit, koska sen kansanedustajat melkein poikkeuksetta hoitavat vain omia asioitaan eivätkä paljoakaan välitä valitsijoistaan. Tästä syystä myös vaaleihin sallitaan osallistua vain valtiovalalle joaalien poliittisten puolueiden (tavalla tai toisella epälojaalit ehdokkaat tavallisesti siirrettiin syrjään jo rekisteröitymisen aikana) ja itse "vaaleissa" Yhtenäiselle Venäjälle laskettiin lisää ääniä yhtä paljon kuin se sai todellisuudessa.

Protestit pakottivat valtaapitävät myönnetyksiin

Niin kauan kuin Venäjän talous jatkoi kasvuaan (olkoonkin että kasvu oli huomattavasti hitaampaa kuin mitä voitokkaissa virallisissa raporteissa ilmoitettiin) koko kyseinen järjestelmä toimi enemmän tai vähemmän menestyksellisesti aiheuttamatta erikoisempia protesteja väestön taholta. Mutta kun v. 2008 puhkesi talouskriisi, niin kansan tyytymättömyys elintason alenemisesta ilmeni vv. 2011 - 2012 monituhattapäisissä mielenosoituksissa, joissa ihmiset vaativat "rehellisten vaalien" pitämistä.

Silloin kadun painostuksesta viranomaiset jonkin verran liberaalisivat vaalilainsäädäntöä antamalla luvan rekisteröidä uusia poliittisia puolueita, luvan aluejohtajien suorien vaalien järjestämiseen, asenta-

Jo aika pitkään kaikki vaalit Venäjällä - sekä paikalliset että alueelliset ja myös liittovaltiolliset - järjestetään tarkasti yhden kerran vuodessa, yhtenäisenä vaalipäivänä. Tänä vuonna kyseessä ovat parlamenttivaalit. Katsotaan, että siten säästyy valtion rahoja. Periaatteessa se on täysin tervejärkinen ajatus (näin tehtiin myös Neuvostoliiton aikoina), mutta tähän liittyy yksi pulma - vuodesta 2013 lähtien tämä samainen vaalipäivä on syyskuun toinen sunnuntai. Ja koska loppukesänä on mahdotonta käydä täysimääräinen vaalikampanja (esimerkiksi elokuu on suosituin lomakuukausi), niin äänten rehellisenkin laskennan tapauksessa vaalit voittaa se, jolla on yhtenäisempi ja järjestäytyneempi valitsijajoukko, jota ei yleensä tarvitse agiteerata.

Kuva: Heikki Mannikko

Venäjällä kommunistit ovat vahva voima. Vapaissa vaaleissa Venäjän kolmanneksi suurimmassa kaupungissa Novosibirskissa pormestariksi valittiin äänten selvällä enemmistöllä kommunisti. Artikkelin kirjoittaja ennakoii, että vapaissa vaaleissa Venäjällä kommunistit voittavat.

malla äänestyspaikoille video-valvontakameroita jne. Mutta kun protestiaalto alkoi laantua niin viranomaiset tukehduttivat menestyskellisesti protestit ja tekivät sisällyksettömiksi poliittiset myönnetyksensä ja muuttivat ne fiktioksi.

Taluskriisi on pahentunut

V. 2013 ja erityisesti v. 2014, kun Krimin menestyksellisen pakkoliitoksen yhteydessä Venäjään tapahtui isänmaallinen nousu ja toimivan valtiovalan arvovalta oleellisesti koheni, niin "ylhäällä" ilmeisesti päätettiin, että nyt voidaan hallita vanhaan tapaan ja palattiin itse asiassa entiseen "hallitun demokration" malliin.

Mutta valitettavasti juuri v. 2014 alkoi taluskriisin uusi vaihe tai tarkemmin sanottuna kriisi ei ollutkaan pysähtynyt. Tällä kertaa kriisiä syvensivät oleellisesti Lännen sanktiot sekä Venäjän vastasanktiot. Tämän tuloksena riippumattomien taloustieteilijöiden arvion mukaan, johon joukkoon myös tämän artikkelin tekijä laskee kuuluvansa, vuodesta 2014 venäläisten elintaso on laskenut noin kaksinkertaisesti ja eurooppalaisilla menetelmillä laskettu keskipalkka on noin 180 euroa.

Yhtenäinen Venäjä häviää kommunisteille

Tähän on lisättävä se, että tämän vuoden alusta lähtien viranomaiset kieltäytyivät työssäkäyvien eläkeläisten eläkkeiden indeksoimisesta (näin ollen vain inflaation takia, joka oli viime vuonna virallisesti 12 %, heidän reaalityönsä nopeasti laskevat) ja työssä käymättömien eläkeläisten lain edellyttämä indeksissä oli tänä vuonna vain 4 %, joka on huomattavasti vähemmän kuin inflaation taso.

Näillä toimillaan viranomaiset vieraannuttavat itsestään huomattavan osan Venäjän eläkeläisistä, jotka kuten tuli jo todettua, muodostavat valtapuolueen valitsijajoukon ydinosa. Ja jos päätös eläkkeiden indeksoinnin kieltämisestä tänä vuonna pysyy voimassa, niin niin silloin Yhtenäistä Venäjää parlamentin (Valtionduuman) tulevissa vaaleissa odottaa raskas tappio (tietenkin kyseessä ovat

äänestyksen todelliset luvut eikä vaalilautakuntien keksimät tulokset). YV häviää ennen kaikkea Zuganovin johtamalle Kommunistipuolueelle, jonka ideologiana on sosialidemokratian ja vasemmistonationalismin sekoitus sekä herra Zhironovskin johtamalle Liberaalis-demokraattiselle puolueelle (joka josain osin muistuttaa Perussuomalaisten puoluetta).

Asettavatko valtaapitävät toivonsa kansalliskaartiin?

Ollaanko Kremlissä valmiita vallan jakamiseen parlamentaarisen opposition kanssa? Nykyään kyseiset puolueet ovat Kremlin täydessä valvonnassa, mutta rehellisten vaalien tapauksessa Yhtenäinen Venäjä joutuu vähintäänkin muodostamaan vaaliliiton näiden puolueiden kanssa tai jopa luovuttamaan asemiaan vallankahvassa. Eikä ole selvää, miten mainitut puolueet käyttäytyvät tässä tilanteessa.

Jos näin ei käy, niin silloin taluskriisin jatkumisen ja kansan elintason jyrkän huononemisen oloissa monet ihmiset saattavat olla tyytymättömiä vilpillisten vaalien tuloksiin. Mihin sitten asettaa toivonsa Venäjän valtion yläkerros?

Joukkomittaiseen aivope-suunko? Mutta kuten tunnettua jääkaappi voittaa viime kädessä television ja lukuisten tunnusmerkkien perusteella tämä voitto on jo lähellä. Perustuuko edelleen toi-

Sergei Skvortsov

Entä hiljattain perustettu Kansalliskaarti, jonka perustehtävänä on nimenomaan kansan protestien neutralointi (hiljattain Uralilla Putinin kaartilaiset jo harjoittelivat työläisten lakon tukahduttamista)? Mutta onhan Napoleonkin sanonut, että pistimien päällä ei voi istua.

Valtaapitävillä "hihassa" välirokkaisu

Mikäli on uskomista olemassa olevaan tietoon ja mm. hovipolitiologien uutisvuotoihin, niin viranomaiset suunnittelevat suurin piirtein seuraavia toimenpiteitä.

Kyseinen ongelma eli kansan levottomuudet vääristelyjen vaalitulosten tai YV:n valian menetyksen yhteydessä rehellisissä vaaleissa pyrittään hoitamaan eräänlaisen välirokkaisun kautta. Koko Venäjällä ei tulla koskaan järjestämään rehellisiä vaaleja (valtiovaltaa myötäilevät politologit turvautuvat käyttämään epäselviä ilmaisuja, jotka voidaan tulkita seuraavasti: "tarvitaan rehellisempiä vaaleja"), mutta ongelmallisilla alueilla, missä protestit ovat eniten mahdollisia, vilppi ainakin äänestyspaikoilla on eliminoitava tai vähintään minimoitava. Realistisesti ajatellen nykyjärjestelmän oloissa rehelliset vaalit Venäjällä eivät ole yleensä mahdollisia. Pannos on liian suuri - sekä vaikutusvalta että myös raha - ja "paikalliseliitit" tuskin suostuvat luopumaan niistä.

Vaalijärjestelmä pehmentää YV:n vaikeuksia

Yhtenäisen Venäjän mahdolliset tappiot puoluelistojen äänestyksen tapauksessa on tarkoitus hyvitää yhden mandaatin äänestysalueiden vaaleissa. Nimittäin ensimmäisen kerran vuoden 2013 jälkeen Venäjän parlamenttivaaleissa käytetään sekajärjestelmää - puolet kansanedustajista valitaan puoluelistojen perusteella ja puolet -vaalialueiden äänestyksen perusteella. Periaatteena on se, että vaalikampanjan aikana Yhtenäisen Venäjän todellinen ehdokas ei paljasta tukijaansa ja vaalien jälkeen vain

vo valtiovalan myyttisten 80 % kannatukseseen? Mutta onko Venäjän valtiovalta niin paljon etäännynt elämästä, että se itse uskoo keksimiinsä kaskuihin?

liittyy valtapuolueen parlamenttiryhmään. Jos YV:n häviö muodostuu todella mittavaksi, niin eräiden hovipolitiologien epäselvien lausuntojen perusteella ei ole poissuljettu parlamentaarisen opposition eräiden vaikuttajien vetäminen mukaan hallitukseen.

Mitä tulee taas protesteihin, niin ilmeisesti katsotaan, että ainakaan lähiaikoina ne eivät tule muodostamaan suurempaa vaaraa nykyjärjestelmälle (tosiasiasa sellainenkin on mahdollista). Tästä huolimatta protestien osanottajia uhkaa selvästi juuri perustettu Kansalliskaarti ja taas ne, joita viranomaiset pitävät sinisilmäisesti protestien mahdollisina järjestäjinä (vaikka sellaiset tapahtumat syntyvät useammin vaistonvaraisesti) - esimerkiksi Navalnyi - pyritään neutralisoimaan poliisikeinoin.

Eläkkeiden indeksikorotukset ja vaaliliittoja opposition kanssa

Siitä huolimatta levottomuuksien laajuutta voidaan ennustaa väärin. Toisaalta Putin ei nyt muistuta kovin paljon Pinochetia ja järjestelmän nykyisen tilan huomioon ottaen todellinen diktatuuri on tuskinpa mahdollista. Mutta levottomuuksien kovakouraisella tukahduttamisella valtiovalta saattaa asettaa itsensä huonoon huutoon, mikä voi lisätä entisestään sen ahdinkoa yhteiskuntataloudellisen tilanteen huononemisen tapauksessa.

Näin ollen Venäjän eliitin kannattaisi tässä tilanteessa pienentää jonkin verran ruokahaluaan sekä suorittaa vaalien edellä eläkkeiden indeksoimisen inflaation tasolla (joka on joka tapauksessa todellisuutta alhaisempi). Kannattaisi jopa luvata eläkkeiden indeksointia työssä käyville eläkeläisille. Viimein olisi vakavasti harkittava myös vaaliliittoa parlamentaarisen opposition kanssa, joka suostuisi siihen mielihyvin - onhan jo nyt selvää, että Yhtenäinen Venäjä - projekti on selvästi epäonnistunut joka tapauksessa.

Kuten olen jo todennut, Venäjän eliitin keskuudessa on olemassa myös tällaisia mielpiteitä. Toisaalta ei ole olemassa varmuutta siitä, että nykyjärjestelmä on siihen riittävän joustava. Mutta kun eletään niin nähdään, miten tässä tulee käymään.

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri 13.06.2016

-toimituksen otsikointi-

Asukkaat vaativat: "Ei enää palaakaan keskuspuistosta"

Yli 100 vuotta pääkaupunkiseudun asukkailla on ollut käytössä laajat virkistysmahdollisuudet Helsingin keskustaan ulottuvassa Keskuspuistossa. Toistuvasti sen puolesta on jouduttu taistelemaan, koska sitä halutaan jatkuvasti pilkkua erilaiseen rakentamiseen.

Kuva: Heikki Mannikko

Kaupunkisuunnittelulautakunnan pj. Rautavalta kysyttiin 7.6. "miten asukkaiden mielipiteet on huomioitu keskuspuiston osalta?" "Varsin hyvin" kuului vastaus, vaikka puistoa aiotaan nakertaa yli 50 ha.

Tällä hetkellä Keskuspuistoa uhkaa sen katkaiseminen Haagan ja

Pirkkolan kohdalla, jonne nyt hyväksytyssä yleiskaavaehdotukses-

sa 50 hehtaarin alue on kaavoitettu rakentamiselle. Kokoomus ja Vihreät luovuttaisivat osan keskuspuistosta gryndereille.

Kaupunkisuunnittelulautakunnassa asia hyväksyttiin yksimielisesti. Myös SDP ja vasemmistoliitto hyväksyivät Keskuspuiston pilaamisen. Asukkaita puolustamaan on noussut "Keskuspuiston puolesta" ryhmä. Sen toimesta kerättiin Keskuspuiston puolesta 15 000 allekirjoituksen adressi.

Periksi kuitenkin ei anneta. Keskuspuistoon järjestetään 27.8. puiston pilaamista vastustava ihmisketju. Sinne kaikki tervetuloa pääkaupunkiseudun keuhkoja puolustamaan. (KÄ/toim.)

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Oikotie onneen

Vuosituhansia on ihmiskunnassa haettu helpompaa ratkaisua elämän tilanteisiin kuitenkin onnistumatta pitkällä tähtäyksellä.

Utopisteja

On ollut ”kolmannen tien” kulkijoita ja muita utopisteja. Ruotsissa Rudolf Meidner kehitti palkansaajarahaston idean. Olof Palme ei uskonut siihen oikein tosissaan. Hän uskoi kansainväliseen liennytykseen. Hänet itsensä liittolaisineen murhattiin. Palkansaajarahastot lakkautettiin yhdellä kynänvedolla ja kaikki rahat menivät konnain kukkaroon.

Oman lukunsa muodostivat liennytyksen arkkitehdit kuten Egon Bahr. Taitavana neuvottelijana hän loi Länsi-Saksan uuden idänpolitiikan. Toimeksiantajana oli Kruppin konserni, joka sodanjälkeisen ajan ohjasi Länsi-Saksan SDP:tä.

Kapitalismin ”kehitys”

Liennytyspolitiikka hurmasi monet myös työväenluokan piiris-

sä ja uskottiin kapitalismin kehittyneen. Luokkataistelu kuitenkin jatkuu ja työväenluokan vapautus on edelleenkin sen oma työ. Tyyppi-esimerkki oli Helsingin liennytykokous. Vannottiin Euroopan rajojen muuttumattomuuteen. Nyt tiedetään paremmin. Voimasuhteiden muuttuessa on alettu palata yli sata vuotta vanhoihin kuvioihin.

Monet uskoivat liennytykseen ja kapitalismin ”kehitykseen” tosissaan ja tekivät antaumuksella työtä utopististen päämäärien hyväksi. Kuitenkin jo Karl Marx totesi, että kapitalismin tavoite on aina enimmäisvoiton tavoittelu. Siihen pyrkiessään kapitalismi ei kaihda kauheimpiakaan rikoksia. Kapitalisti voi murhata, vaikka olisi vaarassa joutua huomenna hirteen.

Egon Bahr kuoli 20. elokuuta 2015. Hän näki jo elinaikanaan, millainen kapitalismi on. Ei ole tiedossa, kommentoiko hän koskaan elämäntyönsä tuhoamista.

Wäinö Pietikäinen

Jo on aikoihin eletty

Kun on kohta 75 vuotta maailman menossa ollut mukana, on tapahtumiakin eteen tullut monenkirjavina. Muistelmateoksessa niistä enemmän, nyt keskityn muuttamaan ajankohtaiseen tapahtumaan.

Erikoisin uutinen oli jennkisotilaitten saapuminen Suomeen harjoittelemaan sotimista Venäjää vastaan. Jenkit saapuivat kutsumatta, joka on kaikinpuolinen outo kylään saapuminen. Tasavallan presidenttikin sai tiedon tapahtumasta median kautta, mikä oli jonkinasteinen nöyryytys presidentille.

Entinen valtios sihteeri Risto Volanen varoitti jo v. 2011 SK-lehdessä olleessa jutussa Suomessa olevan käynnissä sotilasvallankaappaus. Ilmeisesti tämä on jo tapahtunut, koska valtaa Suomessa näyttää pitävän kenraalijuntta täydennettynä muutamalla äärioikeistolaisella persulla.

Toinen ihmetyksen aihe oli

maanviljelijöitten traktorimarssi Helsinkiin. Olisivat ottaneet kauhalisen sontaa päättäjille lahjaksi. Suomessa on kekulainen pääministeri, nyt ei pitäisi maamiehillä olla valittamista. Maanviljelijöitten pitäisi painostaa päättäjiä toimimaan Venäjän vastaisten pakotteiden poistamiseen mahdollisimman pian. Media antaa valheellista kuvaa pakotteiden vahingollisuudesta Venäjälle. Pieni Suomi on kärsinyt pakotteista valtavasti. Summaa ei kuitenkaan kansalaisille kerrota.

Ikuisena optimistina luotan siihen, ettei niin huonoa hallitusta tai eduskuntaa ole, etteivät ne elinaikanaan tekisi edes yhtä hyvää päätöstä. Toivottavasti valtioneuvosto päättää Jämsän pysyvän Keski-Suomen maakunnassa. Pirkanmaalle haluaville on olemassa vapaa muutto-oikeus. Tampereella on mukava käydä, mutta poispääsy on vielä mukavampi.

Reino Welling Jämsänkoski

Kuka omistaa sinut?

Ihmisen geeneistä viidesosa on vaadittu yhdysvaltalaisiksi immateriaalioikeuksiksi. Pitäisikö kennekään omistaa geenejämme? Mitä tapahtuu, kun geenien omistus voi tehokkaasti estää elämää säilyttävän hoidon edistymisen?

USA:n patenttitoimiston riidanalaisimmat patentit ovat BRCA1 ja BRCA2, jotka liittyvät munasarja- ja rintasyövän suureen riskiin. Nyt Myriad Genetic Laboratories omistaa ne. Se kehitti ja alkoi markkinoida 1996 ”BRCAAnalysis”-testiä, joka ennustaa mahdollisten syöpää aiheuttavien mutaatioiden läsnäolon.

Testin hinta oli 3000 US\$, mutta yhtiö lupasi, että se voisi lopulta pudottaa hinnaksi 300 US\$. Tätä ei koskaan tapahtunut, koska patentin haltijalla oli oikeus estää ketään toista osapuolta kopioimasta patentoituja jaksoja. Tämä yksi testi tuotti yli 80 prosenttia Myriad Genetics’in monen miljardin dollarin liikevaihdosta.

Oikeusjuttu

Yhdysvaltojen kansalaisvapauksien

liitto ACLU päätti 2009 haastaa ihmisen geenien patentoimisen oikeuteen laillisin perustein. ACLU edusti yli 20 lääketieteellistä organisaatiota, perinnöllisyystieteilijää, naisten terveysryhmää ja potilaita, joita ei voinut tarkastaa estävien patenttien vuoksi. ACLU väitti, että Myriadin patentti on ristiriidassa patenttilain kanssa.

Tapaus meni korkeimpaan oikeuteen. Julistettiin 2013, että Myriadin patentit olivat pätemättömät, koska ne eivät luoneet tai muuttaneet mitään geneettisestä informaatiosta, joka on koodattuna BRCA1- ja BRCA2-geeneihin. Nukleotidien sijainti ja järjestys olivat olemassa luonnossa ennen kuin Myriad löysi ne. Yhtiö yksinkertaisesti havaitsi, mitä oli jo siellä geeneissä eikä luonut mitään uutta.

Ei ole maailman laajuista yksimielisyyttä siitä, pitääkö osille ihmisen genomia taata suojaus immateriaalioikeuksia vastaan. Myriadin patenttien tulisi hälyttää siitä, että lääkeyritys voi epäoikeudenmukaisesti tehdä rahaa, vaikka syöpää ennustavia testejä voisi myy-

dä kymmenesosan hintaan. Samat patentit tukahduttavat diagnostista testausta ja tutkimusta, jotka voisivat johtaa monien naisten paraneamiseen.

Ihmisen genomi

On laaja yhteisymmärrys siitä, että ihmisen genomi on osa ihmiskunnan yleistä perintöä. Tähän kuuluu Yhdistyneiden Kansakuntien julistus ihmisen genomista ja ihmisoikeuksista 1998. Myriadin patentit päinvastoin osoittavat, että geenien patentointi ei edistä tutkimusta, vaikka niin on väitetty.

On etsittävä muita keinoja, jotka tukevat tieteellistä edistystä ja teknistä kehitystä, mutta jotka samalla suojaavat ihmisen geenien erityistä luonnetta, geenien, jotka tekevät meistä mitä olemme. Kuukaan ei saa omistaa geenejämme - niitä pitäisi käyttää jokaisen eduksi ja hyväksi.

Käännös: Hannu Kautto

Lähde: Jean Buttigieg, Who owns you?, Think April 2016, Issue 16 (Mal-tan yliopiston lehti)

Fundamentaallinen fasismi Puolassa

Puolassa fasistiset hallitukset eivät ole mikään uusi ilmiö. Pilsudski oli liitossa Hitlerin kanssa. Puolan fasistit olivat Gestapon käs-kystä ”tutkimassa” Katynin murhia ja silloin ”tiedettiin” ilman näyttöä syylliset. Fundamentaallisia fasisteja on myös Suomen virkakoneistossa. Puolan fasisteista tunnetuin suomalaisille on ratsumestari Majewski. Hän tappatti paljon suomalaisia sotilaita, kunnes haavoittunut Puna-armeijan sotilas tunnisti hänet ”rähinäremmistä” upseeriksi ja ampui ”Mäskin”.

Unsere Zeit kertoi 6.5.2016, että Puolassa oli tuomittu kommunisteja, kun he olivat levittäneet kommunistista propagandaa. Neljä kommunistia oli tehnyt puolueen lehden Brzask (Aamunkoitto) web-sivustolle artikkelin ja tuomittiin 9 kuukau-

den ehdolliseen vankeuteen ja sakkoihin. Puolan Kommunistinen puolue ilmoitti, että he eivät säikähdä antikomunistisia provokaatioita. Puolueen mukaan tämä on vain johdonmukainen toimenpide yhteiskunnallisen tilanteen kiristymisestä johtuen ja hallitus ja EU yrittävät painostaa barbaarisin keinoin.

Asia käsiteltiin pikaoikeudessa eikä syytetyillä ollut mitään mahdollisuutta puolustautua. Muodollisesti tuomioita perusteltiin rikoslain pykälällä 256, joka kieltää ”fasistisen tai muun totalitäärisen järjestelmän ihannoinnin”. Aikaisemmin oli perustuslakituomioistuini pitänyt vastaavanlaista menettelyä mielipidevapauden loukkauksena. V. 2013 oli eräs hallituspuolueen edustaja tehnyt rikosilmoituksen näitä neljää vastaan.

Valtakunnan syyttäjä ei aluksi reagoinut, mutta kun päämi-

nisteri Beata Szydlo puuttui asiaan, niin Katowicen syyttäjä nosti syytteen totalitäärisen systeemin ihannoinnista, joka loukkaa demokraattisia arvoja. Tämä ei kuitenkaan koske fasisteja eikä rasisteja, vaan he saavat toimia vapaasti. Sen sijaan sotaministeri suunnittelee aseellisia kaarteja. Parlamentti päätti 1.4. kieltää ”kommunistisen propagandan”. Samalla päätettiin velvoittaa paikalliset viranomaiset poistamaan kommunististen perinteiden muistomerkit.

Kyseessä on siis ulkoa johdettu ajojahti. Ruotsissa sosialidemokraattinen juristi vei päivystävälle syyttäjälle ilmoituksen Wikileaksin johtajaa vastaan. Tukholman syyttäjä katsoi ilmoituksen aiheettomaksi.

Käänsi: Wäinö Pietikäinen

Länsimainen vapaus ja demokratia

Haastan jokaisen lukijan testamaan käytännössä niitä teesejä, jotka tässä esitän. Kun seuraat valtamediaa, ja kun luet tai kuulet puuttuvan länsimaisesta vapaudesta ja demokratiasta, mieti, käytetäänkö noita termejä siinä merkityksessä kuin jatkossa esitän, vai ei.

Länsimainen vapaus tarkoittaa kaupankäynnin vapautta

Länsimainen vapaus tarkoittaa vapautta myydä ja ostaa mitä tahansa siihen hintaan kuin ostaja ja myyjä keskenään sopivat. Myös yhteiskunnallinen vaikutusvalta on kauppatavaraa. Sellaista yhteiskuntaa, jossa rahan valta ei ole ylin valta, kutsutaan kapitalistisessa mediassa diktatuuriksi.

Länsimainen sananvapaus tarkoittaa sitä, että jokainen saa itsekseen puhua mitä haluaa. Mutta jos haluaa tulla kuulluksi mediassa, pitää maksaa mainoksen hinta tai sit-

Olen seurannut kapitalistista mediaa vuosikymmenet kuten useimmat meistä. Jo 90-luvun alkupuolella aloin kiinnittää huomiota siihen, että mediassa käytettiin sanaa ”demokratia” ikäänkuin se tarkoittaisi samaa kuin kapitalismi. Myöhemmin tämä vaikutelmani on vain vahvistunut. Onkin syytä miettiä hieman, mitä oikeastaan tarkoitetaan, kun puhutaan niin sanotusta länsimaisesta vapaudesta ja demokratiasta.

ten esittää niitä ajatuksia, joita median omistajataho haluaa levitetävän. Usein ei edes mainoksen hinnan maksaminen riittäisi, vaan pitäisi ostaa koko mediayritys.

Länsimainen demokratia tarkoittaa rahan valtaa

Länsimainen demokratia tarkoittaa tasa-arvoa rahojen kesken. Se tarkoittaa sitä, että 1000 eurolla saa ostaa 10 kertaa niin paljon kuin 100 eurolla. Koska yhteiskunnallinen vaikutusvaltaakin, esimerkiksi medianäkyvyyden, on kauppatavaraa, rikkaalla on enemmän yhteiskunnallista vaikutusvaltaa kuin köyhällä. Tätä tarkoittaa länsimainen demokratia. Se on rahanvaltaa, ei tasa-arvoa ihmis-

ten kesken.

Vapaus jostakin vai vapaus johonkin

Vapauden käsitettä käytännössä voidaan tarkastella myös muun kuin sananvapauden näkökulmasta. Periaatteessa vapautta on kahdenlaista: vapautta jostakin ja vapautta johonkin. Kapitalistisen vapauden evankelistat tarkoittavat vapaudella sitä, että ihmiset ovat vapaita siitä, että laissa olisi nimenomaisesti kielletty tiettyjä asioita. Kapitalistisen yhteiskunnan lait eivät esimerkiksi kiellä toisen ihmisen taloudellista riistämistä yksityisen palkkatyön kautta.

Mutta vapaus johonkin on aivan eri asia kuin vapaus jostakin.

Ajatellaanpa vaikka sellaista asiaa kuin luksusauton – tai peräti auto- tehtaan – ostamista. Sitä ei ole laissa kielletty. Mutta tarkoittaako se sitä, että jokainen voi sen tehdä? Ei tarkoita. Tekemisen vapautta rajoittavat muutkin tekijät kuin laissa annetut kiellot.

Kapitalistisessa yhteiskunnassa ihminen joutuu maksamaan melkein kaikesta tekemisestä. Hänen tekemisen vapauttaan rajoittaa hänen varallisuutensa. Rikkaalla on näin ollen enemmän vapautta kuin köyhällä. Tätä kutsutaan länsimaiseksi vapaudeksi ja demokratiaksi.

Kapitalistinen aivopesu

On suuri arvoitus, miksi köyhät äänestävät vaaleissa kapitalismia kannattavia puolueita. Tai tarkemmin ajatellen se ei ole mikään arvoitus. Yhteiskunnallinen vaikutusvaltahan on rikkaiden käsissä ja he kannattavat kapitalismia. Valtamedia – yhteiskuntamme aivopesukoneisto – on kapitalismin kannattajien hal-

lussa, ja siksi köyhätkin saadaan kannattamaan rahanvaltaa.

Miten tuosta noidankehästä voisi murtautua ulos? Pidän valtamediaa yhtenä suurena kapitalismin mainoksena. Sen seuraaminen on jätettävä mahdollisimman vähäksi. On tärkeää, että meillä on muitakin medioita. Ja on erittäin tärkeää, että noissa muissa medioissa kirjoitetaan juttuja, joita ei kirjoiteta valtamediassa – muutenhan noilla muilla medioilla ei olisi mitään virkaa.

On vältettävä lankeamista siihen ansaan, että yritetään vai- kuttaa ”uskottavalta” tai ”vastuulliselta” kaiuttamalla sitä samaa kapitalismin mainosta, jota valtamedia tarjoilee joka päivä aamusta iltaan. On uskallettava ajatella omilla aivoilla ja ilmaista oma näkemysensä. Vaikka länsimainen ajattelunvapaus tarkoittaisikin sitä, että jokaisen on vähintään teeskenneltävä kannattavansa kapitalismia.

Janne Kejo

Tukea Kansanäänelle

Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Heikki Männikkö 33 e, Paavo Junttila 26 e, Markku Nieminen 8 e, Taina Mäenpää 4 e, Hannu Kautto 20 e, Leipäpappi 7, Eira Kärki 20 e, Tarja Männikkö 33 e, Esko Rintala 30 e, Kai Kontturi 50 e, Paavo Heikkinen 50 e, Pasi Ranki 5 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Yhteistyöseminaari

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät. Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 la. 1.10.2016 alk. klo 12.00
Järj. STP:n ja Kansan äänen järjestöt; tervetuloa

Suomen Työväenpuolueen jatkolittokokous

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki; la. 1.10.2016, klo 11.00
Esillä järjestäytyminen ja talousasiat, Tervetuloa

Miksi?

Kun porvarillinen toimittaja kysyi, silloiselta Kuuban johtajalta, Fidel Castrolta, miksi lehdisissä ei julkaista sosialismin vastustajien kirjoituksia, Castro vastasi; Miksi pitäisi?

Luin maanantaina (25.4.) tullessa Tiedonantajasta Lukijan kynästä palstalta Pertti Kavenin kirjoituksen Natostako turvaa? Katsoin vielä varmuuden vuoksi, että pääkirjoitussivun Tiedonantaja nimen alla on ensimmäisenä SKP:n äänenkannattaja. SKP:n perustivat Moskovassa suomalaiset kommunistit. Puolueen tavoitteena oli kumota kapitalismi ja rakentaa sen tilalle sosialismi. Jos puolue on luopunut tästä tavoitteesta niin se pitää julkistaa. Muussa tapauksessa ei ole mitään syytä päästää porvarillisen ideologian apulaisia Tiedonantajan palstoille.

Porvarilliset tiedotusvälineet ovat sulkeneet kommunisteilta pääsyn omiin julkaisuihinsa. Tiedonantajan toimittajien on otettava totena, että mielipidemuokaus on kapitalismin ja sosialismin välisen taistelun tärkein toiminta-

kenttä. Siinä ei ole sijaa myönnetyksille minkään moniarvoisuuden nimissä. Porvaristolla on tässä asiassa valtava ylivoima.

Naton isäntämaa tulee kohta torpparinsa "isäntämaa" Suomen alueelle isottelemaan sotilasmahtiaan Venäjälle. Suomen kansalle tarjotaan jälleen Sven Tuuvan osaa.

Kaven kertoo Naton ansioksi Jugoslavian hävityssodan loppumisen. Koko sota oli natomaiden alullepanema ja johtama. Silloinen Suomen tasavallan presidentti Mauno Koivisto totesi Serbian johdolle esitetystä vaatimuksesta, että yksikään itsenäinen valtio ei suostuisi sellaisiin ehtoihin. Koiviston seuraaja Martti Ahtisaari vei Venäjän pääministeri Viktor Tshernomyrdinin kanssa Naton uhkavaatimuksen Serbian johdolle; joko suostutte tai pommitamme Belgradin maan tasalle.

Näistä ansioista Suomen tasavallan presidentti Ahtisaari sai Nato isäntämaan johdolta kunniamaininnan; "hän on meidän mies".

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 27.4.2016

Kauniita ja rumia sanoja

Suomenkieli on rikasta ja monipolvista. Kauniiden sanojen ohella on vähemmän kauniita johtuen niiden sisällöstä. Selaiset sanat kuin hiilijalanjälki, jälkipalkka, vatulointi ja kilpailukyky herättävät monessa ihmisessä ristiriitaisia tunteita. Kaikkia edellä mainittuja sanoja käytetään kansalaisten huijaamiseen ja pelotteluun. Käsitellen viimeksimainittua koska se on ollut viimeaikoina eniten tapetilla.

Nykyisessä hallituksessa on kaksi hurskasta miestä. Lisäksi siellä täytyy olla muutama taikurikin, muutenhan ei ole ymmärrettävää työpaikkojen lisääminen yhteiskunnan vähäosaisimmilta leikkaamalla. Työpaikkojen lisäysmäärä lienee otettu hatusta tai epäilen toisesta hoo-alkuisesta paikasta. Osa ammattiyhdistysliikkeestä on lähtenyt mukaan hallituksen tekemään huijausyritykseen. Etenkin säälin eläkkeelle jäävää puheenjohtaja Lauri Lylyä. Hän ilmeisesti haluaa jäädä historiaan ay-johtajana, jonka aikana raskaissa työtaisteluissa saavutettuja etuja alettiin poistaa ja palkkoja alentaa. Missään muussa Euroopan maassa tämä ei olisi

mahdollista. Kansan tuomio seuraavissa vaaleissa saattaa olla harvinaisen raju, ainakin persuille. Timo Soini kävi Obaman rukousamiaisella ja myöhemmin oikealla sopalla. Ei auttanut sekään nostamaan puolueen kannatusta.

Kun pullon henki eli äänestäjät ovat päässeet karkuun, ei niitä enää takaisin pulloon saada. Se on taas poliittisen moraalin kannalta pelkästään hyvä asia. Joulukuun kuudes usea Juudas saa palkinnoksi jonkin asteen läpyskän. Kun porvarille tehdään hyviä palveluksia niistä kyllä palkitaan. Nostan hattua AKT:n, Rakennusliiton ja Elintarvikeliiton ihmisille. Palloista ei pidä luopua ilman Taistelua. Kaikki hallituksen lupaukset ovat variksen valoja. Ainoa tapa Suomelle nousta suosta on virkamieshallituksen nimeäminen ja maan julistaminen hätätilaan.

Maa ei nouse vähemmän välkyn insinöörin tai paperitehtaan laborantin taidoilla. Virkamieshallituksia on ennenkin käytetty maan pelastamiseen.

Reino Welling
Jämsänkoski

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 5.9.2016 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kaikkiin tärkeisiin tietoihin. www.kommunistienliitto.com

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 6.8.2016 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. Kysymyksiä: "Miten kansalaisten EU-tietoutta kehittämällä voidaan vahvistaa vakaata talous- ja sosiaalista kehitystä", Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama.

Tervetuloa

SUURPROTESTI 3.9. HELSINGISSÄ!

Varatkaa ehdottomasti tämä päivä vapaaksi SOS-hallituksen vastaiseen protestiin.

<https://www.facebook.com/joukkovoima/>

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT toimii

SFT osallistuu kunniakäyntiin ja kukkienlaskuun ke 10.8 klo 12.00 Neuvosto-ilmavomien Berliinin pommitukseen 10.8.1941 osallistuneen raskaan nelimoottorisen TB-7 koneen pakkolaskussa kaatuneiden sotilaslentäjien haudalla Lapinjärvellä. Meneillään olevista metsätöistä johtuen kulku-yhteydet tarkastetaan ennakkoon, jonka jälkeen annetaan tarkemmat ohjeet. Tiedustelut: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

Viaporin kapina 110 vuotta – tapahtuma järjestetään elokuun viimeisenä sunnuntaina 28.8. Tutustutaan Viaporin kapinan 1906 alkuperäisiin tapahtumapaikkoihin Suomenlinnassa sekä muihin alueen nähtävyyksiin. Tiedustelut: Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Syyskauden ensimmäinen opintoilta ma 12.9. KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11 A 3 krs. klo 17.00. Käsitellään Suomen vanhan työväenliikkeen historiaa vanhan Sosialidemokraattisen puolueen Oulussa 1906 pidetyn puoluekokouksen jälkeen. Opastus paikalle: Timo Nieminen, puh. 050 359 0109

Äänioikeusuudistus 110 vuotta – tapahtuma la 1.10 Lahdessa kaupungin pääkirjaston tiloissa. Juna-aikatauluista ja tarkemmasta ohjelmasta tullaan tiedottamaan lähempänä tapahtumaa.

Tiedustelut: Timo Kangasmaa, timo.kangasmaa@hotmail.com

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa 100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Rauhaa ja puolueetonta ulkopolitiikkaa

Tänään maanantaina 9.5.2016 tulee kuluneeksi 71 vuotta, kun natsi-Saksan ylijohdon edustajat Keitel, Stumpf ja Friedenburg allekirjoittivat sopimuksen ehdoista antautumisesta. Tämä 50 miljoonaa kuolonuhria ja mittaamattomat aineelliset vahingot vaatinut sota oli seurausta suuren pääoman imperialistisesta pyrkimyksestä anastaa Neuvostoliitolta sen alueita ja voimavaroja.

Vuodesta 1933 saakka Neuvostoliitto pyrki kaikin diplomaattisin keinoin rakentamaan Hitler-Saksan vastaisen liittouman. Britannia ja Ranska kehittivät kuitenkin politiikkaa, jonka tarkoituksena oli ohjata hitleriläiset hyökkäämään ensi vaiheessa Neuvostoliittoon. Natsien suunnitelmiin sopi kuitenkin turvata ensin selustansa Länsi-Euroopassa ja hyökätä vasta sen jälkeen Neuvostoliittoon. Tämä kaikki tulisi muistaa niiden, jotka tänään kieltäytyvät näkemästä Naton imperialistista luonnetta, puhuvat "Venäjän arvaamattomuudesta" sekä samaistavat Neuvostoliiton ja Saksan yhteismitallisia sodan aiheuttajina.

Fasismista saatu voitto 71 vuotta sitten muutti ratkaisevasti maailman kehitystä. Pääoma-piirien oli sopeuduttava politiikkaan, joka teki oikeutta myös vähävaraiselle kansanosalle. Työkansalla oli voimaa, jonka ansiosta kehitettiin hyvinvointiyhteiskuntaa ja entiset siirtomaat saivat vapautensa. Tänään globaali ylikansallinen pääoma tavoittelee uudelleen myös sotilaallisin toimin alueita ja taloudellisia resursseja. Toisen maailmansodan lopputulemat halutaan unohtaa ja mitätöidä natsi-Saksan tappion yhteiskunnallinen merkitys.

Vastoin tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia Nato on tunkeutunut aivan kiinni Venäjän rajoihin ilmiselvänä pyrkimyksenään horjuttaa Venäjän sisäpoliittista tilannetta. Vaarallisenä osoituksena kriisin kärjistyminen on meillä Naton kanssa sovittu isäntämaasopimus. Useat meneillään olevat Suomen ja USA:n yhteiset sotaharjoitukset on

Rauhan puolesta sotaa vastaan toimintaryhmä järjesti Voitonpäivänä 9.5.2016 tapahtuman Helsingin Hakaniemessä maailmanrauhan patsaalla. Tilaisuuden päätteeksi osanottajat hyväksyivät seuraavan tiedotteen: Voitonpäivä velvoittaa edistämään rauhaa ja puolueettomuuteen perustuvaa ulkopolitiikkaa.

Kuva: Heikki Männikkö

Hangossa muistutettiin 6.6.2016 päättäjiä, että USA-johtoisen sotaharjoituksen tuominen Suomen alueelle heikentää turvallisuuttamme.

tarkoitettu voimannäytöksi Venäjää vastaan.

Maailman taloudellinen kriisi ja siitä seurannut ylikansallisten suuryritysten pyrkimys saada uusia voimavaroja Venäjän alueelta on yksi perussy syyntyneeseen tilanteeseen, eikä se luonteeltaan poikkea lainkaan siitä tilanteesta, joka vallitsi ennen toista maailmansotaa. Tiedotusvälineissä asioiden julkinen vääristely ja naapurimaamme solvaaminen on yltänyt käsittämättömiin mittoihin.

Ukrainassa syntyneitä tilannetta hyväksikäyttäen jatketaan perusteetonta Venäjän vastaista mediavyörytystä. Jokainen asian tuntija osasi ennakoita, että yritys siirtää Naton kontrolliin venäläinen Krim, jossa on vuosisatojen ajan sijainnut yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista, oli vaarallinen yritys. Se ei voinut onnistua. Tämä osoittaa nato-haukkojen vallinneen tien, jolla yritetään tavalla tai toisella väkivaltaisesti horjuttaa Venäjän poliittista tilannetta. Tämä on uhkarohkeaa ja tietoista seikkailupolitiikkaa.

Meillä Suomessa voimistetaan Venäjä-vihamielisyyttä, jo-

ta tiedotusvälineet aivan avoimesti muun muassa Ulkopoliittisen instituutin sekä valtion- ja sotilasjohdon hyväksymänä levittävät. Kaiken tämän keskellä suljetaan silmät Ukrainassa tapahtuvalta natsimieliseltä raa'alta väkivallalta.

Fasismista saadun voiton ja toisen maailmansodan päättymisen 71-vuospäivänä lauantaina 9.5.2016 me tilanteesta huolestuneet kansalaiset ja järjestöt esitämme ja vaadimme:

1. Tulee palauttaa ystävällismieliset rauhanomaiset naapurisuhteet Venäjän kanssa
2. Tulee torjua Nato-jäsenyys ja lopettaa kaikki Nato-yhteistyö
3. On peruutettava Naton kansa sovittu "isäntämaasopimus"
4. On palattava Paasikiven-Kekkosen -linjan mukaiseen puolueettomuuspolitiikkaan ja lopetettava asiointi Venäjän vastainen mediavyörytys
5. Toisen maailmansodan lopputuloksen ja rauhansopimusten vastainen historian vääristely tulee lopettaa

Helsinki 9.5.2016

Rauhan puolesta sotaa vastaan toimintaryhmä

"Dialektisen materialismin perusteet" ilmestyi.

Työväenluokan on omaksettava tieteellinen maailmankuva

Nyt valmistunut "Dialektisen materialismin perusteet" on 30 vuoteen ensimmäinen aineisto, jossa näitä kysymyksiä päivitetään. Siinä olemme huomioineet mm. materia-käsitykseen liittyviä kysymyksiä, joita aiemmin ei ole käsitelty. "Historiallisen materialismin perusteet" ilmestyy vuoden lopulla. Dialektisen- ja historiallisen materialismin tunteminen on välttämätöntä, koska työväenluokan yhtenäisyyden perustan muodostaa marxilainen tieteellinen maailmankatsomus. Luokkataistelulle uusimpaan tietoon perustuva maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsen-telemään oikein ajan kysymyksiä.

Ideologinen taistelu kiihtyy

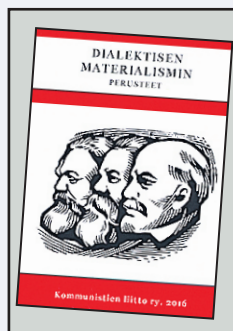
Ideologinen taistelu ilmenee tänään mm. SSS-hallituksen markkinavetoisessa politiikassa. Yksityistäminen, yhteiskuntasopimus sekä

Olemme Kommunistien Liitossa kehittäneet marxilaisen filosofian opiskeluun sopivaa oheisaineistoa, sillä dialektista- ja historiallista materialismia ei ole päivitetty lähes 40 vuoteen. Työväenliikkeen järjestäytynyt toiminta alkoi, kun Marx ja Engels löysivät dialektisen- ja historiallisen materialismin periaatteet. Porvariston vastaisen taistelun nousukaudet sijoittuvat vaiheisiin, jolloin on nähtävissä tieteellisen maailmankuvan selkiytyminen. Tänään työkan-san toimintaa leimaa ideologinen hajanaisuus. Maailmankatsomus on alistainen porvarilliselle tiedotukselle.

nato-jäsenyys ovat heille ideologisia kysymyksiä. Ideologinen yhteys näkyi äskettäin YLE:n ykkösuutisessa: "Peruskouluopetuksesta piti tulla marxilaista – uutta tietoa kohutusta Pirkkalan koulukokeilusta". Pirkkalan moniste" 70-luvulla ei pyrkinyt muuttamaan historian tosiasioita, vaan asettamaan ne oikeisiin yhteyksiinsä. Ei ole sattumaa, että asia tulee esiin SSS-hallituksen kiivaaimman vyörytyksen yhteydessä. Vain tieteellisessä marxilaisuudessa porvari näkee perivihollisensa.

Tutkikaa "Dialektisen materialismin perusteet" kirjanen

Vihkonen on jokaisen nuoren ja työläisen käsikirja. Asioiden ilmaisu siinä voi olla puutteellista. Pyy-

tämme siitä historiallisen materialismin osion kanssa uuden painoksen. Kirjasen välityksen postitse tilaajille hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi), jolloin hinta on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätietoja Kommunistien liiton sivulta: www.kommunistienliitto.com.

dämme-kin lukijoi-ta komentoimaa n kriittisesti aineistoa. Kriitiikin perusteella toimi-

Fasismi jälleen imperialismin palveluksessa

Kasvavaan fasistisen toiminnan hyväksyntään kiinnitti huomiota puheenvuorossaan Voitonpäivänä Maailmanrauhan patsaalla Stig Lång: Tänään Voiton päivänä täytyy todeta, että 71 vuotta sitten voitettujen fasististen voimien kylmän ja kovan valtapolitiikan takia vahvempia kuin koskaan. Ukrainassa on hallinto, joka johtaa maata yhä fasistisempaan suuntaan. Kouluissa aiotaan opettaa, että Stefan Banderan fasistijoukot toisessa maailmansodassa olivat vapauttajia ja heidän osuus juutalaisten, venäläisten ja puolalaisten kansanmurhaan aiotaan vaieta kuoliaaksi. Asianajajia, jotka puolustavat nykyhallinnon uhreja, listitään jatkuvasti. Jopa Ukrainan asianajajaliiton puheenjohtaja totesi, että jäseniämme murhataan yksi toisensa jälkeen. Ei ole selvitetty kaksi vuotta sitten Odessassa tapahtunutta polttomassamurhaa. Silloin Oikeistolaisen Sektorin toimesta 42 ihmistä poltettiin kuoliaaksi ja monia tapettiin kaduilla. Poliittista vasemmistoa vainotaan ja kommunistisen puolueen kielttäminen on yhä agendalla.

Käsittämätöntä on, että monet poliittiseen vasemmistoon kuuluvat henkilöt rinnastavat tänään Venäjän ja Ukrainan. Ukrainassa vainotaan kaikkia edistyskellisiä ja antifasistisia ihmisiä. Venäjällä voi olla monia yhteiskunnallisia puutteita yhteiskunnassa. Kuitenkin Venäjän kolmanneksi suurimman kaupungin, Novosibirskin pormestari, on kommunistisen puolueen jäsen. Ero on valtava Venäjän ja Ukrainan välillä. Nämä faktat tulee pitää mielessä, eikä mennä halpaan propagandaan. Venäjän sanotaan olevan aggressiivinen. Seurasimme kevästä 2014 Ukrainan armeijan etenemistä kohti itä-Ukrainaa. Todistettavasti ne syyllistyivät kesällä 2014 raakoihin sotarikoksiin siviiliväestöä vastaan.

Itä-Suomen rauhanaktivistit toivottivat Rissalassa jenkeille "hyvää kotiinlähtöä".

Venäjä ei ryhtynyt sotilaallisiin toimiin tätä vastaan. Ilmeisesti vasta elokuun lopulla 2014 Venäjä lähetti muutaman tuhannen sotilaan erikoisjoukon Itä-Ukrainan itäisimpiin osiin estääkseen Ukrainan armeijan ja heidän keihäänkärkenään toimivien natsipataljoonien pyrkimyksen valloittaa Donetsk ja Luhanskin suurkaupungit. Mikäli Ukrainan natsipataljoonat olisivat tässä onnistuneet, olisi syntynyt verilöyly ja kymmeniä tuhansia henkilöitä olisi kuollut. Väitetään myös, että Venäjä on miehittänyt Krimin. Pitää kuitenkin muistaa, että lopputulos vastasi Krimin kansan tahtoa. Krimiläisistä yli 80 % ovat aina halunneet kuulua Venäjään. Kyllä tämäkin tulee ottaa huomioon. Ei voida pitää itsestään selvyytenä, että 80 %:lla alueen väestöstä ei saisi olla mitään sanan valtaa sen suhteen, miten heidän aluettaan hallitaan ja kenen omistuksessa se on.

Länsi voisi arvottaa näitä todellisia miehityksiä, esimerkkinä vaikkapa länsi-saharalaiset, jotka istuvat pakolaisleireillä kurjissa oloissa Algerian erämaassa. Marokko vaan miehittää heidän maata ja varastaa heidän luonnonvarojaan. Siinä olisi todellinen miehitys, johon länsi voisi puuttua. Kiinnostavinta on, että miten järjestelmällisesti lännessä pyritään kiistämään Ukrainan nykyhallinnon vallankaappajaluonne ja sen selvät fasistiset piirteet.

Kaikkein kummallisinta on Puolan valtaeliitin toiminta. Nämä Banderan fasistijoukot toisessa maailmansodassa tappoivat melkoisesti sekä juutalaisia, että venäläisiä. Rohkenen kuitenkin sanoa, että innokkaimmin toisessa maailmansodassa he tuhosivat nimenomaan Ukrainan puolalaisväestöä. Huolimatta siitä, että he tappoivat satoja tuhansia Ukrainan puolalaisia, Puolan nykyiset vallanpitäjät yksipuolisesti tuomitsevat Venäjän ja ihannoivat sitä junttia, joka on vallassa Kioassa. Huolimatta myöskään siitä, että tämä hallinto avoimesti ihannoit nimenomaan niitä järjestöjä ja henkilöitä, jotka toisen maailmansodan aikana tämän puolalaisten vastaisen kansanmurhan Ukrainassa toteuttivat.

Suomen tulee olla puolueeton

Voitonpäivän tilaisuuteen osoittamassaan tervehdyksessä **STP:n Turun seudun osasto ry.** vaati palaamaan Paasikiven-kekkosen linjalle: "Suomen hallitus teki isäntämaasopimuksen Naton kanssa salassa kansalaisilta ja ilman eduskuntakäsittelyä. Kyse on ollut Natosta. Nato ei ole rauhansopimus, vaan sotilaallinen liittoutuma. Isäntämaasopimuksen takana on Sipilän, Soinin ja Stubbin nykyinen hallitus. He suostuvat ja alistuvat siihen, että Naton sotaharjoitukset pidetään Suomessa touko- kesäkuussa. SSS-hallituksen toimesta on Naton kanssa sovittu salassa, että muiden Venäjä- pakotteiden lisäksi otetaan käyttöön Naton sotilaalliset toimet Venäjää vastaan. Suomen maaperä ei tule käyttää Naton sotilaallisiin tarkoituksiin. Suomen tulee edelleen olla puolueeton ja palata ulkopoliitikassaan Paasikiven-Kekkosen linjalle."